

AEONOK

ELMÉLKEDÉSEK ÉS INTELMEK

BÁRÓ VAY ÖDÖNNÉ
SZÜL. WURMBRAND ADELMA GRÓFNŐ MÉDIUM UTJÁN

VAY ADELMA FÉNYKÉPE

NÉMETBŐL
BUDAPEST, 1926
KIADJA: A SZELLEMI BÚVÁROK PESTI EGYLETE

TARTALOMJEGYZÉK

(**)

Függés.....	8
A kor.....	8
A munka.....	9
A szegénység.....	9
Karácsony.....	10
Önfeláldozás.....	11
Őszinteség.....	12
Irgalmasság.....	12
A rendeltetés.....	12
A szerénység.....	13
Javulás.....	14
Imádkozzunk.....	14
A rossz.....	16
A lelki és testi táplálék.....	17
Testvériség.....	19
Feltámadás.....	19
Vezeklés.....	20
Krisztus.....	20
A kereszténység.....	21
A kereszténység és a buddhizmus.....	22
A hála.....	24
Alázatosság.....	25
Önzés.....	25
A házasság.....	26
A becsület.....	28
Pünkösöd.....	29
Becsvágy.....	29
Féltékenység.....	30
Együgyűség.....	30
A magány.....	31
Hiúság.....	31
A szülők.....	32
Nélkülözés.....	33
Önmegtartóztatás.....	33
Megadás.....	34
Emlékezés.....	34
Érzékenykedés.....	35

Az örökkévalóság	35
Hamisság	36
Ellenségek	37
Szilárdság	37
Szorgalom	38
Szabadság	38
A barátság	39
Béke	39
Léhaság	40
Jókedv és öröm	41
A gondolat	41
A türelem	42
Az érzés	43
Engedelmesség	44
Szellemelek	44
Szellemi közlekedés	45
Az eredendő bűn	47
Törvény és ellentét	47
Fösvénység	48
A pénz, az aranyborjú	49
Tudományosság	50
Fogadalom és eskü	51
A kisiigényűség	52
Élvezetvágy	52
Igazságosság	53
Társaság	54
Lelkiismeret	54
A hit	55
A boldogság	56
A kegyelem	56
Az Isten és az istenek	57
Istenszeretet	58
Bizalom Istenben	59
Kapzsiság	59
Perpatvar, civakodás	60
Keményység, ridegség	60
A gyűlölség	61
Háziasság, otthon	61
Haza	63

A szív.....	63
Tisztaszívűség.....	64
Képmutatás.....	64
A menny.....	65
A pokol.....	65
Halálbüntetés.....	66
Góg.....	67
Remény.....	67
Ifjúság.....	68
Gyermekek.....	68
Panasz.....	69
Világosság.....	69
Okosság.....	70
A test.....	70
Betegség.....	71
Megbántás.....	71
Kereszt.....	72
Szeszély.....	72
Élet.....	72
Életunság.....	73
Könnyelműség.....	73
Szenvedély.....	74
Szeretet.....	75
Szerelmi bánat.....	75
Dicséret.....	76
Jutalom.....	76
Hazugság.....	77
Figyelmeztetés a spiritistákhoz.....	77
Férfi és nő.....	79
Mária, Jézus anyja.....	80
Vélemények.....	81
Mélabú, búskomorság.....	81
Az emberkerülő.....	81
Az emberbarát.....	82
Az emberismeret.....	82
Gyengédség.....	83
Rosszindulat, irigység.....	83
Kedvetlenség.....	84
Bizalmatlanság.....	84

Tétlenség.....	85
Az édesanya.....	85
Megszólás	86
Kímélet	86
Természet	86
Természetesség.....	87
Szükség és nyomor	87
Kötelesség.....	88
Bölcsélet	88
Próféták.....	89
Piperéskedés	89
Bosszú.....	90
Rang.....	90
Beszéd.....	91
Becsületesség.....	91
Gazdagság.....	91
A vallás	92
Bűnbánat.....	92
Húsvét.....	93
Tanács.....	93
Dicsőség, hírnév	94
Szelídség.....	94
Sors	95
Álom	95
Szépség	95
Teremtés	96
Őrszellem.....	97
Lélek	97
Vágyódás	98
Önuralom	98
Önismeret	99
Öngyilkosság	99
Érzékiség	100
Bűn	101
A szellemtan	101
A spiritista	102
Spiritista médiumok.....	103
Rokonszenv és ellenszenv	104
Az ördög	105

Halálfélelem.....	105
Vigasz.....	106
Erény.....	106
Ingatagság.....	106
Hálátlanság.....	107
Hitetlenség.....	107
Halhatatlanság.....	108
Atya.....	109
Érdem.....	110
Múlt.....	110
Bocsánat.....	111
Értelem.....	111
Ész.....	112
Kísértő.....	113
Örület.....	113
Bizalom.....	114
Igazság.....	114
Reinkarnáció.....	115
Viszontlátás.....	116
Isten akarata.....	116
Akaraterő.....	117
Tudomány.....	117
Vágyak.....	118
Idő.....	118
Harag.....	119
Jövő.....	119
Kétség.....	119
Emlékezzetek meg a halottakról.....	119
Újév.....	120
Végző.....	120

Drága felejthetetlen napam: Vay Katalin bárónő emlékének legyen szentelve e könyv, aki a szellemtan tanulmányozásában az én tanítóm és vezetőm volt, s aki követendő példaként járt előttünk. Ő értett hozzá, hogyan kell a szerencsétleneket megvigasztalni, a bűnösöket a helyes útra téríteni, a beteget meggyógyítani, s a szűkölködőket segíteni.

Te drága jó anyám, akivel az életben oly egynek éreztem, s most még inkább egynek érzem magam, te látsz és hallasz engem, te, aki engem az én médiumi munkálkodásomban annyira gyámolítottal, tudom, hogy tisztult szellemed ennél a munkámnál is segítőleg állott mellettem.

A te hálás ADELMÁD.

Előszó.

Ennek a könyvnek tartalmát részben mint beszélő, részben mint írómédiium közvetítettem.

Amikor e könyvet napám szellemének ajánlottam, kértem Őt, hogy adjon nevet e könyvnek, s erre azt írta általam: Nevezd e könyvet „aeonok”-nak (olvasd: eonok).

Szégyellem megvallani, hogy én egyáltalán nem is tudtam, hogy mit jelent e szó: aeonok, s ezért a lexikonban utánanézve ott a következő felvilágosítást találtam: „aeonok” a gnosztikusoknál isteni erőket jelentenek, amelyek az idők kezdetétől Istenből áradtak ki, és mint önálló szellemek (a „Szellem, erő, anyag” szerint az elsődök) a különböző időszakok és világrendek élén állnak

Fölöttébb megörültem e névnek, mert az elmélkedésekkel soha sem kaptam meg az író szellem nevét is; rendszerint így írták alá: „vezetőid” vagy „szavaiból ismerheted fel a szellemet”.

Az „aeonok” szó értelmének a „Szellem, erő, anyagban” előforduló „elsődök”-kel való megegyezése által beigazoltnak látszott előttem, hogy ezt is ugyanoly szellemek írták, mert ez a szó, amelyhez ily különös úton jutottam, egyáltalán nem tőlem származott.

Gonobitz, 1887. év végén.

VAY-WURMBRAND ADELMA.

Függés.()**

Semmi sem oly nehéz az embernek, mint a függés! Mindenki szabad akar lenni, pedig senki sem az. Mindnyájan arra születünk, hogy egymásnak szolgáljunk: a magasabb az alacsonyabbnak és az alsóbbrendű a magasabb rendűnek. A szabadságrajongók csak ábránd után futnak, mert amit szabadságnak neveznek, csak megváltoztatott szolgaság. Teljes, föltétlen függetlenség nem létezik e földön, mert ha mint remete az emberektől függetlenül élsz is, mégis függesz a viszonyoktól, önmagádtól, egészségedtől és mindentől, ami környez. Ne panaszkodjatok a függés miatt; törődjetek bele, s akkor megelégedették lesztek. A függés fokozatos, s az egyéneket láncszemekhez hasonlóan köt egymáshoz; aki ezen tágitani akar, az romboló munkát végez. A nehéz függésben élők helyzetén enyhíteni a magasabb rendben lévők kötelessége. De én azt mondom nektek, hogy a függő helyzetben lévők hűsége és kötelességérzete nagy erény, s azok felelőssége a legnagyobb, akik a függő helyzetben levőket vezetni és irányítani vannak hivatva.

A kor()**

Az emberek a magas kort szomorúságnak és gyengeségnek tartják. A testi hanyatlást nagyon is anyagiasán fogják fel - pedig a szellem nem öregszik, ellenkezőleg gyarapodnia kell tehetségben és jó tulajdonokban, s a növekedő évekkkel mind tökéletesebbé lennie; ennek folytán szellemileg tekintve, a fiatalságot felülmúlja szépségben az öregkor. A rövidlátó ember, a fiatalsággal ellentétben, az öregkor mellett mindig ott látja a halált; pedig a halál nem kímél éveket és minden pillanatban bekövetkezhet. Ember, légy készen mindennap a halálra, mert elszólíttatásodnak sem napját, sem óráját nem ismered.

Kedves barátom, miért szomorkodsz, ha hajad őszül, és tested elveszti ifjúsága báját? Nem külsőségek-e ezek? Csak az fonnyad el, amit nem vihetsz magaddal, ami porrá lesz, ami a síré; de örökkévaló szellemed mindebből halhatatlanul, rothadatlanul emelkedik ki! Ne bánkódjatok a kor miatt, ennek kell benneteket kigyógyítania az ifjúság minden hiúságából és tetszelgéséből. Ennek kell megmutatnia nektek, miként hanyatlik minden külső báj, és csupán a szellem belső

szépsége marad meg. Istenben való megadással érjen el benneteket az öregség, s legyetek tökéletesebbek, mint ifjúságotokban voltatok: akkor öregségiek lesz az aranykapu, melyen át be fogtok lépni Isten birodalmába.

A munka. ()**

A szellem és a test kenyere a munka. Munkálkodni annyit tesz, mint teremteni. Mindenki teremt, aki munkálkodik. Isten a legnagyobb és legelső munkás, ő sohasem pihen, sohasem tétlen. A természeti erők is szüntelen dolgoznak, s Isten által indítva fáradhatatlanul termékeny a föld, s mozgásban a tenger! A növények, állatok szüntelenül nőnek, terjednek, fejlődnek, s a természetben minden követi a természeti törvényt, az élet parancsszavát. Egyedül az ember lehet tétlen, mert szabad akarata van, mely őt a jóra, a tökéletesre vezeti, de amely őt tévútra is viheti. Gondolkozzál ember, munkálkodjál ésszel és értelemmel. A naplopó és lustálkodó ember az állaténál is értéktelenebb életet él, mert nem használja tehetségét, hanem parlagon heverteti azokat A szegénynek a munka adja meg a mindennapi kenyerét. A gazdag számára a munkának szellemi táplálékot kellene jelentenie, kettőzött szorgalommal kellene dolgoznia és teremtenie mások javára. Henyélésre használni a jómódot, súlyos visszaélés. Sok szellem, aki így élte le földi életét, halála után vágyódva gondolja, hogy bár inkább szegény napszámos lett volna, mert a tétlenségben töltött évek ólomsúllyal nehezdednek szellemére és lelkiismeretére. A munka szellemi és testi egészség. Óh, emberek, ne henyéljete, munkálkodjatok magatoknak és magatokon - főképpen pedig örömmel és szívesen dolgozzatok másokért.

A szegénység ()**

Az emberek a szegénységet nagyobbára a legnagyobb szerencsétlenségnek tekintik, pedig többnyire a lélek boldogságához vezető út az. Legjobb, legbiztosabb vezeklési eszköz a szellem számára a szegénység. Óh, ha tudnák a szegények, hogy éhség, szükség és szenvedések által előbbi életük vétkeit vezeklik le, s általuk lelkük számára felszabadulást és boldogságot nyernek,

bizonyára türelmesebben viselnék nehéz sorsukat. Vannak emberek, akik egyszerre, a társadalmi viszonyok felfordítása által akarják a szegénységet kiküszöbölni. Ezeket kevésbé az óhaj, hogy a szegényeken segítsenek, mint inkább a becsvágy, önmaguk túlbecsülése, s az a kívánság vezeti, hogy egy reform- és forradalmi párt vezeterei legyenek, ők Isten rendeletének ellenére cselekednek, amelyeket nem lehet felborítani. Segítségére volt-e a szegényeknek valaha valamely társadalmi felfordulás? Nem volt-e mindig gyilkosság, pusztulás, ínség és nyomor azok következménye?! Miután létezik szegénység a földön, úgy bizonyára erkölcsi céljának kell lennie, bizonyára megvan szellemi, földöntúli oka, mert Isten bölcs és igazságos. A szellemtannal foglalkozónak a szegénység egészen más világításban tűnik fel, mint az anyagiásán gondolkodónak. Szegény sorsú spiritista vagy igazi keresztény sohasem fogja felpanaszolni szegénységét, mert mindkettő alkalmazkodik Isten rendeléséhez, jól tudván, hogy ennek okának kell lennie. A szegénységet az emberek szégyennek is tartják, szégyellik szegény rokonaikat, pedig az Ur Jézus Krisztus is szegény volt! Széles e világon semmije sem voll, minden tanítványa és apostola szegény volt, egyetlen gazdag sem találkozott közöttük. Beszélt-e Krisztus valaha a szegénység ellen, mint a mai világ-javítók? Ellenkezőleg: Jézus a gazdagokat sajnálta, mert nekik sokkal nehezebb a boldogság útjának elérése, mint a szegényeknek. Az égbe vezető utak egyike a szegénység. Megtanít imádkozni, a türelem és az Istenbe vetett bizalom mestere. És ha kétségbeesés fogja el a szegény szívét, higgyétek el - Isten közel van, ő meghallja a szegény kiáltását. Krisztus a szegények barátja volt! Ő, a legnagyobb, szerette a szegényeket, Nem enyhíti-e ez fájdalmatokat? Emberek, szeressétek ti is a szegényeket, legyetek barátai, segítsetek nekik vezeklésükben, amelyei át kell élniük, és ne szégyenkezzetek a szegények miatt, hisz ők is testvéreitek; adjatok nekik itt emberi segítséget: kenyeret, s ők viszonzni fogják ezt szellemi kenyérrel: imával és egykor szellemi segítséggel!

Karácsony()**

A kereszténység Jézus születését ünnepli karácsonykor. Boldog

hálaérzettel ünnepeljétek azt az időt, amikor Isten a Megváltót elküldte; énekeljétek az alleluját. ő jelent meg, a Megváltó, ki csupa szeretetet, megbocsátást, kibékülést hirdetett. Köszönjétek meg ezt, és magasztaljátok Őt! Térdeljétek le Jézus jászlánál; imádkozzatok, kérjétek, tanítson meg alázatra és szeretetre. Lássátok meg, milyen nagy és magasztos ő szegénysége dacára is. Így tanít Ő benneteket, hogy külsőleg szívesen viseljétek el a szegénységet és alacsony sorsot, hacsak bensőleg jók és tiszták vagytok. - Amint eléje járultak a pásztorok és királyok, - úgy járuljatok ti is mindnyájan Hozzá. Mindnyájatokat egyformán szeret ő, mert mindnyájatokért meghalt Szeretettel és bensőséggel ünnepeljétek a karácsonyt. Engedjétek fölmelegedni szíveteket az Isten küldötte, a Megváltó iránt, ki nektek isteni példát adott és isteni dolgot tanított. A gyermek Jézus ünnepén, a szent estén szokásos dolog a gyermekek megajándékozása. Igen, tegyétek ezt, öltöztessétek fel a szegény gyermekeket, adjatok nekik éleít és italt üdítsétek és örvendeztessétek meg őket, és gondoljatok a jászolban fekvő gyermek Jézusra; emellett igyekezzetek oly gyermetenen jámborakká lenni, minők a gyermekek, akiket a Megváltó magához hívott örvendjétek, megszületett a Megváltó!

Önfeláldozás()**

Sok ember már a legegyszerűbb szeretet-cselekedetet is önfeláldozásnak nevezi, pedig a valódi önfeláldozás ennél sokkal több. Az igazi önfeláldozás az, ha pl. felebarátodnak saját magad megrövidítése által teszel valami kedveset, valami jót, saját kényelmed megvonása, saját magad megkárosítása, saját személyed veszélyeztetése által, ha úgy teszel valamit, hogy önmagadról megfelekedzel, s önmagad háttérbe szorításával csak felebarátod érdekét tekinted. Az irgalom és a köteles felebaráti szeretet sok tettét minősítik már önfeláldozásnak, melyek pedig csak az emberszeretetből és keresztényi kötelességből folynak. P. o. ha te magad jóllaktál és egy szegényt táplálékkal látsz el, akkor nem hoztál áldozatot, csak egyszerűen jótéteményt gyakoroltál. Az Önfeláldozás még az életet is kockára teszi, s az ilyen bizony vajmi ritka tulajdonsági Mily gyakran nevezi magát a gög és a becsvágy is önfeláldozásnak! A látszat gyakran csal. Ha igaz és valódi

önfeláldozást akartok látni, tekintsetek Jézusra; nála feltalálj átok az önfeláldozást legtökéletesebb alakjában. Tanuljatok Jézustól, kövessétek őt.

Őszinteség()**

Az őszinteség az ember veleszületett tulajdonsága; némely szellem azt magával hozza: csak nehezen tehet azt belenevelni. Az őszinteség mindenestre hűséges és jó szív tükre. Őszinte embernek meghitt barátai és elkeseredett ellenségei vannak. Ha minden ember őszinte lenne, akkor a világ jobb és boldogabb lenne. Az őszinte ember Jézusnak barátja; boldog, kinek lelkéhez nem tapad hamisság, ámitás. S üldözze bár őt a világ - ő Isten gyermeke

Irgalmasság()**

Legyetek irgalmasok, miként mennyei Atyátok irgalmas. Érdemet-e irgalmasságot az, ki testvérei iránt keményszívű és igazságtalan? Ha Isten olyan lenne irántatok, aminők ti vagytok felebarátaitok iránt, akkor még élni is lehetetlen volna. Oh, kedves barátaim, ti nem lehettek eléggé irgalmasok! Isten irgalmassága nyitja meg számotokra a mennyeknek kapuit: ne zárjátok el ajtótokat a fáradt vándor előtt Isten irgalmassága üdít fel naponta és ezer meg nem érdemelt adománnyal áld meg, üdítsétek hát fel ti is az éhezőket és betegeket és adjatok a jó és irgalmas szív teljességével. Legyen példaképetek az a szamariai irgalmas ember, kit Jézus említ; cselekedjétek miként ő. De legyetek irgalmasok anélkül, hogy jutalomra számítanátok, mert aki számításból tesz jót, az csak fél munkát végez.

A rendeltetés()**

Testetöltéskor minden ember meghatározott rendeltetéssel jön a világra, t. i. valami kijelölt életfeladatot kap, mit e földi létben el kell végeznie. Az Isten minden szellemet rendeltetéssel küld a földre. Nem születik véletlenül az ember, miként némelyek hiszik; mert minden egyest különleges törvény irányít. Nehéz dologi az embernek felismernie rendeltetését, ez elsősorban önismeretet követel. Saját magad túlbecsülése sohasem vezet rendeltetésed felismerésére.

Kövesd szíved szózatát legbensőbb érzésedet, kérj világosságot Istentől, akkor majd megtalálod a rendeltetésedhez vezető utat. Egy hibásan választott életpálya sokszor tett tönkre egzisztenciákat, és megrontott életet eredményezett.

Milyen szomorú dolog ez! Értellem és ész egyedül nem képes megválasztani a hivatást, mert az életben a szív is megköveteli a maga jogait. Jaj annak, ki elhallgattatja szívét és csupán becsvágyára hallgat! Élete nem élei többé, mohó hajsza csupán, mely a túl magasra tűzött cél elérésére tülekszik. Ha van családod, figyeld meg őket, tanulmányozd mindegyiket, engedj szabad folyást beszélgetésüknek, és igyekezzél az ő szempontjukból, benső készségeikből kiindulva felismerni a nekik megfelelő hivatást. Az első gyermekkorban nyer minden legjobban kifejezést; később a külbnyomások nyernek nagy befolyást a serdülő ifjúságra. Az emberek rendszerint nagyon könnyelműen választják meg hivatásukat. Sokan oly életet kényszerítenek magukra, mely erkölcsi halálukat okozza; a legtöbben elégedetlenek az Isten által nekik rendelt helyzettel és túl akarnak azon emelkedni. Kérjétek bensőleg Istentől élethivatástok megismerését, hogy teljesíthessétek azt a feladatot, melyet elétek tűzött!

A szerénység()**

Kevés tulajdonság kedvelteti meg annyira az embert, mint a szerénység, mert a szerénység jóságból és szelidségből van összetéve; nem bízza el magát és nincs nagyra önmagával. A szerénység e tulajdonsága által nagygyá tesz. A szerénység nem fuvalkodik fel, nem gögös, nem becsüli túl magát; meghódítja az emberek szívét és csak nemes természetek sajátja. Némelyek azt állítják, hogy a szerénység az ember előmenetelének akadálya. Ez hamis nézet; a szerénytelenség elidegenít, és minden dologban hátrányt okoz. A szerénységben benne foglaltatik az alázatosság, az ember legszebb ékessége is. Szerénységed, hűséged bálátokat szerez, míg a szerénytelenség ellenségeskedést szül, gögös és nemtelen. Azok, kik nem fogják fel a szerénység benső értékét, az erénykoszorú egyik legszebb virágát nem ismerik

Javulás()**

A javulás mindenkinek módjában áll! Erre nézve adta nektek Krisztus a tékozló fiú példázatát; olvassátok el figyelemmel, egyszerűségében és mélyértelműségében megindító és megható. Mennyi szeretettel fogadja az apa megtérő fiát! Megbocsátja és elfelejti minden bűnét bűnbánó visszatéréseért, mert az Atya megbocsát! Mennyivel inkább megbocsátja nektek Isten, a jóságos Atya, bűneiteket, ha bűnbánattal esedeztek bocsánatáért! Az anyák szíveit hívom fel, mondjátok meg nincs-e megbocsátás? Ismerek olyan anyát, akinek szíve majdnem meghasadt gyermeke rosszasága miatt, kit gyermeke hálátlansága felett érzett bánata korán megőszített; s lássátok, amint gyermeke szükségbe és nyomorba jutott, vagy betegség sújtotta, édes anyja mellette termett megbocsátón és felejtve! A javulás az a nagy kiengesztelő elem, mely megsemmisíti a bűnt, mely jóra térít minden gonoszt. Ezért a legmegátalkodottabb bűnösnek is azt kiáltjuk: Ember, megállj! Térj vissza, és ne essél kétségbe; lehetséges és soha sem késő megjavulnod! Kiálts Jézushoz, ő minden bűnösért szenvedett, nála irgalomra találsz! Nála nyersz vigasztalást és erőt a megtérésre. Nincs oly nagy bűn, melyet Isten meg ne bocsátana, ha megbánjátok. Krisztus mindnyájatokén jött; tekintsetek fel Hozzá, minden bűnösnek megváltójához!

Imádkozzunk()**

Éjszaka volt. Minden elpihent; éppen befejezem imámat és elgondolkoztam afölött, hogy vajon meghallotta-e a jó Isten imámat aközött a sok fohász között, mely éppen most Hozzá küldetett. Mert hisz mi vagyok én, szegény kicsi emberteremtény a mindenség millió és millió élő és gondolkodó lénye között! Mindegyiket meghallgatja-e Isten? - Látköröm egyszerre kitágult, boldog érzés szállt meg; egy angyal lépett mellém, tündöklő kezét homlokomra tette és szellemi tekintetem előtt gyönyörű kép tárult föl.

Jöjj gyermekem - monda az angyal, ki magát Hérának nevezte- jöjj és láss! A világok tengerében voltunk, Héra által vezetve lebegtem az éterben, magasan a föld felett, körülöttünk felhők és csillagok.

Mindjárt látni fogod a földi imákat, sőt érezni és hallani is - monda

Hera.

Eleinte valami zavaros lármát hallottam, a hangok összevisszaságát, kérelmet, kiáltást, tombolást, zokogást, dicséretet és hálát. Kell-e mindezt folyton hallania a jó Istennek? - kérdezem Hérát.

Igen, - felelte az angyal, - a Mindenütt jelen valónak még sokkal több jut tudomására, amit senki sem lát és nem hall, csupán ő, a Legmagasabb! Csak Isten képes azt felfogni! Te csak a földi hangokat hallod, de ő meghallja a mindenség hangját is!

A világok zűrzavarából most kicsiny aranyos felhőcskék emelkedtek föl, melyeket gyönyörűség volt látni. Csodálatos harmónia hangzott belőlük. De sajnós, az egészből csak kevés ilyen aranyos felhőcske szállt föl, amelyek úgy tűntek föl előttem, mint ritka, értékes ékkövek. Belőle édes hangok keltek énekelve: Uram, legyen meg a te akaratom! Amint Te akarsz Istenem! Isten a mi szeretetünk, hitünk és reményünk! Az arany felhőcskében a megadás súlyos könnyei, sóhajok és mély bánat foglaltattak, melyeket Isten nevében viseltek el. Nézd, ez a legtisztább és legjobb ima - monda Hera - semmit sem kérnek csak Isten akaratának teljesülését; nem panaszkodnak, megnyugodtak, türelmesek; ez a hit, a szeretet imája. Nyílként hatol át az étertengeren, oly gyorsan, hogy a kifejezés pillanatában már Istennél van.” Eltűntek a gyönyörű aranyos felhőcskék, de csodálatos harmóniájuk visszhangzott lelkemben. Most mindenféle kis ezüst felhőcske támadt; könnyedén szállongott, üde és bájos volt; tavaszi fuvalomként érintett, illatot árasztva, csodásan kecses harangjáték hangzott belőle.

„Ez a gyermekek imája” - monda Hera - „a jó Isten szereti Öket; hallgasd csak, mily jámborul és hívőn hangzik! Telve bizalommal, hogy a jó Isten hallja őket. Itt a lehangosabb a nyomorban és szükségben levő gyermekek imája; amott a földtől megváló angyalkák lélekharangja.” Ezeket a zengő és éneklő ezüstös felhőcskéket is angyalszárnyak vitték gyors szárnyalással Istenhez!

Ezentúl mind sötétebb felhők jöttek; tekintetem néhány világosszürke felhőre esett, mely elég szép volt, csakhogy hamis hangok hallatszottak belőlük; ez kellemetlen volt; de nem is haladtak; ólmosan feküdték meg az étert.

„Nézd e csinosnak látszó felhőket, melyekből azonban annyi

disszonancia hangzik, ezek az álszenteskedők, képmutatók és farizeusok imái. Az ajkak imái. szóáradat, mely nehezen hömpölyög, és nem leli meg az Istenhez vezető utat!”

Most a megbánás imái villámként hasították át a felhőket, mint szikra, mely az ég felé röpül. Nagy bűnösök imái voltak, mély megbánásuk magasra vitte fel őket! Angyalok hozták a haldoklók imáit. De íme, nézd! Mi szökell az ég felé, mint valami lángnyelv? „Ez a halálos veszélyben és nyomorban levők imája és segélykiáltása”, monda szomorúan Hera. „Azok jajkiáltása, kiket az utolsó pillanat tanít meg imádkozni, ez sürgős ima; nézd itt ez a kétségbeesés imája, hogyan szökik föl a többi közül! Most nézzük meg még az utolsót”, szólott tovább Hera, „itt a fekete, zavaros felhőzetben, mely áttörhetetlen káoszhoz hasonlít, folyton saját tengelye körül forog, a földhöz tapad, s Istenhez jutni nincs ereje, ezek a földi, anyagias imák. Aranyért, pompáért szóló, továbbá a babonás, értelmetlen imák ezek, meg a hit nélkül mondott imák. Ezek nem jutnak el Istenhez, mert nincsen bennük semmi isteni, semmi szellemi.

„Tudod-e tehát hogyan imádkozzál?” Kérdé Héra.

„Igen” felelém - „Istenem, legyen meg a te akaratod!
Amen, Amen!”

A rossz()**

A földre küldettünk a rossznak legyőzése céljából. Honnan ered a rossz, miután Isten maga a jóság és minden Belőle származik? A rossz a szellemek bukásából keletkezett. Mi okozta a szellemek bukását? A gőg. De hogyan lehettek gőgösek a jónak teremtett szellemek? Az Isten szabad akaratot és értelmet adott nekik, szeretettel látta el szellemüket. Meg kellett tanulniok a továbbfejlődést; gyermekek voltak, kiknek a jóban növekedniük kellett volna. De Isten gyermekeit nem rabszolgáknak, hanem szabad, önállóan gondolkodó, cselekvő lényeknek alkotta, s így némelyek megszegették a törvényt, ezáltal keletkezett a bűn, a gonosz, a fájdalom, a nyomor, a testöltés és a halál! A gonoszt meg kell győzni, az elfajult gyermekeknek meg kell térniük; de hogyan, mi által? Szeretet, jóság, türelem által. Csupán Isten hosszú-tűrése képes

erre. A rossz ellen való mennydörgés és heveskedés csak elkeseredést kelt. A türelmetlenség mindig csak ártott, sohasem segített, még kevésbé térített meg valakit. Csak önmagad iránt légy kemény és szigorú; kezd el magadon, fojtsd el magadban a rossznak csiráját is, de mások iránt légy szelíd. A szeretet hatalma előtt minden gonoszság kitér. A rosszaság és jóság, fogalma nagyon különböző. Midőn egy ifjú Jézust „jó Mester”-nek nevezte, kérde az Úr: „Miért mondasz engem jónak? Nincs senki jó, csak egyedül az Isten.” Ugyanígy megintette volna a tanítványokat, ha valakit gonosznak neveztek volna. Egyedül Isten lát a szívekbe; engedjétek hát Neki az ítélkezést. Jézus senkit sem ítelt el, nem kárhoztatott, ezért ti se kárhoztassatok senkit. Aki a gonoszságnak ellensége, annak az nem árthat; és aki jó, az ne féljen a rossztól. Nézz szembe az ellenséggel és győzd le, Isten veled van.

A lelki és testi táplálék()**

A szellemi és testi kötelességek beosztásáról, a szellemi és testi táplálékok élvezetéről akarunk egyet-mást elmondani. Mindegyiknek túlságos élvezete megárt vagy a szellemnek, vagy a testnek. Adjatok hálát a jó Istennek, hogy szellemi foglalkozáson kívül testi munkával is ellátott, hogy éltetek fönntartásáért dolgoznotok kell, mert a munka üdévé, ruganyossá és tetterőssé teszi a szellemet. Nézzétek csak a dologtalanokat, akik jólétben úszva, szellemi álomba esnek, csak a testre, annak kényelmére és élvezetére gondolnak: idejük lassan telik el; mialatt ti dolgaitokban siettek, ők sápadt arccal, ásítva lézengenek az utcán és sétatéren. Pedig szívetek mélyén gyakran irigyelitek jó módjukat. Ha tudnátok, milyen üresség lakozik bennük, bizonyára nem cserélnétek velük. Kocsiznak, lovagolnak, látogatóba mennek, semmiségekről fecsegnek, semmittevésüktől elfáradva kimerülten fekszenek le, hogy a következő napot ugyanígy kezdjék és végezzék el. Hogy agyonüssék unalmas idejüket, különböző izgatószerekkel élnek, melyek a testnek ártalmára, a szellemnek megrontására vannak. E renyhe élet közben szellemük elveszti ruganyosságát, a mély és komoly gondolkodás tehetségét. Közeledik haláluk órája, s mi hasznát vették gazdagságuknak? Nehezen, félelemmel teljesen szakadnak el a földtől. Mert egy előttük teljesen ismeretlen

birodalomba lépnek, a szellemvilágról mit sem tudnak; felébredésük a szellemi világban lassan és félelem teljesen fog bekövetkezni. Azután még ott is keresni fogják régebbi szükségleteiket, ott is szeretnének kocsikázni, enni, inni, játszani, mert szellemük megszokta ezt. Igen, az emberi hibák a túlvilágba is követik a szellemet! Ezért annál könnyebben fogtok egykor meghalni, minél jobban megismeritek a szellemi életet, s annál gyorsabban fogjátok magatokat otthon érezni a szellemvilágban. Ezekben vázoltuk előttetek a testi táplálkozás szélsőségeit. A szellemi táplálkozás szélsősége az lenne, ha a spiritista, aki ismeri a szellemtant, földi dolgait most már mind elhanyagolná, minden emberi dolgát a szellemek által akarná elintéztetni, előmenetelében magát kizárólag a csodás szellemi segítségre bízna, és nem tenne mást, mint szellemiekben elmerülve emberi és hivatásbeli kötelességeit elhanyagolná. Az, ami üdülésnek van szánva, ekképp túlhajtott élvezet, s a kitűzött munkatérrel való kilépés lenne. A szellemi dolgok fölös élvezete szintén káros; hamarosan belefáradnátok, a szellemek u.n. ámításai után, kiknek isteni erőt tulajdonítottatok. Elernyednétek és a hitetlenség végre szétrombolna minden eddig elért eredményt. A szellemi téren megfontoltan kutató bizonyára el fogja találni a helyes mértéket. Örömmel és jókedvvel fogja napi munkáját végezni, magában hordva a szellemi kincset, s így fog szólni: Szorgalmasan és hűséggel akarom munkámat végezni, mert önkéntes testöltésem által ez a hivatásom, miután önkéntesen fogadtam el a gondot a mindennapi kenyérért, vidáman és jókedvvel akarok dolgozni; hiszen a jó és magas szellemek munkám végzésekor is folytonosan környeznek. Ők adnak hozzá erőt és vidámságot. Mily boldog vagyok, hogy a napi fáradtság közben létezésükről és jelenlétükről tudomással bírok. Ez oly fölséges kincs, mellyel a leggazdagabbak sem bírnak, ha nem ismerik a szellemtant. Hogyha azután munkádat bevégezted s elkövetkezik a pihenés órája, melyet máskor világias fecsegéssel töltöttél el, akkor használd ez órát valóságos üdülésre; vonulj vissza, ha lehetséges, közlekedjél jó szellemeiddel, imádkozzál - beszéljess a jó Istennel, és fogadd a mindennapi szellemi kenyeret. Igen, akkor a valóságos üdülés ez órájában megtalálod a tiszta erővel való gyógyító egyesülést, amely

téged Istenhez vonz. A szellemi elmélkedés ez órájában a jó szellemek arcod minden veritékcsöppjét a szellemi tudomány értékes gyöngyévé változtatják, párosulva a kötelességteljesítéssel, és akkor Isten szeretete és áldása veled lesz.

Testvériség()**

Sokat beszélnek a földön testvériségről, de valójában nem gyakorolják. Ne tégy másnak olyat, amit nem akarsz, hogy mások neked tegyenek! Ebből áll a valódi testvéri szeretet. Bánjál úgy másokkal, amint szeretnéd, hogy veled bánjanak mások. Megsértette-e Jézus valaha a feljebbvalókat? Háborúskodott? Midőn elfogták, kigúnyolták s odakiáltottak hozzá: „Szabadítsd ki magad” - nem felelt, de tanítványainak monda: „Jóllehet, kérhetném az Atyát, hogy felszabadításomra az angyalok légióit küldje; de én a törvény beteljesítésére jöttem.” Ily mélyen hajolt meg ő, a legelső, az emberek iránti nagy szeretetében a törvény előtt. Meg akarta-e csonkítani valaha Jézus a vagyonosok jogait? Hatalmaskodott-e vagy ócsárolt-e valakit valaha? - Sajnálkozott a gazdagok felett, mert nehezen érik el a mennyországot, megmutatta nekik az Istenhez vezető utat és így szólt hozzájuk: „adjátok, amitek vagyon a szegényeknek”. Testvériségével Jézus szeretetet és békét hozott. Ezt jegyezzétek meg magatoknak s kövessétek példáját. Szeressétek az embereket testvéreként, tegyetek jót és ne legyetek gőgösek; teljesítse mindenki a testvériség feladatát oly jól, amennyire csak képes, mert mindnyájan egy Isten gyermekei vagyunk rang és nagyság, állapot és nemesség nélkül; ami földből való, az levettetik, mert csak kölcsönvett vagyon, - Isten előtt egyedül az erény maradandó.

Feltámadás()**

Az Ur feltámadott! Az öröm és elragadtatás e felkiáltásában nyer kifejezést saját feltámadástok is. A keresztény hitnek sarkalatos tétele ez. Jézus föltámadott, tehát ti is fel fogtok támadni. Nincs halál, de van feltámadás. A rothadó test el fog múlni, s romolhatatlan test fog feltámadni. Ebben az értelemben fogja fel a spiritista a feltámadást, ellentétben a testi, a hús és csont föltámadásának hitével. Krisztus

sem említette sehol ilyen értelemben a feltámadást. Az a test, melyet itt levetünk, földből való és oda tartozik; de a szellem Istentől való - Istené - meg nem hal, és föltámad a testi halál után. Halál nincs, mert Krisztus halottaiból való föltámadása által minden halált megsemmisített. Azt mondhatnátok: Krisztus testében támadott föl, mert teste eltűnt a sírból. De ez csupán Krisztusnál volt így, mert Krisztus, az emberektől eltérően, egészen más körülmények között testesült meg és született. Meglévén ereje az önhatalmú megtestesülésre, bírt az önhatalmú elválkozás vagy a test felosztatásának erejével is; Jézus bírt e hatalommal, mely isteni erő. A föltámadás rátok nézve halhatatlanságot jelent, mert ha százszor születnétek is e földön, mindenkor fel fogtok támadni halottaitokból, míg nem elértétek a tökéletesedésnek azt a fokát, mely ez átváltozások fölé emel; mert azután nincs többé halál, sem föltámadás, mert akkor - örökkévalóság leszen.

Vezeklés()**

Ha javulni akartok, vezekeljetek. A vezeklés minden bűn orvosszere. A Földcsillag a vezeklés világa. Óh, mily sokan róják le itt bűneiket, vétkeiket! Valóságos vezeklő egzisztenciákat figyelhetünk meg a Földön. Ne zúgolódjatok tehát ti, kiket a sors üldöz, bánat és fájdalom meglátogat; dicsérjétek érte Istent, mert vétkeiteket vezeklitek le általuk. E földön ennek nem vagytok tiszta tudatában, s azért kérditek: „miért jön reám mind a baj?” Óh, ne szóljatok így. Törődjétek bele, a halál után minden ki fog derülni, és ti hálát fogtok adni Istennek az üdvös vezeklésért. Azért kedves barátaim, viseljétek szíveteken földi vezekléséteket, szolgáljon vigaszul a tudat, hogy nem ok nélkül szenvedtek, és hogy azoknak, kik Istent szeretik, minden dolog javukra válik. A tökéletesedéshez vezető lépcső a vezeklés, nélküle nincs megváltás a bűnből.

Krisztus()**

Igazság és világosság a tudományok alapja. Mint a szellemtan követője, akarsz tudni valamit Krisztusról? Kevés kivétellel mindazok, kik a szellemtannal foglalkoznak, de a dogmák által még lenyűgözve érzik magukat, megkerülik a Krisztus-kérdést. Mi

szellemünk világos megismeréséből mondjuk nektek, hogy sohasem mondott igazat az, aki Krisztust nem ismeri el Isten fiának. A szellemek nyilatkozatai azért eltérők, mert csak kevesen bírják a tiszta tudományt, a teljes igazságot. „Sokan vannak a meghívottak, de kevesen a hivatottak!” Olyan az igazság, mint az arany, nehezen található, de ha már megvan, úgy a legértékesebb. Másutt (Szellem, Erő, Anyag) már kifejtettük, hogy Krisztus az Isten fia, elsődje, lényegileg más teremtmény, mint a bukás után teremtett szellemek. Ez isteni igazság. Kezdetben, midőn Isten az elsődöket teremtette, teremtette Krisztust is; ő kezdettől fogva Istentől, az Atyától származik. Az Atya iránti szeretetből lett emberré, hogy megtisztítsa a földet a bűntől, hogy kiegészítse az istentant, az emberiséget megváltsa, a próféták jóslatait betöltse. Az izraeliták Isten fiát, mint messiást várták, mint ahogy ő lényénél fogva tényleg az is volt. Egy részük elismerte őt, követőivé, keresztényekké lettek. Az a körülmény, hogy éppen most, Jézus szavainak beteljesülése, a kinyilatkoztatások idejében, sok keresztény tagadja Jézus istenségét, az ő messiási hivatását, izing izraeliták Krisztusban hívökké válnak, az idők jele. Szavainkat mi Jézusra és a prófétákra alapítjuk, ezen el nem tévedünk. Aki ez igazság erejét keresi, annak kinyilatkoztatja az Atya. Mert aki az igazságot keresi, az istent keresi, és Isten meghallja az őt hívókat.

A kereszténység. ()**

„Szeresd Istent mindenekfölött és felebarátodat, mint tenmagadat.” A kereszténységnek e tétel képezi összfoglatát. Higgy az Atyában, kövesd Jézus példáját, szeresd az emberiséget és tégy jót.

Egy gazdag ifjú kérdé Jézus!: „Uram, mit tegyek, hogy követőddé lehessenek?” Jézus felelé: „Tartsd meg a parancsolatokat, és ha tökéletes akarsz lenni, add el minden javadat és oszd fel a szegények között.” Megszomorodék az ifjú, és a Mester is, mert tudta, mily nehéz az ilyen követés. A kereszténység fogalma tehát az irgalmas cselekedetekből, szeretetből és jóságból áll. Az igazi kereszténység nem ismeri eszközeül sem a kardot, sem a háborút, nem ítél el, nem semmisít meg. A kereszténység irgalmas, békességes, szegény, egyszerűségében s az isten és felebarát iránti szeretetben erős. Óh,

mily kevés igazi követője van Krisztusnak, mily kevés a valódi keresztény! Tekintsetek az apostolokra és a tanítványokra, ők az Úrnak hű követői voltak; bár vétkesek voltak, igyekeztek mégis Hozzá hasonlítani.

A kereszténység és a buddhizmus()**

Ha összehasonlítjuk a kereszténységet a buddhizmussal, Krisztust Buddhával, úgy határozottan az első fog győzedelmeskedni, mert művelődési hatalommal bír. Mindig sajnálatos, ha a miszticizmus tanulmányozása eltéríti az embereket a kereszténységtől. A kereszténység óriási haladás az erkölcs és művelődés terén. A kereszténység megváltó, felszabadító, szellemesítő módon működött, letörte a kasztrendszer gátjait és előítéleteit, mert azt állítja, hogy Isten előtt minden ember egyforma, hogy az erény és erkölcs minden fölött diadalmaskodik. A kereszténység a rabszolganőből megteremtette az asszonyt, és egyenlővé tette őt a férfival; barátnő és élettárs lett a keresztény házasság bevezetése által. Mialatt Krisztus az asszonyokkal beszélt, Máriával, Mártával és Magdolnával, az alatt a szolgálat és a rabszolgaság átkától mentette meg az egész női nemet. Krisztus tanításait az egész emberiségnek, az egész világnak adta - nyíltan és szabadon, minden titkolódzástól menten. A legszegényebb bűnösökkel közlekedett, gazdaggal és szegénnyel, tudóssal és tudatlannal egyaránt. A kereszténység nem teremtett osztályokat, kasztokat, brahmokat, mint az isteni titok kizárólagos birtokosait, és páriákat. Krisztus az egész emberiséget hozta közelebb Istenhez minden állás- és rangkülönbség nélkül. Hirdette a valóságos Istent, prédikált az Atyáról és Teremtőről, aki minden gyermekét egyformán szereti, és kit nekünk viszont kell szerelnünk. Krisztus tana minden képmutatás és okoskodás nélkül való. „A tiszták meglátják Istent.” „Még ma velem leszel a paradicsomban”, ezek félreérthetetlenül világos mondások. Ezekben Isten nem titokzatos, határozatlan, nincs benne feloszlás, megsemmisülés; ez a megváltás. Jézus meghalt a bűnösökért, ő megvallja az emberiséget, a bűnösök közül egy sem vész el.

A buddhista tanok elejtik a bűnöst, lassú feloszlásban vesznek el. Buddha nem a bűnösök megváltására jött messiás! Krisztus

engesztelő princípiuma, az összességnek oly csodálatos szeretete. A kereszténységnek a buddhizmus fölött való győzelmének egyik fő tényezője Krisztus feltámadása, az ő halála után való megjelenése. Kétkedjék bár a világ e feltámadásban, tagadják bár a tudósok, a feltámadás mégis tény, főképpen ezen alapszik a kereszténység és a halhatatlanság hite. Ha Krisztus föl nem támadott volna, akkor nem lett volna a Megváltó, az isteni küldött, és tanításai nem találtak volna oly lelkes követőkre. De e győzelem a halál fölött, ez a dicsőségteljes, önmaga által megjósolt feltámadása adja meg a kereszténységnek az isteni lehetet és szellemi erőt. Buddha bár nagy próféta és szent ember, de nem megváltó, ki feltámadásával legyőzte volna a halált, azért éppen ő nem volt Isten elsődje, miként Jézus. (Lásd: Szellem, Erő, Anyag.)

Buddha nem változtatta át az emberiséget egyetlen nagycsaláddá. Évezredekken át Indiában a vallás a papok és gazdagok tulajdona maradt; a szegény népnek be kellett érnie a babonával, a bálványiszolgálattal, mely nem emel fel, nem vált meg és nem szellemesít. Ellenben a Kereszténység azonnal a nép vallása lett; ez megsemmisít minden bálványt, egyedül Istenhez vezet. Ezért az egész világ, és minden nemzet vallása a kereszténység; egyetlen vallás sincs, mely a nemzeteket úgy körülölelné, őket testvérekké egyesítve, mint a kereszténység. A kereszténység Krisztus valódi értelmezésében, az apostolok szerint prédikálva, a szeretet, a megváltás, a testvériség eszményében, a népek legnagyobb boldogítása. Tekintetek az első keresztények kicsiny csoportját, mely ellenállt a nagy római birodalomnak, a császároknak és papoknak, s mindenfajta üldöztetés dacára a világ vallása lett. Ki adott ennyi bátorságot a keresztényeknek? Az Istenbe vetett hit, Krisztus Urunk megváltása. Miért nem voltak ilyen bátrak a hinduk, midőn idegenek hatoltak országukba, miért nem térítették meg a buddhisták a keresztényeket? Mert a buddhizmus nem a nép vallása, mert hiányzik belőle a Megváltó és a keresztények Istene.

Keresztények, tartsatok ki Jézus mellett, ragaszkodjatok az igazi Istenhez, minden teremtmény Atyjához, ragaszkodjatok a feltétlen halhatatlansághoz, és kövessétek Jézus példaadását a szeretetben. Óh, bár akarná az emberiség visszanyerni az egyszerű

kereszténységet! Bizonyára hivatott a spiritizmus Krisztus tanítását a maga tisztaságában visszaállítani; azért is ítélik el oly keményen az emberi művek: az orthodox egyházak, mert az emberit levetkőzve, csak az isteni csillagot követi. A keresztény spiritizmus a jövő vallása, melynek be kell teljesítenie Krisztus szavait, és minden embert egy vallásban, egy szeretetben összefoglalnia. A buddhizmus sohasem lehet a világ vallása. Isten, a túlvilág és a halhatatlanság fogalmának homályossága miatt. A miszticizmus és teozófia, mely csak tudomány kíván lenni, szintén nem vezethet az igazi valláshoz, mert önmaga akar teremteni; a materializmushoz hasonlóan csak önmagában hisz, saját akaratában, saját teremtményeiben, nem pedig a nagy Teremtő akaratában. De a tiszta hit Istenben, az alázatos keresztényi szeretet csodát művel, melyet a miszticizmus nem ismer. Krisztus nem mint mágus, de mint megváltó lépett fel, azért neki minden hatalom megadatott. Az élet célja Istenhez közeledni, nemesedni, jót tenni és miután Krisztus oly világosan ad erre útmutatást, miért keresnénk másikat? Óh szellemhívők, nyújtsatok kezet egymásnak, s mondjátok: Jézus a mi tanítónk, kövessük őt. Valóban a hívő keresztény ereje minden másénál nagyobb, mert Isten lakik benne.

A hála()**

Az emberek sokat kérnek Istentől és sokat panaszkodnak Neki. de a hálaadás ritkán jut eszükbe. Pedig minden embernek naponta százszor is van alkalma Istennek hálálkodni, őt dicsőíteni és magasztalni. Oly szép tulajdonság a hálaérzet, mely finoman érző emberek nemes lelkéből és jó szívéből fakad. Nézzétek, még az állat is hálás a jó szóért. Hány ember tanulhatna hálát az állatoktól! Adtál-e már hálát Istennek szemed világáért, mellyel élvezheted a szép világot? Megköszönted-e Neki egészségedet, értelmed, eszed adományát? Életed minden egészségesen eltöltött órájáért köszönetet kellene mondanod. Nézd, mily sokan fekszenek kórágjukon fájdalmak és kínok közepette. Megköszönöd-e Istennek, ha alkalmat nyújt neked ezt vagy azt megtanulni, megérteni, felfogni? Köszönetet mondasz-e Neki a bánatért és fájdalomért, mely szellemednek haladására szolgál? Bizony mondom neked, naponta százszor is adj

hálát a jó Istennek.

Ne zúgolódjál, ne panaszkodjál, és ha súlyos csapás ér, tekintsd az élet napsugaras oldalát és adj hálát az Istennek. Senki sincs teljes sötétségben, mindenki életének vannak oly világos, fényes percei, amikért hálával tartozik Istennek, amelyekért őt magasztalnia kell. De ne csak Istennek légy hálás, légy hálás az emberek iránt is minden jó szóért. A hála nemesít, háládatlanság pedig a lélek sötét foltja, melyet nehéz lesz letörölni.

Alázatosság()**

Sok ember szemében az alázatosság értelmetlenség, szolgálalkúság, esztelenek erénye. Pedig ez minden erény talpköve, mert alázatosság nélkül nincs tökéletesség. Krisztus mondta: „Tanuljatok tőlem, mert én alázatos vagyok.” Csak az alázatosság övezi dicsfényvel a tudóst, és teszi nagygyá az erényest. Alázatosság nélkül a tudományosság egyoldalúvá lesz, és megemészti azt az önteltség. Alázatosság nélkül nincs erény. Okuljatok Krisztus példáján, és nézzétek mennyire alázatos volt az, ki isteni hatalommal bírt. Feldicséri-e magát Krisztus? Magasztalja-e tudását, halalmát, erényét? Avagy nem inkább maga-e a megtestesült alázatosság? Nézzétek őt, a legmagasabbat, miként mossa meg tanítványai lábát az utolsó vacsorán, hogy példát adjon nektek az alázatosságból. Es dorgálása is nem teljes-e a szeretet enyhességével? Óh barátaim, igyekezzetek alázatosakká lenni; ez tesz Isten és az emberek előtt nagygyá és erőssé benneteket. Az alázatosságban a csöndben ható szeretet rejlik. Az alázatosság mélyebb és jobb tudást ad, mint a fennhéjázó önértékelés. Az alázatos szellemileg lát, megismeri önmagát és megnyílnak előtte az isteni titkok.

Önzés. ()**

A saját énünk szeretete a legjobb tulajdonok lerombolója. Az önzés hasonló a féreghez, mely mindent megrág, ami csak jó és nemes az emberben. Megöli az érzelmet, a szívet; kegyetlenné és irgalmatlanná tesz, és az embert sivár pusztaságba vezet, hol nemsokára egyedül marad. Mily könnyen besurran az emberek szívébe az önzés. Valóban, kevés kivétellel mindenki túlságosan

szereti önmagát! Ritka ember ment teljesen az önzéstől. Barátom, vigyázz és imádkozzál! Ne engedd szívedbe vonulni ez ocsmány szörnyet, mert ahol az önzés uralkodik, ott kihal minden szeretet. Isten a földre küldött benneteket, hogy másokért éljete, és másoknak szeretetet nyújtsatok. Krisztus önmagát adta az emberekért.

Világítson ő előttetek a legnagyobb szeretet és önzetlenség magasztos példája gyanánt. Önmagánál jobban szeretett benneteket. Kövessétek őt, szeressetek másokat jobban, mint Önmagatokat.

A házasság()**

A házasságnak két szerető ember benső összeköttetésének, legmélyebb vágyódásuk beteljesülésének, tiszta szeretet és boldogság megvalósulásának, földi paradicsomnak kell lennie. És mivé sülyedt le a mindennapi életben a házasság? Üzletté vált, szerződésé, melyet a szerződő felek ritkán tartanak meg hűséggel. A házasság szentsége a világ szemében nevetségessé lett. Sajnos, sok világvárosban a jó modorhoz tartozó szokássá lett, hogy társaságban a nő mellőzze férjét; a megkötött házasság percétől kezdve a férfi ne legyen többé „lelkének szerelmese”. A világ szemében a férjes nő önálló; az életveg világi emberek a házasságot - e szent frigyét - megfosztottak minden költőiességétől, minden szentségétől. Némelyek ízléstelennek tartják azt a házaspárt, amely a világ előtt is kimutatja, hogy hűségesen összetart. Mások viszont nagyon érdekesnek tartják, ha valami titkos szerelmi viszonyt fedeznek fel. Nagyon gyakran sajnálkozva mosolyogja meg a világ a házastársi hűseget, és sehol sem találja a szerelmet kevésbé érdekesnek, mint a házasságban. Asszonyok, férfiak, önhibátokból tűnt el a házasságból minden költői nimbusz. Ti engeditek sárba tiporni virágait, és ti engeditek elrabolni a szeretet szent birtokát; ti magatok vagytok a kikiáltók, kik legszentebb tulajdonotokat áruba bocsátjátok! Meghallgatjátok a besúgásokat és sokkal gyengébbek vagytok, semhogy szerelmetek eszményének élnétek, s ezért a szerelemért nemesen meghalni tudnátok. A házasságnak két szerető szív örök hűsége szent fogadalmának, a legmagasztosabb köteléknek kell lennie. Ezért mondja a költő: „Darum prüfe wer sich ewig bindet, ob sich das Herz

zum Herzen findet!” És ha azután még a házasság gyermekekkel van megáldva, szinte lehetetlennek látszik, hogy hűség és boldogság eltűnjék belőle. Az a leánykedély, ki tisztán és ártatlanul adja át magát szerelmesének teljes szívből, élete végéig tudni fogja megőrizni e szerelem eszményét, ha a nemes szeretet vonzását követve, bizalmat és méltóságot visz bele. A férfi feladata ilyen szerelmet megtartani feleségében, mert a nő szíve hú ahhoz, akit szeret, hálás az iránt, ki szerelmet nyújt neki.

Néha csekélységek múlik, s a férj örökre bírná felesége hűséges szívét; kicsinységek fűzik őket örökre össze, miként ugyancsak kicsinységek miatt minden összeomolhat. A szeretett nő bírása a házasságban, ahelyett, hogy állandóan boldogítaná a férfit, őt sokszor a legszeszélyesebb zsarnokká és házsártossá teszi, ki immár biztonságban érezve magát tulajdonában, fukarkodik a szeretet kifejezésében. A tulajdon ilyen értelmezése rabszolgasággá aljasítja a házasságot; mert ahol a szerelem kezdődik, ott megszűnik a tulajdonjog, mert amaz önmagát adja. Az asszony sohasem érzi magát oly biztosan férje birtokában; sokszor remeg, és midőn kedvéért mindent meg akar tenni, gyakran kelleténél többet tesz.

A megszokás megrabolja költőiségétől a házasságot. Hogyan lehet megszokássá a szeretet? A férfiaknál a kényelem és nyugalom utáni vágy hozza magával, a nők ellenben mindig új bimbókat és virágzó életeszményeket keresnek. A nő őt, eszményét szereti, a férfi eszményét szereti a nőben. Semmi sem magasabb, mint két szerető szívnek egyesülése a házasságban, semmi sem rosszabb, mint a szeretet nélküli házasság. Háromszorosan vétkezik, ki szeretet nélkül köt házasságot: vétkezik Isten, önmaga, és az ellen a lény ellen, kivel házasságra lép. A házasság felbonthatatlansága elég indok lehetne, hogy komoly vizsgálódás előzze meg, és szeretet nélkül meg ne kössék. Halljátok, mily szigorúsággal szól róla Krisztus: „ők pedig mondanak: Mózes megengedte, hogy váló levelet adjunk és elváljunk. Jézus felelvén monda nekik: A ti szívetek keménysége miatt adta nektek ezt a parancsolatot; de a teremtés kezdete óta férfivá és asszonnyá teremté őket az Isten. Annakokáért elhagyja az ember az ő atyját és anyját, és ragaszkodik a feleségéhez, és lesznek ketten egy testté. Annak okáért, amit az Isten

egybeszerkesztett, ember el ne válassza.” És tovább: „Mondom pedig nektek, hogy aki elbocsátja feleségét és mást vesz el, házasságtörő; és aki elbocsátottat vesz el, az is házasságtörő.” Olvassátok azután Pál levelét a korintus-beliekhez, (7. r.), továbbá az efezusiakhoz írt levelének 5. részét. Az újtestamentumban, ahol csak a házasságról szó esik, mindenütt megerősítést nyer annak felbonthatatlansága, és a házaselek mindenütt szigorú fegyelemre és szeretetre serkentetnek. Márk X. 6.-ban Krisztus a duálszellemek teremtését érti (lásd. Sz. E. A.). Aki magában hordja a duálok fogalmát és hitét, az tudni fogja, hogy létezik egy örök, szellemi, a föld létezése előtti, a szellemeket összekapcsoló házasság; az nem fog a földön könnyelműen házasságra lépni, az kérni fogja isten segédelmét házastársa megválasztásánál. Isten a szellemeket kettőseknek teremte, t.i. férfúvá és nővé - és ketten képeznek egy szellemet.

A becsület()**

Az emberek gyakran beszélnek a becsületről; minden pillanatban emlegetik becsületüket, mely ezt vagy azt nem engedi meg nekik; becsületükre bizonyítják, hogy így és így van valami, sőt gyilkoló fegyverrel támadnak egymás ellen becsületük védelmében, s mégis teljesen emberi dolog marad az a fogalom, melyet a világon az emberek „becsület” alatt értenek; mert ez a fogalom náluk gögből és hiúságból áll.

Az emberre nézve megtiszteltetés, ha egy magasrangú ember szóba áll vele, ha az a házába lép, míg ha szegény és jelentéktelen ember teszi azt, szinte szégyen számba megy. Az erkölcsi jóra senki sem ügyel. A gazdagot tisztelik, a szegényt megvetik, gazdag rokonokat mindig emlegetnek, a szegényekről, kiknek sem nevük, sem állásuk nincsen, senki sem emlékezik meg.

A becsületnek a felebaráti szeretetből és igazságérzetből kellene összetevődnie. A becsület legyen ment minden hamisságtól, csalfaságtól és gögtől, hogy tökéletes legyen. Hányan becstelének oly dolgokban, amelyeket a világ nem lát, akik pedig minden becsületbeli kihívást vagy párbajt elfogadnak, és ellenfelüket léleknyugalommal lövik agyon. Isten előtt legyen becsületetek, ne a világ előtt; ez a valódi becsület. Légy becsületes és hű isten előtt, akkor az

emberek előtt is becsült leszel; légy azzá lelkiismereted előtt, vizsgálj meg szívedet; ne tűrj sötét foltot lelkeden, csak akkor leszel valóban becsületes. Tiszteld Istent, ne az embereket, mert Istené minden dicsőség. A bárbaj nem mossa le a foltot, embervér nem mossa le a bűnt, sőt csak még tetézi azt. Engedjétek a békülékenységet uralkodni, mert az hozza helyre a helytelent, és törli el a bűnt.

Pünkösd()**

Kérjétek Istent, hogy küldje le reátok a Szentlelket, s meg fog adatni. Ebben a fogalomban: „Szentlélek”, benne foglaltatik az eggyé lett boldog, szent szellemek összessége. Pünkösd napja nagy spiritista, szellemi, isteni kinyilatkoztatás. Amit akkoriban Isten a tanítványoknak adott, azt adhatja tinektek ma is: csak buzgón kérjétek Tőle.

A pünkösd mutatja meg nekünk az első keresztények benső egyesülését a szellemi bírodalommal, és azt, hogy minő erőt merítettek ők az összeköttetésből. Emberek, ti csak nagyon restek és közömbösek vagytok! Ha csak forrón és bensőleg kérnétek, - megadatnék nektek, és az Isten tiszta szellemei vezérelnének és sugalmaznának, úgy, miként az első keresztényeket sugalmazta. Tehát rajtatok múlik. Kérjétek s megadatik nektek is a Szentlélek.

Becsvágy()**

Mint mindennek e világon, a becsvágnak is két oldala van, egy jó és egy rossz. A helyes becsvágy az, mely mindig nemes és szellemi célra törekszik, mely csak magas, jó eszményeket követ, és amely az erény tökélyét akarja elérni. A gonosz becsvágy, mely megrontja az embert, telve van göggel, s emberi és világi dolgokat igyekszik elérni. Naggyá akar lenni az emberek szemében, s hogy célját elérje, semminemű eszköztől sem riad vissza, bármily rossz legyen is az. E becsvágnak sok, gyakran igen tehetséges ember áldozatul esik, és kevés azok száma, kik a kiküzdött szédítő magasságban magukat fenntartani tudják. A hiú becsvágy műve összeomlik, mint a kártyaház, míg a nemes becsvágy tettei örökké élnek.

Féltékenység()**

Szeretném betegségnek minősíteni a féltékenységet. A féltékeny ember minden esetre szánandóbb, mint az, akire féltékeny. Sokszor a legjobb emberek szenvednek e kínok alatt, és nem látják be hibájukat. A féltékenység önmagadat elvakít, a többieket pedig hamis és rossz világításba állítja. Akik e hibában szenvednek, igyekezzenek azt minden erejükkel leküzdeni. Azt mondják, hogy nincs szerelem féltékenység nélkül. Ez nem áll, ellenkezőleg, a féltékenység megbántja és elpusztítja az igaz szerelmet, mert kételkedik benne. Az érzéki szerelem küszködhet féltékenységgel, de nem a tiszta, szellemi szeretet! Csak az a tökéletes szeretet, amely hisz és bízik. Oly sok ember szeretetének ürömcseppje, oly sok ember kínjának és civódásának kútfeje a féltékenység. Irtsátok ki szívetekből emberek a féltékenységet, ezt a nyugtalanság és kínszerzőt. Őrizzétek meg szeretetetek édes békéjét a bizalmatlanságtól, higgyetek és bizzatok!

Együgyűség()**

A világ által kigúnyolt, kinevetett együgyűség Isten ajándéka, a tiszta szívek és békés emberek sajátsága, velük született, a szellem tulajdona, amelyet tettetni nem lehet. A nevelés és a művészet ki akarja irtani az együgyűséget, amely ostobaságnak tetszik a világ előtt, ahelyett, hogy meghagyná az ember legszebb díszét. Az együgyűség öntudatlanul okos; az ártatlanság okossága ez, a tiszta szív helyes és egyenes ösztöne. Az együgyű szívében Isten és emberek iránti szeretet lakik. Némely együgyű megszégyenítette már a legokosabbat is igazmondásával. Milyen gyakran kérdeznek a gyermekek együgyűségükben oly dolgokat is, mikre a tudósok sem tudnak megfelelni! Nem némul-e el ilyenkor a férfielme a gyermek együgyűsége előtt? Édes együgyűség, hasonlatos vagy te a virág illatához, sem vihar, sem eső nem árthat neked! Az együgyű szívet a világ szorongattatása, a szív bánata, a fájdalom mindig elkészülten és Istenben megnyugodva találja, s ez oly bölcsesség, mely sokszor a legokosabbnál is hiányzik. Azért ne vessétek meg az együgyűséget; valóban irigylésre méltó az, ki ennek birtokában van, mert Isten lakozik a szívében.

A magány()**

Keresse-e az ember a magányt? Üdvös-e, ha a világ elől magányba vonul, és szemlélődő életet folytat? A nagy mondás így szól: „Mondj le mindenről, élj egyedül Istennek, az elmélkedésnek, az imának.” De vajon egyedüllétre küldte-e Isten az embert a világra? A szemlélődő élet nem hasznos a köznek, és önző a célja. Egyedül akarsz üdvözülni, Istennel egyedül lenni, és megveted a világot? Bizonyára könnyebb ily módon büntetlenül élni, mint ha az emberek között élsz, velük közlekedsz, és kénytelen vagy gyöngéiket elviselni. De nagyobb érdem is, megfeledezve önmagadról nekik szolgálni, és a kísértések minden fajtájától környezve állhatatosnak maradni. Nem, az ember nem teremtett szemlélődő életre. A remete élete hasonlít a rideg sziklához, mely bár égre néz, nem használ az emberiségnek és mi jót sem cselekszik. Az ilyen életen messze túlmagaslik a derék családapa élete, ki magáról és családjáról gondoskodik, és derék gyermekeket nevel. De a világ tülekedésében is alkoss magányt szívedben, ott emelj oltári Istennek, és imádkozzál munkád közben.

Keresd a mennyet az emberi fájdalom, a földi küzdelmek és szorongatások között is; minden kísértésen át küzd ki magadnak Isten szeretetét; tedd magadat hasznossá; azért születél, hogy emberek között élj, és küzdj Isten örök birodalmáért. Ne zárkozzál el az emberektől. Az ima erőt és üdülést ad, amit egy egész élet magánya sem ad meg. „Nem jó az embernek magányosan lenni” monda Isten és teremté Ádámnak élettársul Évát. Vagy szeretnéd-e üdvödet magányosan keresni, és testvéreidet elepedni engedni? Ez helytelen lenne. „Egy mindenkiért - mindenki egyért”, ez az igazi jelszót

Hiúság()**

Kiki tekintszen szívébe és kérdezze meg magát, hogy hiú-e; erre mindenki igenlően válaszolhat. A hiúság igen elterjedt hiba. Rendszerint arra hiú az ember, ami nem saját érdeme, ami Isten ajándéka, ami vele született, p.o. szépsége vagy tehetsége. Ilyen érdemtelenül nyert égi ajándékokért hálásnak, nem pedig hiúnak

kellene lenni. A hiúság nem szépít, és nem javít, minden tulajdonságot bájától foszt meg, kellemetlenné és sokszor nevetségessé teszi az embert. Amint mondám, az emberek sokkal kevésbé hiúak saját szerzeményükre, mint adományaikra. Hiúk a pénzre, oly dologra, melyet naponta elveszhetnek, őseikre, születésükre és állásukra, melyek nem az ő érdemeik, s oly dolgokra, melyek sokszor próbául adtak nekik. A hiúság a legokosabb férfiak szellemére is árnyat vet, elsötétít tehetséget és szellemi adományt, részrehajlóvá és egyoldalúvá tesz. Vessétek le emberek a hiúságot, amely az erény útján és a szellemi haladásban csak akadályt képez. A hiúság befolyása alatt nem egy jó szív elsorvad, és elsenyved nem egy tehetséges elme. Ezért irtsátok ki azt magatokból.

A szülők()**

„Tiszteld atyádat és anyádat!” Kitörülhetetlen aranybetűkkel véssük szíveinkbe e parancsolatot. Ez életben csak egy atyád és egy anyád van. Minden más szeretet pótolható, csak a szülői szeretet nem. A szülők iránti szeretet minden vallásban benne foglaltatik, sőt annak első parancsolatai közt, mint p. o. az ó-és újtestamentumban, a keleti bölcselők irataiban, az indiai védákban. Óh kedves barátaim, kik oly szerencsések vagytok, hogy még élnek szüleitek, szeressétek és tiszteljétek őket. Sohasem hálálhatod meg azt a gondot és fáradságot, mellyel szüleid gyermekségedben elhalmoztak. Milyen nehezen nélkülözik az árvák a szülői szeretetet és gondoskodást, mily egyedül és elhagyatottan érzik magukat!

Szíveikben üres marad a szülők iránti szeretet helye. Súlyos bűn a szülők iránti hálátlanság, s jobb lett volna annak nem születnie, ki atyját vagy anyját kemény szóval illetni képes. A szülők könnye és fájdalma tüzes parázként hull okozójának fejére. Szülők, gondoljátok meg, milyen fontos küldetést vállaltatok, midőn Isten gyermekekkel ajándékozott meg benneteket; reátok bízott szellemek ők, kiket Istenhez vezetni vagytok hivatva; minden gyermekről számadással és felelősséggel tartoztok. Nehéz hivatás gyermeket nevelni, elfojtani benne a rossznak csiráját, és szívébe plántálni a jót. Rajtatok áll gyermekeiteket legteljesebb szeretettel vezetni, irányítani, igazságosnak lenni, és őket Isten gyermekeivé tenni.

Imádkozzatok, hogy Isten erőt adjon hozzá! Éltetek célja az legyen, hogy a reátok bízott gyermekeket az erény útjára vezessétek.

Nélkülözés()**

Saját nélkülozésünk tanít meg mások iráni jónak és irgalmasnak lenni. Jaj annak, aki nem ismeri a nélkülozést; az mások szükölködését sem fogja megérthetni, és önzés lesz felette úrrá felebaráti szeretet helyett. A nélkülozés megtanít önzetlenségre, önfeláldozásra, részvételre; szellemiesíti az embert, elválasztja őt a földi javaktól, megmutatja neki az Istenhez vezető utat, mert a nélkülozés megtanít imádkozni. Akik semmit sem nélküloznek, túlzottan csüggnék a világon; a halált ellenségüknek tekintik, nem pedig barátjuknak; pedig mivel mindannyitoknak meg kell halnotok, sokkal jobb barátoknak tekinteni a halált. Azért ne panaszkodjatok a nélkülozés miatt, fogadjátok inkább jó szívvel, mint szellemeteknek egészséget adó gyógyszerét. Ne irigyeljétek azokat, kik nem ismerik a nélkülozést, hiányzik belölük sokszor a legjobb érzés - a mások szenvedése iránt való részvét.

Önmegtartóztatás()**

Aki önmegtartóztatást gyakorol és uralkodik érzékei fölött, az úr és mester a testiség fölött, a szellemi tökéletesedés útján halad, mert az önmegtartóztatás sok erény közvetítője. Önmaga és mások javára önmegtartóztatást gyakorolni igazi krisztusi szeretet, mely a tökéletesedésre vezet. Nélkülozzünk és adjunk másoknak, mondjunk le drága szórakozásainkról és szerezzünk örömet másoknak. Az önmegtartóztató ember sohasem lesz érzékeinek és szenvedélyeinek rabja, mert ő fog uralkodni fölöttük. Szabad és erős lesz, míg az, aki nem ismeri az önmegtartóztatás erényét, testiségének rabszolgája lesz. Az önmegtartóztatás egészséget, fiatalos üdeséget, vidámságot ad, bölcs ember az, aki gyakorolja. Az érzékek és a testiség felett aratott minden győzelem boldogságot és békét ad, és szellemileg erőssé és okossá tesz.

Megadás()**

A megadás békét, nyugalmat ad a fáradt embernek. Mi hasznod abból, ha sorsod ellen zúgolódsz, ha nem akarsz a változhatatlanba belenyugodni? Csak nyugtalanságot kelt benned, és szaporítja szenvedéseidet; hiszen semmit sem tudsz megváltoztatni az eljövendő dolgokon. Istenben való megadásod erőt ad a szenvedésben, bátorságot és kitartást nyújt, megkönnyíti próbáid terhét és küzdelmeidet a kísértésekben. Sokkal előnyösebb a sorsot megadással viselni, mint ellene zúgólni. A megadás a hit és bizalom testvére; aki az elsőt bírja, a másik kettő is sajátja annak. Óh, ember, alázd meg magadat Isten akarata előtt, meglásd meglepőtel! A légyhez vagy hasonlatos, amely a pók hálójába akadt; a saját sorsod tart fogva, mit sem tehetsz ellene, azért légy hát aláztatos.

Emlékezés()**

Mi szerez több örömet, mint az emlékezés a letűnt szép napokra és órákra? Nem emlékeztek-e gyönyörrel első gyermekétegek éveire, gyermeki játékaitokra és gyermekkorotok eseményeire? Ha szomorkodtok abban a hitben, hogy mindenki elfeledett, nem jut-e ilyenkor egy barát neve eszetekbe, akiről föltételezitek, hogy még ma is gondol reátok? Magányosan és szomorúságtokban nem helyeződtek-e gyakran azokra a helyekre, hol boldogok voltatok vagy azzá tettetek valakit? S nem élitek-e át újra e megemlékezés nyomán a rég letűnt vidám órákat? Nem emlékeztek-e meg hálával Istenről, ha valakivel jót tennetek megengedte?

Valóban pompás dolog az emlékezés, ha jót idéz lelkünk elé, de rettenetes, ha elkövetett bűnöket juttat eszünkbe. Éljetek tehát akként, hogy ne kelljen rettegnetek az emlékezéstől, hogy mint bizalmas baráthoz menekülhessetek hozzá, amikor nagyon kínossá válik a jelen. Csak töletek függ, a ti hitetektől és erényetektől, hogy jótékony emlékezést teremtsetek magatoknak. Ne legyetek hidegek és lagymatagok, hogy kínzó büntetéssé ne válják emlékezetetek. Nagyon hasznos az emberre nézve, ha magát rákényszeríti az emlékezésre, és beható vizsgálat tárgyává teszi elmúlt életét; keressétek éltetek első eseményeit, világítsatok rá az igazság

világosságával, és vonjatok ki belőle az erkölcsi hasznot. Ily módon áldást hozóvá lesz emlékezetek.

Érzékenykedés()**

Az érzékenykedés hiúságból és elbizakodottságból ered; ezzel a hibával az emberek ugyancsak megnehezítik életüket. Mindenféle más baj származik belőle: harag, viszály, meghasonlás, bizalmatlanság. Az érzékenykedő megkeseríti a saját és mások életét. Mindenkinek, ki e hibában leledzik, azt tanácsolom, irtsa ki magából könyörtelenül, mint ádáz ellenségét. Mert ugyan mit árthatnak neked az emberek? Ne értékeld oly sokra beszédjüket. Ugyan mennyit ér egy ember nézete vagy ítélete? Semmi se bántson, ami az emberek részéről ér. Érzékenykedés helyett kutass magadban, nincs-e talán tényleg igazuk, nem szolgál-sz-e rá hibáid által mások dorgálására? Embertársaid szavaiból keresd ki az igazságot, ne légy érzékeny, maradj jó és barátságos, és akkor Isten békéje fog lakozni benned.

Az örökkévalóság()**

Sok ember előtt megfoghatatlan és megmagyarázhatatlan az örökkévalóság gondolata. Némelyek visszariadnak attól a gondolattól, melyet föl nem érnek. A materialista előtt képtelenség az a gondolat, hogy a földi élettel nincs elmúlás és azért tagadja az örök életet. Reá nézve megnyugvás a föltétlen halál, mely által úgy hiszi - vége minden gondnak, szemrehányásnak és felelőségnek, ez áron még üdvösségét is szívesen odaadja. Valóban természetes is, hogy ha a földet tekinted az egyetlen létnek, hogy óhajtod a szellem, az érzés, a gondolkodás elmúlását, mert hiszen rettenetes lenne örökké élni ugyanazok között a viszonyok között, mint amelyek közt a földön élsz. De ha hiszel a halhatatlanságban, úgy földi életed az örökkévalóság egy szempillantásának fog csak feltűnni, s türelemmel fogod elviselni a földi élet nehézségeit és örömmel nézel az örök élet elé. Lásd, te szellem vagy, életed az öröklét. A bűn okozta bukásodat, meg kell javulnod és tökéletessé lenned. Erre elég módot nyújt neked a mindenség mindent uraló törvényeiben. Célod legyen, hogy hasonlóvá légy Krisztushoz, hogy általa az Atyához juthass. Hogyan lenne elvégezhető e feladat egy földi életben? Nincs is reá

más mód, mint a szellemnek folytatólagos átváltozása, vagyis újra testöltése.

E célra találsz mindig elég utat és módot: őrszellemed és magasabb rendű segítő szellemek megmutatják néked a törvény üdvös útját. Szeretteidtől nem választasz el, ha szereteted törvényes és igazságos volt. Ha megelőződ őket, úgy mint szellem fogadhatod őket, de követheted is őket minden testöltésükben, mert igazi szeretet nem választatik széjjel. Azt mondják az emberek; a rendeltetés vezette őket együvé. Igen, a szellemeket irányító törvény hozza őket össze. Tökéletesedések által igyekezzetek az örök éleire. A föld lakóira nézve igen fontos, hogy az örök életről való korlátolt, szűk látókörből kilépjenek és meghallgassák a jó szellemek e tárgyban tett nyilatkozatait. Krisztus monda: ismét találkoznotok kell; ehhez tartsátok magatokat. Újra egymásra letek. A sértő fél nem térhet ki a sértett elől, a gyilkos nem a meggyilkolt elől, mert ott, ahol minden világos, mint a nap, tartja meg ítéletét az Isten. Ez nem képzelődés. Minden cselekedetnek, minden gondolatnak megmarad földi lenyomata és minden visszafizettetik, minden panasz, igazolás, büntetés és jutalmazás. Ez az oka, hogy némely szellem örök kárhozatban véli magát, s ezért érzik magukat az igazságosak az örök üdvösségben. Aggodalom teljes és borús a bűnös szellem léte; ugyancsak szeretné, hogy bár ne lenne halhatatlanság! De gyönyörteljes a jó szellem élete; részére az örökkévalóság nem jelent időt. Óh ember, ha hosszúnak tűnik fel előtted az út az örökkévalósághoz, ha nehéznek és keménynek látszik - remélj, imádkozzál és bízzál, hisz Istenhez törekszel, őhózzá az örök élet, az örök szeretet forrásához! Krisztushoz, a Megváltóhoz! Eredj ez úton szeretteiddel, vigyél magaddal sok más szellemet is, és váltsd meg magadat és másokat. Óh ember, ne töprengj tovább az örökkévalóság fölött - előre fel Istenhez lélekben és szellemben, ott megtalálsz mindenre a megoldást!

Hamisság()**

A hamisság méreg, mely mindent megmar, eltorzít, az igazságot hazugsággá változtatja és a valótlanságok útvesztőjébe vezet. A hamisság csúszó-mászó szörnyhöz hasonlatos, amely a sötétben

befészkelődik és a legszebb virágzást tönkreteszi. Hova a hamisság bevonult, onnan elbúcsúzott a béke. Szép külsőben jár a hamisság, sima és finom, hízeleg és jámborságot mutat, oly érzelmeket fitogtat, melyekkel nem bír. Belsőleg utálatos, rút, gonosz. A hamisság nagy bűnökre vezet. A világon minden gonoszság hamis és valótlan. Vigyázzatok, örködjetek minden gondolat és szó fölött, hogy hamisság ne lopódjék közéje! A hamisság nem tűri meg Isten világosságát, az igazságot. Egykor minden hamisság a sötétségből napfényre fog hozatni, s akkor megsemmisíti őt az igazság.

Ellenségek. ()**

Szeressetek ellenségeiteket. Tegyetek jót azokkal, kik titeket gyűlölnék. Könnyű azokat szeretni, kik viszontszeretnek benneteket; szeressétek azokat, kik gyűlölnék. Ezek Jézus szavai, véssé be őket ki-ki a szívébe. Szidta vagy üldözte-e Jézus valaha ellenségeit? Mondott-e valaha rosszat felőlük? Nem, csak azt mondta, hogy nem tudják, mit cselekednek! Atyám, bocsáss meg nekik! Igyekeztek ti is ilyen beszédre. Ne keseredjétek el üldözőitek miatt. A szeretet és türelem a legnagyobb ellenséget is legyőzi, míg a gyűlölködés a dolgokat csak elmérgesíti. Adjatok szeretetet a gyűlölségért, védelmet az üldöztetésért, jót a rosszért és akkor ellenségeiteket megsemmisítitek és legyőzitek. Győzedelmeskedjétek felettük a szeretet által, miként a Megváltó győzedelmeskedett.

Szilárdság()**

Ne ingadozzatok, ne hajladozzatok, mint a nádszál a szélben! Legyetek szilárdak és erősek. Ne engedjétek magatokat a világ és az emberek különböző nézetei által ide-oda hajlíttatni. Ne befolyásoltassátok magatokat mindenki által, merítsetek szilárdságot Istenből, az ő segítségéből. Mint a szikla a tengerben, álljatok ti is oly szilárdan az életben. A hullámok nyaldossák ugyan a sziklát, de nem tudják elmozdítani helyéről. Minden embernek szilárdságra van szüksége, aki a jó úton akar járni; ezen megtörik minden kísértés. És az ember ingadozás nélkül, szilárd léptekkel halad fölfelé Istenhez. Szilárdság a jóban, szilárdság a hitben: emellett tartsatok ki hűen és bátran, kedves földi zarándokok.

Szorgalom()**

Ha tudná a semmittevő és naplopó, hogy ez után az élte után mint szeretné majd odaát a szellemvilágban elmulasztott földi idejét kipótolni, milyen keserűen fogja megbánni idejének eltékozlását, akkor valóban megtérne, és egész szorgalmával igyekeznék magát hasznossá tenni. „Imádkozzatok és dolgozzatok, hogy kísértetbe ne essetek.” A napnak egyetlen órájában se legyetek tétlenek. Minden embernek kiszabott munkája van; Isten mindenkire feladatot mért. A szorgalom elűzi a rossz és borús gondolatokat, megerősíti az akaraterőt, a szellemnek valóságos tápláléka, és a nemesedés egyik módja. Se fejeteket, se kezeteiket ne pihentessétek, dolgozzatok, amíg erőtök tart; a nyugalom és üdülés ideje is el fog majd következni. Bármilyen legyen is foglalkozástok, kezdjétek imával. Isten segedelme nélkül nincs haladás. A szorgalom megjutalmaztatik, örömet okoz és eredményre mutathat rá. Ki semmit sem dolgozik, az semmit sem arathat.

Szabadság()**

Sem ember, sem szellem számára nem létezik tényleges szabadság; mind a kettő ugyancsak sok dologtól és befolyástól függ. Ti emberek függök először is veletek született, vagyis jobban mondva magatokkal hozott tulajdonságaitoktól. Hajlamaitok és szenvedélyeitek szolgálják, már t.i. amennyiben nem uralkodtok fölöttük. Ez a körülmény korlátozza legkivált a szabadságot, mert semmi más béklyó nem törhető le nehezebben, mint a szenvedélyé. Azután függök az Isten és embertársaitok iránti erkölcsi kötelességektől. Eszerint tehát egyetlen ember sem mondhatja magáról, hogy teljesen független és szabad; mert az a szabadság, amit gazdagság és anyagi jómód, valamint világi állás biztosít, nagyon is ingatag és kétes. Ilyen ember sokkal nagyobb mérvben függ a világi dolgoktól, mint a szegény, kinek semmije sincsen. Független-e a gazdag ember? Nem befolyásolja-e sok minden az uralkodókat is? És nem függ-e a népek sorsa mindenféle körülményektől? Legszabadabb még az, akinek legcsekélyebb szükséglete van. És azt hiszitek, hogy mi szellemek függetlenek

vagyunk, hogy nekünk nem szabnak határt a törvények? Isten nekünk szabad akaratot adott, ezt ti is megkaptátok, lehettek jók vagy rosszak, szabadok vagy lekötöttek. Az erény szabaddá tesz, azért keressétek függetlenségeteket Istennél, mert csakis a tökélyvel fogjátok azt elérhetni. Bűn nélkül szabadok vagytok, törekedjetez tehát erre a függetlenségre, mert akkor semmi sem fog már nyomasztólag hatni és bántani benneteket. Ilyen módon kell kinek-kinek felszabadítania önmagát, amennyiben t. i. leküzdi szenvedélyeit.

A barátság()**

A barátság köteléke, mely összefűzi az embereket, rokon érzelem a szerelemmel. A barátság sokszor magasztosabb, istenibb, de mindenesetre önzetlenebb a szerelemnél! Láthatatlan kötelék ez, mely a szellemeket együvé fűzi. Az igaz barát, a második én, sohasem vész el, mert az igaz barátság nem hidegül el, túléli az élet minden viharát, minden buját-bajját és megpróbáltatását. Boldog az, aki igaz barátságra tud szert tenni, olyanra, amely oly ritkán valódi és hű. Óh, de ha rátaláltatok, akkor ápoljátok, mint egy gyönyörű, gyenge virágot, és legyen az szent előttetek. Minden bánatot, minden fájdalmat könnyebben visel az, aki tudja, hogy megosztja azt vele és segít azt elviselni egy baráti szív. A jó embernek sok barátja van, örömtelen annak élete, akinek egyetlen barátja sincs.

Béke()**

„Isten békéje legyen veletek!” Így szolt Jézus tanítványaihoz, így köszöntétek egymást ti krisztushívők, ti spiritisták. Szívetekben ezzel a kívánsággal lépjetez minden házba, s ezzel távozzatek. Ha minden ember ehhez az üdvözléshez tartana magát, úgy a föld a béke hona lenne. Vonzzatek szíveitekbe Isten békéjét, hogy meggyökeresedhessék ottan, és azután közöljetez azt minden emberrel. Nem lehet örökös a harc és háború; egyszer el kell jönnie e földre Isten békéjének, annak a békének, mely mindenekfölött áll, mely mindeneket kibékít és összefűz.

Léhaság(**)

A léhaságot rendszerint nem tekintik hibának, pedig hasonló az az erdőben burjánzó olyan növényekhez, melyek buján hajtanak, de a fáknak, melyeket átfonnak, halálát okozzák. A szív, melyben léhaság, ledérség uralkodik, apránként annyira hatalma alá kerül annak, hogy a jó tulajdonok lassankint kihálnak belőle. Minden komolyabb gondolkodás, önfeláldozás, önzetlenség, jámborság már csak látszatban lesz meg benne. A léhaság sajnos éppen a nagyvilág elkényeztetett gyermeke, az emberek sokszor még mint gyermekek ismerkednek meg vele. Fiatal leányok és öreg asszonyok, ifjak és aggok hódolnak előtte, mint valami az életet megszépítő, vidámító istennő előtt. Egészséget, házi békét, vagyont, családi boldogságot, gyakran még a becsületet és a tisztet nevet is áldozatul dobják ez istennő oltárára. Erkölcsi és anyagi romlás a léhaság leggyakoribb következménye. Egy leány sohasem beteg, fáradt vagy lankadt, ha arról van szó, hogy bálba menjen; de vasárnap, hetenként egyszer a templomba menni - sok kifogása van: a korai óra, a templom hidegsége stb. Báli ruhára, mulatságra mindig jut pénz, de ritkán jut a szegénynek, ha jön, és meleg ruhát kér. Borzalmas a nagyvilág lázas sürgés-forgását figyelni, milyen szüntelen igyekeznek az emberek mindenben részt venni, miként áldozzák fel e sürgés-forgásnak éjszakáikat, vagyonukat, egészségüket, csak hogy pompázzanak, hogy ünnepeltessenek. Hacsak ugyanannyi erélyt ugyanannyi buzgóságot fejtenének ki, hogy p.o. a szegényeket megmentse az ínségből, vagy hogy más irgalmas cselekedetet vigyenek véghez! A léhaság ezen kívül a gőgöt is társul veszi; az ember azt hiszi, hogy jobb, mint más, és nem szeret az alsóbb osztállyal érintkezni. Végül is üres szokások, külsőségek nyomorult rabszolgája lesz, szelleme elsovad és megmerevül. Hol található itt az ember aranyszabadsága, hol marad a szív és szellem fölvirágzása? A szív hangja elnémul a léhaság alatt, minden csak az ildom, az etiketté és toiletté körül mozog. Ilyen viselkedés mellett üres lesz a szív, és ha elérkezik az öregség, a lélek eltikkad és a szívnek el kell száradnia. Akkor sokan a léha jámborsághoz folyamodnak, színpaddá teszik a templomot, a szegényeket és a vallást. Ekkor is csak külsőleg mutatnak, de bensőleg nincs sem hitük, sem odaadásuk, sem szeretetük. Igen

sokszor a haláltól való félelem a motora ennek a jámborságnak. Következményeiben irtózatos a léhaság. Vígan és vidáman mennek bele az emberek, míg aztán bekövetkezik a kijózanodás. Azért, óh ember, gondold meg, hogy minden hiúság azon az egyen kívül, hogy Istent szeresd s egyedül Neki szolgálj. Jegyezzétek ezt meg és ne ámíttassátok el magatokat a világ nevető arcától.

Jókedv és öröm()**

Jó ember szívében öröm és vidámság lakozik. A jámbornak, kinek lelkiismerete tiszta, ki Istenbe helyezi bizalmát és reményét, bizonyára derű lakik a szívében. A komor jámborság nem kedves Isten előtt; mert ő szereti a derűsen tiszta szívet, mely aggodalom és idegenkedés nélkül, nyíltan szól Hozzá. Minden jajgatásnál és panasznál jobban képes a valóban jámbor kedély megingathatatlan derűtségével elviselni a sors csapásait. Minden anya előnyben fogja részesíteni derült gyermekét a mogorva fölött. A búslakodás mitsem ér, csak megnehezíti az életet. Ha igazán Istenben bíztok, akaratában megnyugosztok, úgy majd megjön a valódi derült kedély is és be fog vonulni szíveitekbe.

A gondolat()**

A gondolat a halhatatlan szellemről tanúskodik. Lehetetlen tapasztalat alapján megmagyarázni a gondolatot, de az szellemi úton majd lehetséges lesz. A gondolat annak az egyénnek a titka, aki azt gondolja; létezik, mégsem látja senki. Mindenki gondolkodik, s mégsem tudja egyik a másikáról, hogy mit gondol. A bolond és hülye gondolatéletében oly dolgok történnek, melyeket az emberek még csak nem is sejtjenek! Mert a gondolatkamrácska mindenki előtt zárva marad, ha a gondolkodó nem tudja magát kifejezni. Nagy ereje van a gondolatnak, e tényleges életnek. Ok és okozat él a gondolatban. És ezt a felfoghatatlan élő valamit ti csak az anyagi agyműködésből akarjátok származtatni? Miért nem gondolkodik az állat, miként az ember? Hogyan lehet tagadni a gondolat mögött a szellemet, az értelmi motort, ha benne értelmi nyilatkozatot vesz észre az ember? Ok és okozat egyenlő, és ugyanattól a mozgatótól ered. A szellemek gondolat útján beszélnek. Az emberek is hatással

lehetnek egymásra erős akarattal párosult gondolattal. A gondolat által helyezük át magunkat távoli helyekre és szellemileg látjuk ezeket. Köteteket összeírhatna az, aki a gondolat történetét és okozatait akarná megírni. Gondolkodjatok jól és igazságosan, uralkodjatok gondolataitok felett, nyomjatok el benne mindent, ami benne rossz és tisztátalan. Minden ember érezni fogja, hogy két fajta gondolata van: saját és kívülről jött, megpendített gondolata. A sajátod benső, belőled, a megpendített a téged körülölelő szellemvilágból jő; e közt van jó és rossz indítás is. Minden ember önmagával beszél, és kétféle módon gondolkodik, úgyszólván párbeszédet folytat. Nem vezet ez titeket arra a gondolatra, hogy olyankor a titeket környező szellemekkel beszéltek? Magyarázzátok ezt meg magatoknak. Nem ez a leghelyesebb magyarázat? Úgy van, az emberek gondolkodó világot alkotnak és őket a szellemeknek ugyancsak gondolkodó, de láthatatlan világa környezi. A gondolatoknak ebből az összefolyásából keletkezik az emberek beszéde és tette. Vannak tehát megtestesült és felszabadult, testet öltött és testetlen gondolkodó lények; keressétek ki ezekből a kettős hatásokból a saját és az idegen gondolatokat.

A türelem()**

Első sorban elmélkedjünk kissé az Isten türelme felett, melynek például kell szolgálnia. Türelemmel hallgatja ő meg kéréseket és könyörgéseket. Hogy mily végtelen nagy az Isten türelme, azt önmagatokon ezerszeresen tapasztaltátok. Egyszer buzgón kértek valamit, de alighogy elnyertétek, elfelejtitek megköszönni és nyomban más kegyelmet kértek. Türelemmel nézi Isten a bűnöst, ki szent nevét meggyalázza, őt félreismeri, törvényei ellenére cselekszik, és kegyelmét hálátlansággal viszonzza. Óh, mennyire türelmes Isten az ember és a szegény, eltévelyedett szellemvilági lények iránt! Ő szeretettel büntet. Igen, Isten türelme ki menthetetlen. Ember, légy te is türelmes! Ne csüggedj, ha javulásod lassan halad. Ne akarj egyszerre tökéletessé lenni. Küzdj türelemmel és kitartással. Ha az évek folyamán csak egy hibáról tettél is le, világosabban gondolkodsz, és Istent bensőbben szereted, úgy adj Neki hálát a haladás e fokozatáért. Ne csüggedj, ha kicsiny kellemetlenségek

kihozna sodrodból, hiszen már a javulás szándéka is egy-egy előre tett lépés. Kezdd el a csekélysegeken, gyakorold türelmedet a mindennapi éleiben. A türelem gyakorlatát az abc-nél kell kezdened. Mások hibái és gyarlóságai iránt légy még türelmesebb, mint önmagad iránt. Te nem látsz be bensejükbe, küzdelmeik és kísértéseik idegenek előtted. Te nem tudod, mily szellem az, aki téged és türelmedet próbára teszi, nem tudod, vajon nem uralkodik-e már igen erősen természetén? Igen barátom, türelmed legyen mások iránt kimeríthetetlen, mert csak akkor kívánhatsz másoktól magad iránt is türelmet. Jézushoz hasonlóan legyetek türelmesek, tekintsetek fel Őreára; illetve-e üldözőit csak egyetlen türelmetlen szóval is? És ti türelmetlenkedtek? Isten ments! Küzdjete le minden kellemetlenséget és gyakoroljátok magatokat a mennyei türelemben.

Az érzés()**

Az érzés a szellemből fakad, a lélek és a halhatatlanság szava az. Kétféle érzés van: szellemi és testi. Ha a szellemi érzés megszűnik a testben, ez a test halálát jelenti; tehát minden érzés mozgatója és irányítója a szellem. A szellemi érzés még akkor is a szellem tulajdona marad, ha már levetette az emberi testet. Emberek között az érzés, a rokonszenv és ellenszenv tekintet és szó útján fejeződik ki. Boldoggá vagy boldogtalanná tesz, örömet vagy fájdalmat okoz. Ezen a világon minden testileg vagy szellemileg érezhető. A szellemi érzés ismét bizonyosságot tesz a halhatatlan szellemről, aki a testet megeleveníti. Az érzést még szavak nélkül is kifejezhetjük akarat által; amit az ajaknak tilos kifejeznie, elmondja azt sokszor a tekintet. Az érzés megindítja a szívet, cselekvésre Ösztönöz és akaratall párosulva mindenható. Mégis valami titokzatosan élő van az emberben láthatatlanul, mit sokszor nem tud magának megfejtetni. Érzés nélküli ember nem létezik, de igenis rossz és visszás érzésű. Lássátok, az érzés megfoghatatlan, mégis létezik nemcsak az emberben, de minden élő lényben.

Rendes kérdés: hogy érzed magad, mit éreztél? Oh, szellemek és emberek, mily sok mindent éreztetek ti: szeretetet, gyűlöletet, vágyakat, megbánást, részvétet, mert mindent, ami létezik, érezni kell; az érzéstől függ, vajon boldog vagy-e vagy boldogtalan,

egészséges vagy beteg. Ahány élő lény, annyiféle különböző érzés! Az egész világon nem létezik két teljesen egyformán érző lény. Az egész mindenség érzést lehel; minden érzi az élet érverését. És ha valaki azt mondja: ne higgy a halhatatlanságban, - úgy mondd neki: el kell hinnem, mert érzem.

Engedelmesség()**

„Adjátok meg a császárnak, ami a császáré, és Istennek, ami Istené.” Ezekkel a szavakkal bizonyítja Jézus az engedelmességet Isten és a törvény iránt. Egyszersmind a halálig való engedelmességnek is fényes példája ez. Ellenkezés nélkül engedelmeskedett mennyei Atyjának, ellenkezés nélkül engedelmeskedett azoknak, kik őt megfeszítették, ő, aki ellenségei legyőzésére minden hatalommal bírt. Engedetlenség okozta a szellemek bukását, a bűnt és a világ minden nyomorúságát, engedetlenség nélkül semmiféle ellentét, semmi rossz sem léteznék. Mindenki, aki e földön él, engedetlensége következtében bukott szellem. Tegyétek tehát jóvá a hibákat az isteni törvények iránti engedelmesség által. Jézus megismertette veletek a törvényeket. Alkalmazkodjatok az életviszonyokhoz, melyekbe ő helyezett titeket, mert bizonyos, hogy az életben minden valamilyen isteni célból történik. Ne lázongjatok; Isten rendelte ezt így el. Elsősorban ti javuljatok meg, azután javítsátok csak meg a világot. A felfordulás békétlenséget és nyomorúságot okoz. Léteitek megfejtése az, hogy azokba a viszonyokba beletaláljátok magatokat, melyekben élnetek kell. Engedelmeskedjétek azoknak, akik hivatva vannak nektek parancsolni. Jobb engedelmeskedni, mint parancsolni. Tanuljatok alázatosságot az engedelmességben, mert aki meg nem tanulja emberkorában, annak szellemkorában kell azt megtanulnia, mivel a túlvilágon is kényszerítő törvény uralkodik.

Szellemek()**

Mindnyájan örökké élő, halhatatlan szellemek vagyunk! Lássuk tehát a szellemek fokozatait Először: Isten, öröktől Fogva örökké élő, teremtő szellem, minden élet ősforrása, atya-szellem, akiből mindannyian születtek, ő a kezdet és vég, minden a mindenségben. Végtelen, tökéletes, örök bölcs szellem, az örök szeretet! Ő minden

életnek és létnek teremtője és atyja, úr minden felett. Másodsor: az Isten szelleméből keletkezett elsődök a bukás előtt teremtett tökéletes szellemek, a megváltó Fiú. Harmadsor: az emberi szellemek, vagyis a bukás után teremtett szellemek; ezekből lettek jók és rosszak. Itt három csoportra oszlik e szellemek teljessége: jónak maradt embriószellemekre (kik később felnőtt, erős tökéletes szellemmé váltak -*szerk. megj*), kiket angyaloknak nevezhetünk, mivel már mindenre külön elnevezésre van szükségetek; - azután bűnbánó szellemekre, akik emberekké lettek; végül ellentétes szellemekre, kik minden törvényen kívül helyezkedtek, és kiket az emberek ördögöknek vagy démonoknak neveznek. Ezek arcátlanul szembehelyezkednek Istennel, kísértők és ellentétes befolyást gyakorolnak. Nagyjából ezek képezik a szellemek főbb csoportjait. Az ember testet öltött szellem. Már most lássuk, vajon csakugyan annyira elvált-e szellemi testvéreitől?

Szellemi közlekedés()**

Mióta a világ áll, mindig megvolt a szellemi közlekedés¹ is. Tudatosan és öntudatlanul emberek és szellemek mindig közlekedtek egymással. A mennyei élet belenyúl a földi létbe. A szellemvilágnak belenyúlása az emberi életbe mindig fennállott, és mindaddig fenn fog maradni, amíg csak emberek és szellemek lesznek. Azért nevetséges eltiltani akarni a szellemi közlekedést. Megtilthatjátok-e az életet és a lélegzést? Nos, amíg minden él és lélegzik, mindaddig egyik lesznek emberek és szellemek. Az utolsó 30 év alatt (1888) a szellemi közlekedés rendszert és nevet kapott, bizonyos kifejezett hitté és bölceseletté vált; éppen most, amikor a nihilizmus és materializmus minden szellemet meg akar ölni. Oh, bizonyára Isten rendelte ezt így. *Spiritizmus, médium, perisprit*: új szavak. Eleinte bátortalanul sügták egymásnak az emberek e szavakat, de most már a lexikonban is fellelhetők. Ez haladás - jele annak, hogy a spiritizmust nem lehet megsemmisíteni a sok ellenségeskedés dacára sem. A görögök közlekedtek isteneikkel, Sokrates az úgynevezett „daimonjával”². Az indus és egyiptomi papok, Izrael népe, mind

¹ Amit ma inkább kommunikációnak neveznénk (*a szerk*)

² A görögök még nem használták a „szellem” kifejezést.

közlekedtek szellemekkel, angyalokkal, földöntúli lényekkel. Jézusnak is megjelent Illés és Mózes, kik tanítványainak is láthatók voltak. Így az ókor tele van szellemi jelenésekkel és közlekedéssel. Sőt a jelenlegi pogányok között is sokszor akadnak médiumokra és szellemi közlekedésre. Ez tehát oly tény, melyet letagadni vagy elvitatni nem lehet. „De a 19. században nem volna szabad megtúrní a varázslatot és a kísértetekben való hitet”, mondják felháborodva az emberek. Ez azonban nem varázslat, hanem egész természetes, természeti törvényeken nyugvó dolog; csakhogy e törvények nekünk még ismeretlenek, idegenek és most kell kikutatnunk őket és megismerkednünk velük. Gondoljunk csak a katolikus egyház csodáira, azokat hinni kell; nem egyebek ezek, mint a szellemek kinyilatkoztatásai az emberek előtt, s ezeknek médiumait gyakran szenteknek nevezték. Az egyház azt állítja, hogy a spiritisták csak az ördöggel közlekednek; azonban, amint a rossz szellemekkel való közlekedés lehetőségét elismerik, úgy logikus szükségszerűséggel kell a közlekedés lehetőségét a jó szellemekkel is megengedni. Hiszen maga az egyház vallja, hogy az úgynevezett szentek is közlekedtek az ördögökkel és angyalokkal. Mindenben példaképünk: Jézus is közlekedett szellemekkel! Persze az apostol figyelmeztet: vizsgáljátok meg a szellemeket! De ezt meg is teszi minden komoly spiritista, szigorúan fogja bírálni a szellemeket - jó szellemek nem vonják ki magukat a vizsgálat alól - és a szerencsétlen szellemekért imádkozni fog és Isten meg fogja mutatni neki a helyes utat. A szellemi közlekedésnek kell megmentenie az emberiséget a hitetlenségtől és a megrontó anyagiasságtól. Ezer szellemhang kiált felétek: élünk és létezzünk! Gondolkodjatok emberek éltetek felől! És ez a figyelmeztetés a gonosztól eredne? Valóban nem! Megnyíltak az ég zsilipjei. Isten hozzátok küldi szellemeit, hogy az örökéletről bizonyosságot tegyenek nektek. Hogy a szellemi közlekedéssel visszaélés történhetik és történik, az bizonyos, de ez nagy bűn! Hiszen az emberek előtt kezdettől fogva semmi sem volt szent. Szinte érthető, hogy az emberiség, amely Istenét tagadja, és minden vallást kinevet, a szellemtannal is csalást, gúnyt és csúfot űz. Lássátok meg ebben is az ellentét munkáját, mely minden jóba és nemesbe beleavatkozik, hogy megrontsa.

Mert mások hitetlenek és Istent gúnyolják, azért mi is ezt tegyük és elhanyagoljuk-e a hitet? Miután mások rosszat űznek a szellemi közlekedéssel, azért mi is elejtsük azt? Nem, mert ezzel csak fegyvert szolgáltatnánk az ellentét kezébe. Mi megtartjuk fegyvereinket és bátran akarunk harcolni azokkal a bűn ellen.

Az eredendő bűn()**

Azt mondja az egyház, hogy mindnyájan az eredendő bűnben születünk. Igaz, úgy van, mindnyájan bukott szellemek vagyunk, kik javulásunkra küldtünk a földre. Így magyarázható meg az eredendő bűn, mint olyan bűn, melyet mindenki magával hoz testöltésekor. Bűneink nem egy emberpártól erednek, a keresztség egymagában nem képes lemosni e bűnt; mi magunk vagyunk bukott, Isten törvényétől eltért szellemek. Bűnhődés, megtérés és vezeklés céljából küldtünk a testöltésbe. Mi tiszta szellemek voltunk, tisztának és jónak teremtett minket az Isten, de engedetlenség és gőg okozta bukásunkat. Az egyik többet, a másik kevesebbet vétkezett, az egyiknek nagyobb, a másiknak kisebb bűnhődésre van szüksége, mindegyik elveszi büntetését abban, amiben vétkezett; mert minden bűn önmagát bünteti meg. A gonoszság és a kísértés a szellemek bukásának és az emberré levésnek eredete.

Törvény és ellentét()**

Habár a „Szellem, erő, anyag” című műben e felől már világosan nyilatkoztunk, e helyütt is egy kis magyarázatot akarunk felőle adni. Melyik az a törvény, amelyet az újonnan teremtett szellemek, amelyet mi mindnyájan követni tartozunk? Az engedelmisség, az Isten iránti szeretet és hit az. Engedelmes követése mindannak, amit Isten elsődjei útján nekünk előírt. Engedelmeskednünk kellett volna a minket képző és nevelő igének és törvénynek; határok közé voltunk állítva, a szabad akaratnak apránként kellett volna fejlődnie, kipróbáltatnia, megacélosodnia; ekképpen kellett volna az elsődök vezetése alatt képződnünk és tökéletesednünk. Jóságunkat, értékünket, engedelmisségünket ki kellett próbálni, mert próba nélkül nincs haladás. Feladatot és munkát bíztak ránk, és minden mód megadatott nekünk, hogy jók és hűségesek maradjunk. És mégis

hibáztunk, mégis sokan elbuktunk és elbuknak az újonnan teremtett szellemek közül. De sokan tisztán maradnak a bűntől, tökéletesednek a jóban, az emberré levésre, - mely a szellemekre nézve nagy büntetés, - nincsen szükségük. Ebben ismerjétek meg a törvényt. Az ellentét engedetlen, dölyfös, bűnös, egyszóval gonosz; mi őt ellentétnek nevezzük, mert mi föltétlenül tagadjuk, hogy létezhetne abszolút gonosz, valami démon, aki ugyanolyan erős a rosszban, mint Isten a jóságban. Az ellentét jó volt, csak elszakadt, elpártolt Istentől, vezekelnie kell és vezekelni is fog, mire ismét törvényessé válik.

Fösvénység()**

Rut vétek a fösvénység. Ha a tékozló még annyira hibás is élvezetvágyában, legalább másoknak van belőle anyagi hasznuk, mert adakozik; de a fösvény mindent elsorvaszt maga körül, önmaga pedig nyomorult, örömtelen életet él. Ő csak a férgek és molyok számára gyűjt, és milyen keserves lesz számára a halál, mikor összehalmozott vagyonát itt kell hagynia! A fösvény szelleme mintegy megmerevült, elnyomorodott és minden szellemi élet, valamint minden érzés meghalt benne. Fölébredése a túlvilágon, megfosztva fölhalmozott kincseitől, rettenetes. Vádolják őt most mindazoknak könnyei, akiket ridegen visszautasított, azoknak a szerencsétleneknek sóhajai, kiket nem segélyezett: segíthetél volna és nem tetted! Ezek akkor valósággal pokoli kínok lesznek. A fösvénység kezdete: nem szívesen adni. Nagy és kicsinyes fösvénységet különböztetünk meg; utóbbi sokaknál nagyon is gyakori a mindennapi életben. Azt ajánlom mindenkinek, aki ezt az ellenséget magában érzi, irtsa ki azt minden akaraterejével, mert az lélekölő. Minden, amivel e földön bírtok, csak kölesön adott adomány, nem a ti tulajdonotok, s azért adatott nektek, hogy vele másokon segítsetek. Igen, igen, adjatok, adjatok, váljatok meg a földi vagyontól, akkor könnyű lesz halálotok. Önmaga nélkülöz és másoknak ad: ez az igaz ember életútja. Jaj annak, aki elfelejti Istenét és embertársát az arany miatt, s lelkét a mammonnak adja el! A megtorlás hosszú és keserű útját kell majd megjárnia!

A pénz, az aranyborjú()**

Azt mondják, hogy a művelődés és a haladás idejében élünk. Az emberiség művelt, tudományos és felvilágosult. Igen, mindez lehet, csak nem keresztény. Pogány, mert bálványt szolgál, mert az aranyborjút, a pénzt s újra a pénzt imádja! Amiként egykor Izrael gyermekei körül táncolták és imádták az aranyborjút, hasonlóképpen táncol most az emberiség aranyborja, a pénz körül, imádván azt. Gyors meggazdagodás, szép ruházat, palota, fogat, finom asztal, megtisztelő állások, címnek: ez a mai emberek fő törekvése. És hol marad az Isten? Bizonyára nem azok ellen kelünk ki, akik szorgalom és munka által a legfontosabb találmányokat fedezték fel; de miért nem gondolnak a legtöbben minden munkájuknál Teremtőjükre, ki nekik az észet és az értelmet adta? Miért gondolnak csak a világ előtti hírnévre és a pénzre? Azt hiszitek, hogy már mindent kinyomoztatok? A tudomány sohasem végzi el feladatát. Darwin felfedezte a kiválasztás teóriáját (mely teória csupán, de nem szilárd tény) és íme, ez az elmélet a természettudósok imádott aranyborjúja lett! És mi lesz majd akkor, ha idő multával, mely mindig új meg új dolgokat hoz magával, e teória is helytelennek fog bizonyulni? Majd mindenkinek megvan az aranyborjúja, melyet előbb ő, azután a többiek imádnak. Elsőnek többnyire a tanuló ifjúság imádja az új eszmét és új elméletet, különösen, ha az anyagelvű. Azután jön a nép, a szegény nép, melyet ide-oda rángatnak, mely világosság után vágyakozik, és lidércfény után fut. A valóban tudományos embernek sohasem kellene kilépnie a feltevések útjáról, ha nincs feltétlen bizonyítéka. A materialisták előszeretettel állítanak vakmerően olyasmit, amit pedig még bizonyítani sem tudnak. Ezek az aranyborjú mellett még egy testet öltött borjút is imádnak. A nihilisták önmagukat imádják, saját kevélységüket, a világ felszabadításról és egyéni szabadságról táplált hamis, romlást hozó eszméiket. Eszközeik rosszak és vétkesek, mégis körül hordozzák aranyborjújukat az emberek megtévesztésére.

Sok asszony aranyborjúja a divat, a pipere, a tetszésvágy. A férfiaké az élvezetvágy, játék, mulatság, asztali örömök és mindnyájáé a pénz. Óvakodjék mindenki a titkos aranyborjútól, melyet keblében

rejteget és imád; sokszor a saját énje az! Pedig mily boldoggá tehet a pénz birtoka, ha a szegénység enyhítésére, a szükségben levők segélyezésére, hasznos intézetek létesítésére szolgál, viszont mily szerencsétlenné tehet, ha a bűnt szolgálja. A pénz áldássá, a pénz átokká lehet. Valóban, az emberiség előttem ma rosszabbnak és sivárabbnak látszik, mint Izrael népe volt, midőn az aranyborjú körül táncolt, mert most sok istent táncol körül. Manapság ízléstelen dolog hű kereszténynek és istenhívőnek lenni. A legtöbben vállat vonnak, mondván: „Hiszen az ilyen értelmetlenséget nem lehet elhinni. A biblia emberi tanítások. összeállítása, mely az akkor élő emberiségre volt szabva!” De senkinek sem jut eszébe elolvasni egyszer a bibliát, s belőle kiszedni és megtartani az aranyszemecskéket. Így csak lebecsmérlik a bibliát, az evangéliumot, mint értelmetlenséget, és mint együgyű emberek költészetét, ellenben az árfolyamokat szorgalmasan olvassák, a tőzsdén játszanak és rövid idő alatt sok pénzt szereznek össze. Mindenki meg akar gazdagodni, nem törődve vele, ha azáltal mások koldusbotra jutnak is. A nagyok hajhásszák a pénzt, s a kicsinyek követik őket. Vajon a világ jobb, okosabb, gazdagabb lesz-e a pénz utáni törekvése által? Emeli-e az ipart, művészetet, tudományt? Kevesebb lesz-e a szükségben szenvedő? Különösen az úgynevezett világvárosokban megfogyatkozik-e a testi és lelki nyomorúság? Nőnek-e belőle erős, lovagias férfiak, derék szorgalmas asszonyok? Feleljetek meg ti magatok: az arany utáni kapkodás csak szélhámoságot, múltó dicsőséget, csillogó tiszteletet, erkölcsi és anyagi romlást hoz. És mégis majd mindannyian ez aranyborjú után törekednek, és sokan, akik nem tudnak célt elérni, szélhámosokká, tolvajokká, vagy öngyilkosokká lesznek. Szükséges volna, hogy erős hitű lelkek belemarkoljanak és megszabadítsák az embereket attól a hiú ábrándtól, hogy minden boldogság alapja a pénz. Mindenekelőtt az egyház és a tudomány felelős érte; hozzájuk kiáltom figyelmeztetésem: Ne engedjétek az embereket az aranyborjút imádni!

Tudományosság()**

Minden tudományok tudománya: Istent elismerni és szeretni. Ha még annyira tudós és jártas is az ember a tudományokban, de nem ismeri

Istent, akkor minden tudománya bizony csak töredék, mert csak aki Istent elismeri, nyerhet helyes fogalmat az egész teremtésről, csak az előtt fog megnyalni a lét titka, s fogja megérteni azt, ami az istentagadó előtt zárva marad. Mi hasznod, ha a bölcselők műveit ismered, de nem ismered az Istent, aki minden élet és értelem forrása? Mi hasznod, ha az élet keletkezését az anyagban keresed és vakondokhoz hasonlóan a földet túrod? Tudományod hiú fércelmény marad, ha nem tekintesz föl Isten világosságához. Amely tudomány az Isten elismerésén épül föl, az soha sem fog elmúlni. Az emberek műve hézagos és hibás, egyedül Isten tökéletes. Azért építs mindent Istenre, amit tenni, kutatni és tanulni akarsz, akkor megtalálod az igazságot, mert azoknak, akik őt kérik, Isten megadja a megismerést.

Fogadalom és eskü()**

Jézus mondta: Ne esküdjetek. Beszédetek legyen: igen-igen, nem-nem; ami azon túlmegy, az ördögtől legyen. A földön bevezették a meghiteltetést és az esküt, hogy megerősítsék valamely dolog állítását, az igazságot. Az embereknek hazugságra való hajlama miatt vezetett be az eskü, azonban ez nem teszi kevésbé igaztalaná és megbízhatatlanabbá az embereket. Az eskü és a bizonykodás tehát a hazugság és hamisság következménye; Isten nevével akarnak kötelezni, és így jutni közelebb az igazsághoz. Becsületes ember az igazat mondja és eskü nélkül is megtartja szavát, míg a becstelent semmiféle eskü sem gátolja a hazudásban, következésképpen helyesen mondta Jézus: ne esküdjetek! Az esküszegésért a világi ítélkezés és a közvélemény ítélőszéke előtt büntetés jár, legfőképpen azonban Isten előtt. De az emberek megesküsznek oly dolgokra, melyeket nem tudnak megtartani. Az ilyen esküvésekkel sokat vétkeznek, sokszorosan megszegik Isten parancsát. De mentséget ezekre mindig találnak az emberek, mert sajnos, az eskü is csupán alakisággá süllyedt. A legkevesebben törődnek azzal, hogy hűségesen meg is tartsák esküjüket. Nagyon következtelen dolog azt mondani, hogy az esküszegés az eskü következménye; az esküszegés az emberek gyöngeségének és könnyelműségének következménye. Miért esküsztek meggondolatlanul, anélkül, hogy előzetesen komolyan megfontolnátok: meg tudom-e tartani eskümet? Magában

véve az eskü nem vétek, de az esküszegés már az. Aki esküvel már lekötötte magát, az tartsa azt meg utolsó leheletéig minden erejével, és az Isten segíteni fogja. Ne mondjátok, hogy a természet és a szenvedély erőmnél hatalmasabb; nem tarthatom meg eskümet. Az nem igaz, mert a bűnbe való beleegyezés előzi meg az esküszegést; ti nagyon jól tudjátok mikor az esküszegés útjára léptek, tartásotok tehát vissza magatokat, és ne tegyétek azt. Ahol nincs beleegyezés, ahol a kötelességérzet és az erős akarat uralkodik, ott van Isten kegyelme és védelme is; az ilyen ember küzd és győz.

A kisigényűség()**

Szerencsés az, aki mértékletes. Aki kevéssel meg tud elégedni, az elégedett lesz. Mégis a legtöbb ember viszonyain felül él, innen ered az általános panasz és elégedetlenség. Ne törődjél azzal, mennyivel van jobb sorsuk másoknak; nézd, mily sok él rosszabb sorsban, mint te, törődjél bele helyzetedbe és adj hálát Istennek azért, amid van. bizonyára szellemi haladásodra nézve a legmegfelelőbb helyzetben vagy.

Amint életviszonyaidba belé helyezkedsz, és nem igyekszel azokon túlemelkedni, boldog leszel. Nem változtat azon az örökös zúgolódás és javítani akarás, csak még boldogtalanabbá tesz. Ne zúgolódjatok Isten ellen, ha keményen fog a sors benneteket, korholjátok önmagátokat, amiért nem tudtok belehelyezkedni sorsotokba. Legyetek azért kevésigényűek, hálásak, és törődjétek bele az idők járásába.

Élvezetvágy()**

A világon csak mulandó élvezetet talál az ember. Egyik mulatságból a másikba veti magát, de a szíve hideg és kielégítetlen marad; a test megöregszik, sokszor beteg lesz, és az egész élet nyugtalan álmhoz lesz hasonlatos. Az ember akkor nem talál támaszt, sem vigaszt, nemesebb énjét az élvezetvágyban tékozte el, elpocsékolta az életét; előlről kellene kezdenie és mindent jóvátennie. Az élvsóvár ember életének vége szomorú, de még szomorúbb felébredése a másvilágon; ilyen szellem sokszor még sok ideig a földön élőnek véli magát, és szerencsétlenül bolyong a földön (I. Vay A.: Tanulmányok

a szellemvilágból). Az élvsóvárság olyan, mint az emésztő tűz, mely az ember kebelében minden nemesebb hajtást felpörköl, kiéget. Ha azután betegség vagy megpróbáltatás éri a szerencsétlen elvakultat, akkor utoléri őt a kétségbeesés, s őt gyakran az öngyilkosságba kergeti. Hite elhervad, élvezetvágya eltemeti őt. Az élvezeteg élet még senkit sem boldogított igazán. Végül minden élvezet elkopik, ízetlenné lesz; a sokféle élvezet és gazdagság dacára megszűnik az élvezés érzése. Óh, minő hiú kép, az emberi életnek minő délibábja ez az emésztő élvsóvárság! Földi ifjúság vigyázz! És ha netalán már az élvezetvágy örvényének fenekén állsz is, fordulj vissza, mielőtt késő lenne, mielőtt elnyelne a sötét mélység. Megálljatok, legyetek józanok és okosak!

Igazságosság()**

Az emberek igazságossága bizony csak silány töredék, egyedül Isten igazsága örök. Ő, aki ismeri az emberek szívét, és értelmét, ő aki előtt semmi sem titok, ő maga az igazságosság. Az emberek igazságossága, az országaik erkölce, szokása és törvénye szerint változik. Ami az emberek előtt igazságtalannak tűnik fel, sokszor igazságos, az Isten előtt és megfordítva. Az emberek igazságossága önmaga fölött ítél. Jézus senkit sem ítelt el; Istenre bízta az ítélkezést. Nagyon elővigyázónak és szigorúnak kellene lennie az embernek az igazságszolgáltatás gyakorlásában, és igyekeznie kellene Isten igazságossága szerint cselekedni. Nehéz felelősség terheli a bíró lelkiismeretét; csak igen alapos vizsgálat után lenne szabad ítélkeznie. Az emberre nézve igen nehéz dolog igazságosan gondolkodni és cselekedni, mert előítéletei kötve tartják. Senki sem láthat a másik lelkébe. Aki igazságos akar lenni, az mindenekelőtt telítse meg szívét meleg felebaráti szeretettel, mérlegeljen mindent lelkében és kérjen szellemi megvilágosítást Istentől. Az igazságos Isten maga a szeretet. Minél kevesebbet ítélkeztek, annál igazságosabbak lettek. A gyors ítélet meggondolatlan, tehát igen könnyen igazságtalan lehet. Türelem és szeretet azonban igazságos ítélkezésre vezet.

Társaság()**

Egyszer már megmondtuk, hogy nem jó az embernek egyedül lennie; legyen az ember társas lény. Képezzetek egy nagy családot kölcsönösen támogatva, segítve egymást, jó értelemben legyetek társas lények, nem a rosszban. Sokan azt hiszik, hogy a társas érintkezés abból áll, ha sok látogatást tesznek, mulatságokon vesznek részt, egyik szórakozásból a másikba sietnek, sok emberrel találkoznak, anélkül, hogy segítségükre lennének, megítélve, megbírálvá és gáncsolva őket. Nem, mi nem ezt a társas szellemet értjük. Képezzetek magatok körül kedves és rokonszenves baráti kört, s ahol nem szükséges anyagi segítséget nyújtanotok, ott adjatok szellemi segílyt, adjatok vigaszt. Egy jó szó sokszor fölér egy falat kenyérrel; igyekezzetek a titeket körülvevő embereket szellemesítően, felemelően befolyásolni; adjatok jó példát, tanuljatok másoktól, és kövessetek minden jót. Íme így értelmezzük mi a nemes és szellemi emberek jó társas életét.

Lelkiismeret()**

Kérdezzétek meg azokat, akik nem akarnak hinni a halhatatlanságban, meg tudják-e határozni, hogy mi a lelkiismeret? Bizonyára hosszú értekezést fognak tartani felőle, de nem fogják tudni megmagyarázni. Miként a gondolat és érzés, úgy a lelkiismeret is a szellem bizonyítéka. Mindenki benne rejlik e láthatatlan beszélő valami, amit lelkiismeretnek nevezünk; a legtökéletesebb ember sem szabadul tőle; megmozdul és még annak kebelében is szól, ki őt megsemmisíteni szeretné. A lelkiismeret a szellemetek, a ti jobbik énetek szava. Hányszor mondja bensőd hangja: ne tedd! Gondoltál-e valaha rá, hogy megfejtsd e rejtélyes hangot? A lelkiismeret sohasem szól másként, mint csak jól és helyesen, ő az az isteni szikra, mely minden szellemben benne van, mely el nem halhat, meg nem romolhat, és mely a leggonoszabbat is javulásra készíti. De hányan parancsolnak hallgatást e hangnak, szórakoznak, elkábítják magukat, hogy meg ne hallják; mégis vannak órák, midőn előlép és megkínózza a bűnöst.

A lelkiismeret nem hal meg a testi feloszlással. Miután szellemi tulajdonság és a szellemben van, így vele együtt él tovább. Kedves

barátom, mélyedj el lelkiismerettedben, vizsgáld meg, engedd szóhoz jutni, és akkor bizonyára megmutatja neked a helyes utat. Az igaz ember nem fél lelkiismeretétől, csak az igazságtalan nem szereti megvizsgálni lelkiismeretét. De ez mitsem használ, mert elkövetkezik az a nap, amikor lelkiismeretted előtt be kell számolnod. Nagy kincs és védelem a lelkiismeret, melyet Isten helyezett szívedbe. Használd fel azt, óh ember!

A hit()**

„Akinek annyi hite van is, mint egy mustármag, az hegyeket képes elmozdítani.” így monda Jézus. Az újtestamentum a hit csodaerejének sok példáját jegyzi fel. Az emberek látták a csodákat és hitükben mégis inogtak; ez gyakran megszorította Jézust. És ma is csak úgy van, miként akkor. Ha ma élne közöttetek Jézus, mint akkoriban Júdeában, csak oly gyöngye hitűek lennétek, sőt éppen úgy megvádolnátok őt, hogy Belzebub által végezteti műveit, mint az akkori emberek. Hisz ez utóbbi állítással tiszteli meg a mai világ a spiritistákat is, és mindazokat a gyógyításokat és dolgokat, amiket a jóakarató médiumok végeznek, ma is letagadják vagy sajnálkozva lemosolyogják. Mit tegyünk, hogy titeket a hitre buzdítsunk, ha még Jézusnak sem sikerült az embereket meggyőznie? A hitet érezni kell. Hogy a hit az erők ereje, ezt ezren bizonyították. Valódi és szilárd hit többet ér a tudmánynál, mert minden tudás a hitből ered. Mi hiszünk - Istené a tudás. Egyedül ő mindentudó. A valódi hit Istenhez emel bennünket. Szellemi dolgokat hinni kell; miért tagadnád, mert nincs tehetséged azokat megérteni? Ha csak azt akarod hinni, amit megértesz, vajmi csekélyet fogsz hihetni, mert ahol a pozitív tudás kezdődik, megszűnik a hit. Pedig vannak dolgok, melyeket e földön soha sem fogsz pozitíve tudni; vajon ne hidd-e azért őket? Minő botor és igazságtalan lennél. Hiszel a szeretetben, a hűségben, oly tulajdonságokban, melyeket ténylegesen látni nem lehet, melyek csak bizonyítékaikban ékesen szólnak. Higgy tehát Istenben, a halhatatlanságban, a szellemben, mert ezernyi ezer bizonyíték tanúskodik róluk. Légy szilárd hitedben, a hitetlenséget hagyd másoknak. Valamiben mégis mindenki hisz. A hitet nem lehet megsemmisíteni.

A boldogság()**

A boldogság nagyon viszonylagos fogalom; egyiknek ez, másiknak az képezi boldogságát. Boldognak csak az nevezhető, aki kevés követelményt támaszt az étellel szemben, kisigényű és elmélyedő gondolkodású. Ahány ember, annyiféle a boldogság eszménye. Mi nem vagyunk tökéletes boldogságra teremtve e földre, mert itt nincsen tökéletesség. Ne keressétek boldogságokat se e földön, se a földi, az anyagi dolgokban. Keressétek Istenben, magatokban, igazságos életmódokat folytán, mert csak ez ad igaz, maradandó boldogságot. Boldogoknak nevezik a gazdag, előkelő embereket. Ha valaki gyorsan meggazdagodik, rámondják: óh, be szerencsés! Soha, soha nem neveztek még valakit boldognak, aki pénzét elvesztette. Pedig ezt talán éppen vagyonának elvesztése vezeti a valódi, az örök boldogsághoz! Nem boldogság az, amit az emberek annak neveznek! Ne külsőleg keressétek a boldogságot, szerezzétek meg magatoknak munka, szorgalom és megelégedés által. Úgynevezett szerencsétek sokszor romlástokra vezet, míg szerencsétlenségetek a boldogságra.

A kegyelem()**

A kegyelem Istennek ki nem érdemelt ajándéka. Az Isten kegyelmes; ezt naponta érezheted. Kegyelmet nyersz tőle érdemtelenül. Ő, kinek kezében a hatalom, ki megsemmisíthetné az ellene működő ellentétet, a rosszat, ő kegyelmet kegyelemre halmoz. Az emberek elpusztítanak, az Isten megtart. Óh ember, ne feledd Isten nagy kegyelmét! Mily kegyelmes a vétkezővel, a kis és nagy bűnösökkel! Légy te is kegyelmes, ne büntess bosszúságban, senkit se ítélj el. Veled szemben a jó Isten naponta kegyelmet gyakorol, légy te is kegyelmes. A kegyelem szeretetből ered; aki szeret, az kegyelmet gyakorol, innen van Isten hosszútűrése. Kegyelemből nyerted szellemi adományaidat, csak nem fordítod azokat gonoszságra? Vagy visszaélnél Isten ajándékaival? Óh, ne tedd ezt! Isten kegyelmi ajándékait fordítsd az ő dicsőítésére és a te lelki üdvödre. Ingyen vetted, add tovább ingyen az Istentől nyert ajándékokat: szeretetért szeretetet, és kegyelemért kegyelmet.

Az Isten és az istenek()**

Nem tűnik-e föl előttetek megfoghatatlannak, hogy az egy-isten hite e földön az elmúlt évezredekhez viszonyítva még oly rövid ideje él? Tekintsétek a földi lét végtelen múltját. Lássátok az egyiptomiakat Osiris, Isis és más isteneikkel anélkül, hogy fogalmuk lett volna az egy igaz Istenről. Azután Zoroastert, a tűz és napimádókat, az indusokat három istenükkel: Brahma, Siva, Visnuval. Ők sem bírják a valódi isteni fogalmat, mindnyájan bálványokat is imádnak hármas istenük mellett. Azután a görögök istenei: Zeus, Apollo, Bachus, Aphrodite stb. mind az érzékiség szellemesített formái, de egyik sem igazi Isten; továbbá az északi népek istenei: Wotan, Baldur, Freia és a kelták druidái. Engedjétek mindezeket lelki szemeitek előtt elvonulni: mindenütt isteneket fogtok találni, de sehol sem az Istent, az egyetlen nagy Teremtőt, az emberiség Atyját. Csupán a héberek hittek egy Istenben; és e kevésbe vett, elnyomott népből - mely távolról sem bírt oly műveltséggel és hatalommal, mint más népek - plántálódott át a többi népbe az egy Isten hite; belőle nőtt Krisztus és a kereszténység. Lássátok, a különböző vallások történelme egyszersmind a föld fejlődésének története is. Minden bolygó a szellemi továbbképződés törvényének van alávetve.

Tekintsétek a bolygót úgy, mint az embert. Ott is megkülönböztetünk gyermek-, ifjú- és érett kort. Szellemek irányítják a föld szellemi képzését és fejlődését, és ugyancsak minden fokán uralkodnak is rajta. Sőt, minden egyes népet különböző szellemcsoportok vezetnek, irányítanak. Így uralkodtak az allemannok felett a Wotan-szellemek, a druidák a kelták fölött, érzékies költői szellemek a görögök és a rómaiak fölött. A magasabban szárnyaló gondolkodású egyiptomiakat, indusokat és perzsákat inkább bölcselkedő szellemek uralták, ők már sejtették a nagy istenséget. De az isteni csíra éppen egyik legjelentéktelenebb népbe helyzetetett, mert Isten jobban szereti a kicsinyeket a nagyoknál, és mert a hit jobban tenyészik az üldöztetés, szükség és nyomor között, mint a buja életben. Azok, kik az elmúlt istenekért rajonganak, hátrafelé lépnek. És balgák azok, akik a kereszténység és isteni hit fejlesztő, tisztító, szellemiesítő és polgáriasító hatalmát el nem ismerik. Szintén hátrafelé lépnek azok, akik többre becsülik a buddhizmust a kereszténységnél. Óh, ember,

merítsd tekinteted a múltak ősidejébe, s nézd, mint vezette s irányította Isten a földet! Hol vannak az istenek templomai és kincsei, hol van mindazok Hatalma, kik akkoriban legyőzhetetlen uralkodóknak vélték magukat! Nagynak és hatalmasnak hitték magukat és meg sem álmodták, hogy egykor szét fognak foszlani, miként a tenger habja. Paloták, kincsek, bíbor és arany, emberi mű és istenek elmúltak, de Isten mindezek fölött örökké élt. A teremtő és uralkodó Isten, ő az egyetlen őslény és az emberiség szerető atyja. S most itt állsz te, óh ember, és istenek nincsenek. Láss hozzá, miként teljesíted feladatod e földön, mint önmagadért felelős szabad lény, mint az Atya gyermeke!

Istenszeretet()**

Szeresd Istent mindenekfelett, teljes lelkedből és minden erődből. Vajon követitek-e ezt a parancsolatot? Kit szerettek legjobban? Önmagatokat, a földi adományokat, a földi életet, - de legkevésbé Istent! Az érzéki embernek nehezebb esik szeretnie azt, akit sem nem lát, sem nem hall, akiben csak hinnie kell. S ha azután lezárja érzéki szemeit, akkor itt áll, kizárva az érzéki világból, láthatatlanul, nem ember többé, hanem szellem, ki ugyancsak kellemetlenül érzi magát a láthatatlanok országában. Ekkor eszmél Istenre: tehát mégis van Isten? Ki változtatott át engem? A halál nem halál, én élek, tehát kell Istennek léteznie, ki engemet felkeltett. Lásd, az ilyenek azután imádkoznia kell. Istent meg kell szeretnie. Neki hálát kell adnia. Ezért óh barátaim, fogjatok hozzá az Isten szeretetéhez már itt a földön, hogy otthonra leljetek a szellemvilágban. Istent szeretni annyit tesz, mint neki élni. Legyen szívedben ő az első, kiből minden szeretet árad. Istent szeretni annyi, mint nem félni a haláltól, szívesen elhagyni mindent Őerte. Istent szeretni annyi, mint igaznak lenni, Krisztust követni. Ő szerette az Atyát; szeressétek ti is úgy, miként ő szerette. Istent szeretni annyit tesz, mint parancsait követni és mindenütt jelenvalóságáról megemlékezni. Lássátok, ilyen szeretet a szellemi haladásnak és minden bűntől való elszakadásnak hatalmas emeltyűje. Az emberi dolgokért való gondok elfárasztanak és elernyesztenek, de az Isten iránti szeretet erőt és életkedvet ad. Soha sem inog meg az az ember, akiben él e szeretet; azért kedves

barátaim, szeressétek Istent mindenekfelett!

Bizalom Istenben()**

Mily édes megbízni Istenben és kizárólag Reá támaszkodni. Én bízom Istennek hozzám, szegény eltévelyedett gyermekéhez való szeretetében. Bízom Krisztus ígéletében, hogy aki hisz, az meg nem szégyeníti Isten. Én tudom, hogy vétkes szellem vagyok, kinek bűnhődnie és javulnia kell, bízom irgalmasságodban és segítségedben, mert erősen akarok javulni. Minden embert megkörményeznek a kísértés, a bizalmatlanság órái, az életuntság; én le akarom küzdeni őket, szemeimet az örök célra függesztve, Istenben bízva. Oh, beh gyöngé az ember, ha nem tud hinni, és milyen jó tökéletesen bízni tudni. Ne gondoskodd agyon magad, Isten nem hagyja el a Benne bízót. Nyugodjál meg te aggódó emberi szív, bízzál a világok Urában, aki mindent irányít, a te dolgaidd is javadra fogja vezetni. Nézd a mindenséget, amely Isten törvényeinek engedelmeskedik - és te gyöngé teremtnény, te akarsz vonakodni követésétől? Imádkozzál és várd ki bizalommal idődet. Isten jelen van - várj Reá - ő nem feledkezik meg rólad.

Kapzsiség()**

Esztelen, aki a földi javak után kapkod, - Ezt ugyan a legkevesebben hagyják rá, mert a bírvágy kicsinyben és nagyban sok-sok emberi szívben él. A kapzsiség különbözik a fősvénységtől. A fősvény fukarkodik, semmit sem ad tovább, visszavonul; a kapzsiség nem éri be pénzzel, mindent magának kivan, nem takarékoskodik, ismét kiadja; de az újabb szerzés utáni szomját nem tudja eloltani. A kapzsi szeret fényben tündökölni, a tiszteltetést is megkívánja, s azt, hogy szolgálják és hízelegjenek neki. Ha gyermekeknél észreveszitek a bírvágyat, dolgozzatok keményen ellene, kényszerítsétek őket a lemondásra és az adakozásra. A kapzsi nem akar lemondani, és magától nem is von meg semmit. A szeretet és jóság távozik abból a hajlékból, ahol a kapzsiség ütött tanyát. Milyen nehéz lesz meghalniuk és azt látniuk, hogy a szellemvilágba érve, meg lesznek fosztva minden javuktól! Hogy jajgatnak majd e kapzsi szellemek! Pusztítsátok ki a kapzsiságnak még a csiráját is; kényszerítsétek

magatokat, hogy oda adjátok oly dolgaitokat, amelyeket szerettek, hogy szíveteket hozzászoktassátok ahhoz a gondolathoz, hogy el kell hagynotok a földi jókat.

Perpatvar, civakodás()**

A rossz egyetlen önmagával, azért van perpatvar. Ha mindenki jó lenne, nem lenne civódás. A gonosz küzd a gonosz ellen, és küzd Önmaga ellen. Perpatvar üzi el a szeretetet és barátságot, ez dülja fel a családi életet. Rendszerint a fecsegésen, a pletykán kezd el, és a türelmetlenségen folytatja. Ezek azok a férgek, melyek tönkre teszik az emberek barátságos társas életet. Aki őrizkedni akar a perpatvartól, az tartsa féken a nyelvét, az ismétlje naponta: hallgatni arany. Ne hallgass meg semmi besúgást. Aki kerülni akarja a civódást, az ne higgyen felebarátjáról mást, mint csak amit lát, de azt is tartsa meg magának, s ne hordja tovább. A hallgatagság jó tulajdonság. Ha az emberiség egyszerre néma lenne, megszűnnék a civódás. Sok bajt okozó eszköz a nyelv; azért legyen rá gondod, hogy a nyelved semmi rosszal ne szóljon s akkor Isten békéje lesz benned és körülötted.

Keményiség, ridegség()**

Sok ember jellemzilárdságnak nevezi a keménységet, pedig ez tévedés. A keménység makacsság, önféjűség, de nem jellemerősség. Sokan tetszelegnek abban maguknak, hogy milyen kemények és önféjűen megmaradnak nézetük mellett. A keménységben a gőg, meg a kevélység is benne foglaltatik és még sok más hiba. A rajongó, a vallási ábrándozó, az álszentelkedő mind kemény szokott lenni másokkal szemben. Vannak emberek, akik naponta járják a templomokat, térden állva imádkoznak és amellet kőszívűek. Némelyek azt mondják, hogy az embereken szerzett szomorú tapasztalatok és csalódások folytán lettek keményszívűekké. Ne legyetek kőszívűek, ha mások hibáznak ellenetek, részvét, megbocsátás szállja meg ilyenkor a szíveteket, ne pedig keménység. A kőszívűségnek nincs mentsége; önalkotta nyomorúság, igaztalanság ez, amit az ember önmaga ellen elkövet, igaztalanság felebarátunk ellen, ki szenved alatta. Csodálkoznak, ha a kőszívű

ember érzései egyszerre utat törnek maguknak! Pedig az csak helyes: sírni a sírókkal, és örülni az örvendezőkkel. Igen szomorú sorsa van annak, aki nem érez részvétet. Kevélység és makacsság annak az oka, melynek a szellemvilágban kell majd megtisztulnia! Emberek, engedjétek ellágyulni szíveteket, legyetek jók és szeretetteljesek, ne hallgattassátok el szívetek hangját. A keménység nem egy szívet tört már meg! A kemény szót nehéz felejtetni; megbocsátható, de emléke megmarad. Sok ember élete pusztult már el kőszívűség miatt. Kemény embereket csak szeretet és türelem által lehet meglágyítani, mert kő a kő ellen csak sebet ejt, és nem gyógyít. De a jóság és szeretet ellen mit sem tehet a kőszívűség, vele szemben tehetetlen, fel kell engednie.

A gyűlölség()**

Ha a nyelv civódást gerjesztett, akkor gyűlölség költözik a szívbe. Emberietlen, csúf dolog a gyűlölség. Csak a bűnt és a gonoszsgot kell gyűlölni. Mi azt állítjuk, hogy nincsen tartós, föltétlen gyűlölet. Még a legmélyebb gyűlöletben is lehetséges a változás. Az emberek sokszor oly érzelmet is a gyűlölet kifejezéssel illetnek, mely nem egyéb szeretetlenségnél vagy ellenszenvnél, és amelyet könnyű lenne jobbra változtatni; de az emberek szeretik a szélsőséges kifejezéseket. A gyűlölet helyett használjuk a szót: szeretetlenség. Az ellenszenv pedig csak idegenkedést jelentsen.

A gyűlölet rendszerint csak önző, gőgös, hatalomvágyó szívekben keletkezik, mert a jó szív ellenségét sem gyűlöli. A gyűlölet nem ismeri a megbocsátást, pedig csakis ez képes őt megváltani. Vetkezzétek le emberek a gyűlölséget még itt e földön, ne vigyétek át a szellemvilágba, mert ott kínozni és üldözni fog benneteket ez az érzés. Itt csupán testedet veded le, de tulajdonságaid, hibáid és erényeid a szellem tartozékai és vele mennek ál! Szeretet, szelídség és jóság által győzhetitek le a gyűlölséget; ne taszítátok el azt magatoktól, aki gyűlöl titeket, ne mondjátok le róla, hanem béküljétek meg vele!!

Háziasság, otthon()**

Összhangzó békés háziasság hozzátartozik az ember boldogságához

e földön; a legszerényebb otthon is paradicsommá válik, ha szeretet lakik benne. Szerető házastárs, jó gyermekek, munka és istenfélelem: a boldogsághoz nem kell egyéb. A nő teremtsen meg férjének a boldog otthonot. Ha Istenben bízva alapítottad meg otthonodat, úgy erős alapon nyugszik az, és semmi vihar sem tudja megdönteni. Építsd otthonod szeretetre, türelemre és Istenbe vetett bizalomra, viseld el türelemmel az apró kellemetlenségeket, és küzdj meg nyugodtan az étellel. Házadban békesség uralkodjék, mindenkivel szemben légy igazságos, irányíts és vezess kevés szóval és feltűnés nélkül mindent. Aki kicsinyben helyt tud állani, az a nagyban is be fog válni. Türelemmel és eréllyel viseld el a kellemetlenségeket, és szorgos munkában őrizd meg bátorságodat. Sok asszony azon panaszkodik, hogy férje elhanyagolja, és estéit házon kívül tölti. Talán önmaguk az okai ennek. Készíts férjednek vidám, felélénkítő, kedélyes otthonot, biztosíts számára kényelmei otthon, öltözködjél csinosan, légy vidám, derült, ne untasd semmitmondó mendemondával és kicsinyes gondokkal, s igyekezzél szeretetét lebilincselni úgy, mint menyasszony korodban, s akkor nem fogod untatni őt, te leszel az a mágnes, mely férjedet otthonodhoz láncolja. A férfi gondoskodik megélhetésiéről, te szorgoskodjál érte, tedd derültté az életét. Mutasd neki csupán az otthon derűjét, s tartsd magadnak annak árnyoldalait. Az örökké panaszkodó asszony elúzi férjét a házból, a kellemetlen házi jelenetek megrontják a családi életet. A derült eget elborító zivatarhoz hasonló, melyek keserű utóíz hagynak hátra és ez nehezen múlik el. Sohase játszd a „megsértett nőt”, aki duzzog és neheztel! Ne tedd, eltávolítod vele magadtól férjedet, és kiölsz belőle minden szeretetet! Az asszony engedjen és bocsásson meg mindig, csak így vonzza magához férjét. A férj szereti a kedélyes otthonot, hol a napi fáradalmakat kipihenheti, szereti a víg, barátságos arcot. bizonyára nem nehéz lekötni a férjet és barátságos otthonot teremteni, csak fáradhatatlan szeretet, jóakarát és engedékenység kell hozzá. És minő példát nyújt gyermekeinek az ilyen erényekkel ékes nő! Minő maradandó jótékony hatást tesz az ilyen anya! A gyermekeknek egész életükre kiható nyereség, ha házi békességben nőnek fel, és sohasem tapasztalnak viszályt a szülők között. Mily borzalmas ennek az ellenkezője, a viszálykodó szülők!

Ilyenkor pártokra szakadnak a gyermekek is és az egész ház viszályban és civódásban merül ki. - Legyen az asszony a béke anyyala.

Haza()**

A haza elnevezés alatt születésünk helyét, szüleink és gyermekségünk otthonát értjük. Az ember nagyon is ragaszkodik a röghöz. Tekints fel Istenhez, ott van szellemed otthona, melyből teremtettél, és ahova újra vissza fogsz térni; mily vigasz ez a földön hontalanoknak! Hosszú és nehéz zarándokút után oda vezet a jó Isten. Élj úgy, hogy halálod óráján érett légy a tiszta szeretet Örök honára. Ne éld magad túlságosan bele a földi viszonyokba, mert hisz bármely pillanatban megeshetik, hogy elszóllttatol: légy kész elmenni, amint Isten szólít. Földi honod elmúlik, csak mennyei hazád örök.

A szív()**

A szív az érzés, az élet szerve. Öröm és bánat, szeretet és fájdalom lüktet benne. De nem a szerv határozza meg az érzést, - a szellem adja át az érzést a szervnek - mert a szellem a szív szerve nélkül is érzi mindezt. Szívtelennek nevezitek azt az embert, aki kevés érzéssel bír, pedig csak nem engedi megszólalni a szellem hangját és érzéseit, s nem enged neki kifejezést a szívben. Jó és rossz, lágy és kemény szívet emlegettek, mialatt az érzést a „szív” kifejezésével helyettesítitek. Pedig a szív sem nem jó, sem nem rossz, hanem a szellem az, amely az emberi szívet a jó vagy rossz előtt megnyitja. A fájdalomban ne legyetek kicsinyhitűek; hiszen az a szív, amely nem ismeri a szenvedést, igazában örülni sem tud. Engedjétek csak aggódni és panaszkodni szíveteket, örömteljesen fog majd verni, és kétszeresen fogja élvezni a boldogságot. Jaj annak a szívnek, amely minden érzést elnémított és amely sem örömet, sem fájdalmat nem ismer! Aki erősnek akarva látszani, nem engedi megnyilatkozni lelke fájdalmát, az erőszakot követ el szívén. Isten a szívet nektek az érzés kifejezésére adta, ne hagyjátok tétlenül e szervet, mindenekelőtt engedjétek Isten iránti szeretetben, hálaban és dicsőítésben verni.

Tisztaszívűség()**

„A tisztaszívűek meglátják az Istent.” Mert semmi tisztátalan sem mehet be a mennyországba, igyekezzetek azért magatokat, szíveteket a bűntől s minden rossz gondolattól és érzéstől tisztán megóvni. Meg lehet óvni a szívet minden bűntől, ha a tisztátalan beszéd süket fülekre talál nálunk, és ha kerüljük a bűnt. Sajnos, sokan éppen a tisztátalan, a mosdatlan beszédben tetszelegnek, és aki e téren nem fegyelmezi magát, hamarosan elveszti a jó és rossz fölötti ítélő képességét, s a rosszból a gonoszba esik. A tisztátalant elgondolni, róla beszélni s végül megcselekedni: ez a szokásos sorrend. Óvakodjatok tehát elsősorban a gondolattól és tartásotok tisztán szíveteket minden mérges lehelettől. Gondoljatok Jézus szavaira; „A tisztaszívűek meglátják az Istent.” Óh. mily boldogság, mily gyönyör az! Ezért az árért érdemes örködnöd, hogy szívedet be ne szennyezzed!

Képmutatás. ()**

Hányszor panaszkodott Jézus a farizeusok képmutatása és álszentelkedése miatt, hogy báránybőrbe öltözött ragadozó farkasok! A képmutatás hamis szívből ered; a képmutatók szeretnék megcsalni Istent és a világot. Ezerszer jobb, ha túlságos őszinteséggel ellenséget szerzel, mint hogyha álszentelkedéssel szerzel barátokat. Előbb-utóbb lelepleződik az álnokság, rövidéletű és hamar elmosódó csalkép az! A képmutató folytonosan hazudik, nem hűséges barát, és nem is talál barátira; kerülik őt, s e világon magányosan marad, hírneve rövidéletű. Erényt, jámborságot színlelni s amellet törvénytelenül gondolkodni és cselekedni: Isten előtt gonosztett, a nyílt bűnnél is rosszabb, mert itt az erény és a vallás látszata szolgál a bűn palástjaként. Ha meghal a képmutató és egész valódi élete megelevenedik előtte, akkor valóságos pokolban érzi magát, ijesztő képek tűnnek eléje; legmélyebb, azelőtt oly elővigyázóan eltakart titkai nyilvánvalóak lesznek, s ő megremeg Isten ítélete előtt.

A menny()**

Minden vallásban megleljük a mennyország fogalmát, azét a jobb túlvilágét, amelybe a jó emberek jutnak, ahol elveszik erőnyeik jutalmát, ahol angyalok s jó szellemek vannak. A spiritizmus, a szellemekkel való közlekedés sok felvilágosítást nyújtott a túlvilág, a mennyország és a pokol mibenlétéről. A keresztény vallás tanítja, hogy Isten a mennyben van; azután azt mondja: Isten mindenütt jelenvaló; tehát a menny is mindenütt jelen lehet. A menny nem bizonyos meghatározott hely, mini inkább a magas, tökéletes szellemek állapota, kik azokat a helyeket, ahol jelen vannak, a boldogság helyévé avatják. „Ahol a te kincsed, ott van a te szíved is.” Ha mindenek felelt szereted Istent és Neki élsz, akkor a mennyországban vagy. Ne képzeljétek a mennyet határolt, zárt területnek, folytonos jutalmakkal, dologtalan, szemlélődő étellel. Az Isten szüntelenül tevékeny, tehát a tökéletes szellemnek is olyannak kell lennie. A mennyország bennetek és veletek lesz, szellemetek jósága és tökéletessége szerint; általa juttok magasabb szellemi fokozatra és szférába. A menny, ez a boldogság szellemi állapota mindenütt megvan, ahol Isten szeretete lakik: a jó embereknél és a boldog szellemeknél. Halála után mindenki abba a szellemi fokozatba jut, amelyre az össze-tartozandóság törvénye szerint önmagát képesítette. Az örök üdvösség Istennél van, és csak a tökéletesség által érhető el. A mennyországot meg kell hódítani, és csak azok fogják elérni, okik azt magukhoz ragadják, megostromolják és kikönyörgik.

A pokol()**

Megtévelyedett bűnös szellemek boldogtalan és kinteljes állapota; a pokol mindaddig fog a mindenségben fennállani, amíg ellentét, bűn és megtévedt szellemek lesznek; ezért örökös a pokol. Az emberek lehetetlennek tartják, hogy egykor a rossz megtérjen, legyőzessék és kiegyenlíttessék. Persze, hogy a rossznak vége beláthatatlan, de örök kárhozat nem létezik, ez nem férne Össze Isten végtelen szeretetével. Megátkozta és megsemmisítette vajon Isten Ádámot és Évát, az első bűnösöket, miután az úgynevezett „eredendő bünt” az emberiségre hozták? Nem; hanem bűnhődésre és kemény munka árán leendő

tisztulásra utalta őket. Krisztus is ugyanezt teszi. Senkit sem küld örök pokolra, még az áruló Júdást sem, akinek nagy szelídséggel monda: „Júdás, csókkal árulod el az ember fiát?” Az örök kárhozatot az emberek állították fel elrettentő például, mint hittételt. Higgyétek el, nekünk szellemeknek nincs is szükségünk büntetésül és vezeklésül ilyen pokolra, mert elég kin maga a büntudat is. A gonosz magában hordja poklát, kínját, a szemrehányást, a szerencsétlen állapotot, melybe bűncselekményei döntötték; eléggé pokoli kínok ezek! Az isten teremtette szellem halhatatlan. Ha a jó halhatatlan, ugyanaz a gonosz is és nem oszlik fel a mindenségben, miként azt a hindu vallás tanítja. A gonosz is él, és meg kell térnie, mert Isten világossága és szeretete mindenüvé elhatol, még a legszerencsétlenebb és leggonoszabb szellemhez is, és felkölti az őt fogva tartó rossz álomból a Messiás megváltó ereje által. Ez elől eltűnik a pokol és minden gonosz.

Halálbüntetés()**

Joga van-e az embernek halállal büntetni? Igazságos-e ez Isten előtt? Ez nagyon fontos két kérdés. Nézetünk szerint a halálbüntetés Isten ítéletébe való beavatkozás nem emberi jog. Sem az emberiséget, sem a kivégzettet nem fogja megjavítani. Sokan hivatkoznak a szentíráásra, melyben ez áll: „Szemet szemért, fogat fogért.” Igen, de ez alatt az értendő, hogy az ember bízva az ítélkezést Istenre, mert „enyém a bosszú”, monda az Ur. Bármennyire elijesztő is a halálbüntetés, még senkit sem tartott vissza a gyilkosságtól, tehát a világnak semmi szín alatt sem javító eszköze. A törvényszéki tárgyalások felzaklatják a tettet, és nem engedik észre térni; vagy teljesen megátalkodik, vagy irtózatos halálfélelem fogja el, lelki állapota ennél fogva nem enged neki komoly megbánást. Könnyörtelenül a túlvilágra küldik, és ha Isten is oly irgalmatlan lenne, mini az emberek, úgy szellemének meg kellene semmisülnie. Persze, hogy a legirtózatosabb bűn a gyilkosság, t.i. a megfontoltan keresztülvitt szándékos gyilkosság. A gyilkosságról az embereknek nagyon tágítható fogalmuk van. Ha ugyanis párbajban valakit hidegvérrel megölnék, az nem gyilkosság, mert az emberek azt becsületbeli ügynek nevezik; a háborúban való gyilkolás sem

gyilkosság, s így többfajta emberölés van, melyet az emberek nem neveznek gyilkosságnak. De nemcsak a gyilkosokat büntetik halállal, hanem néha a politikai bűnösöket is. Némely ember elégtételnek tekinti a kivégzést, ami ilyenformán bosszúállássá lesz. Pedig a bűnös mélyen sajnálatraméltó teremtés: az irgalomnak és kegyelemnek szavai illetik meg őt. Szigorú keresztényi fegyelem, munka, és jó példa megtértené a bűnöst, összezúzná és megmentené a lelkét, de nem a kivégzés, e rövid aktus, mely után a szellem éppen oly rossz, éppen oly szerencsétlen lesz, mint annakelőtte volt.

A kivégzés nem büntetés, ellenkezőleg: megszabadítja a bűnöst a részére csak kínos és borzalmas földi élettől. Büntetés a földön élni a lelkiismeret terhével, büntetés elviselni a vérrel terhelt földi életet annak, akitől embertársai irtóznak. Még nem gondolkodtak elég komolyan és mélyen afölött, hogyan bánjanak a bűnösökkel. Azt mondjuk nektek: egyetlen embernek sincs joga, hogy a másinak életét kioltsa, habár gyilkos is az a másik. Engedjétek át az ítéletet Istennek.

Góg()**

A góg okozta az eltávolodást Istentől, ez hozta létre az ellentétet, benne keressétek a bukás okát. A góg a szellem és ember legádázabb ellensége, mely majdnem mindenkiben feltalálható kisebb vagy nagyobb mértékben, mert a földi emberek mind bukott szellemek. Kedves barátaim, küzdjétek le a gögöt; lássátok ez az oka küzdelmeiteknek és szenvedéseiteknek; ez dobott ki benneteket a paradicsomból e kemény rögre. A szeretet alázatos, fogadjátok tehát szívetekbe a szeretetet, s irtsatok ki belőle minden gögöt; meglássátok, ez erős akarattal sikerülni fog. A góg lerontja a legjobb tulajdonságokat, semmi nemeset sem enged kifejlődni az emberben, mindent magához von, hogy dicsőítse önmagát; önző, igazságtalan, irgalmatlan. Azért kiki vizsgálja meg önmagát, milyen alakban, melyik gyengeségében mutatkozik benne a góg, s azután legyen gyors annak kiirtásában!

Remény()**

A hit hűségés kísérője a remény. Soha se tégy le a reményről; ez a

bánatosak vigasztalója, a szegények és szerencsétlenek támasza. Azért adta Isten az ember kebelébe a reményt, hogy kétségbe ne essék, hogy az élet minden megpróbáltatása között is hitében, mely megerősíti, meg ne tántorodjék. Ezért, óh földi zárandokok reméljete, higgyete és meg ne tántorodjatok. A remény érzését a jó angyalok keltik fel az emberben, ők beszélnek általa hozzájuk. Halljátok meg e hangot, és ne essetek kétségbe. A remény isteni világosság, mely a sötétségbe bevilágít; nyissátok fel szemeiteket, nézzetek e világosságba, vigaszt és üdülést fogtok lelteni benne.

Ifjúság()**

A fiatalság a munka kora. Sokszor mondják: az ifjúság élvezzen, legyen víg és derült, ne gondoljon az öregség szomorúságára, örvendj, míg fiatal vagy. Úgy van, örvendezz, de csupán munkádnak, kötelességteljesítésednek örülj, ne pedig könnyelműségednek. Legyen komoly és fontos dolog az ifjúkor, mert ez a vetés ideje, már pedig amint vetsz, úgy aratsz. Ifjúságodban építsd fel házad, otthonod, dolgozzál, hogy öregséged majdan elégedett legyen, keress igaz barátokat, légy okos és bölcs, de ne ingatag. Ilyenformán használd föl ifjúságod idejét, s akkor öreg korod legjobb emlékekkel telik meg.

Gyermekek()**

A szülőket és gyermekeket összekötő fonál nem földi csupán, a szeretetnek örök kapcsa az. Nem véletlen eset, hogy egyiknél egész csoport gyermek inkarnálódik, a másiknál egy-kettő, s nem véletlen, hogy ez király, az meg koldusgyermek; mindez isteni rendeltetés. Testöltésed előtt már valamilyen kötelék fűzött szüleidhez; testöltésed helye és módja magasabb akaratból ered, s mindennek megvan a maga sajátos oka, melyet bár míg a földön élsz csak homályosan sejtessz, de egyszer, később, majd világosan fogsz megismerni.

A szülői és gyermeki kötelességet lelkiismeretesen és híven kell betölteni. Senki se sopánkodjék; bár csak más körülmények között születtem volna! Éppen az a helyzet hasznos reád nézve, amelyben születted; születésed feltételeit testöltésed előtt magad vállaltad. A

szülőket megvetni, őket szégyellni vagy megbántani: súlyos büntetést maguk után vonó bűnök. A gyermekek nemcsak itt, de a túlvilágon is a szülőkhöz tartoznak, mert oly dolgok kötik őket össze, melyek már a születés előtt is egyesítették őket; együttesen kell vezekelniük vagy oly közös feladatot végezniük, melynek előbbi oka van, azért az egymás iránti kötelességeket lelkiismeretesen kell teljesíteni

Panasz()**

Hasztalan panasz tetézi a bajt, minket nem boldogít, másokat szerencsétlenné és türelmetlenné tesz. Légy erős, csöndben, panasz nélkül viseld fájdalmadat. Ha nem engedsz panaszkodásra való hajlamodnak, úgy lassankint el fog enyészni és te sokkal hamarabb fogsz meggyógyulni. Sokan panaszkodnak, és szívesen veszik, ha sajnálkoznak fölöttük, miáltal másoknak terhére válnak, és csak ideig-óráig hallgatják meg őket. Az igazi fájdalom hallgató és zárkózott és nem panaszkozó. Viseld el sorsodat, várj türelemmel, egyszer minden jóra fordul. Az egész világ telve van panasszal, mindenki Istenhez kiált. Nem csodálkoztok-e Isten türelmén, hogy mindig meghallgat, és oly gyakran teljesíti kéréseteket. Panasz helyett mondd: „Uram, legyen meg a te akaratod!” Ebből erőt és enyhülést fogsz meríteni. Hallgasd meg türelemmel és szeretettel embertársad panaszát, nyújts vigaszt úgy, mint ahogy te kívánnád hasonló helyzetben. A szerencsétlen hálája áldást hoz, vigasztald őt tehát. Mások szenvedése legyen szent előtted.

Világosság()**

Vannak emberek, akik soha ez életben nem szerzik meg a kellő világosságot, a tiszta látást, akiknek benseje mindig zűrzavaros marad, akik ingatagok, mint a nádszál, ma hisznek, holnap kétkednek, sohasem maradnak meg nézetüknél, miáltal szétforgácsolják legjobb szellemi erőiket. Másként áll ez azokkal, akik öntudatosan hisznek, akik elvek szerint rendezik be életüket; ezek tisztában vannak gondolataik és cselekedeteik tekintetében; életútjukat világosan látják maguk előtt, s zavartalanul, félelem és kétség nélkül járják azt. A világosság áldást és békét hoz;

gondolkodás útján juthatsz hozzá. Vizsgáld meg a dolgokat, vizsgáld meg hitedet; azután imádkozzál és világosságot, tisztánlátást és vigaszt nyersz. Küzd ki a világosságot számodra, Isten angyala fog akkor szívedbe költözni, s lelkedet vidámmá és erőssé teszi. Imádkozzatok, Isten meg fogja nektek adni a szellemi tisztánlátást!

Okosság()**

„Legyetek okosak, mini a kígyók és szelídek, mini a galambok.” A valódi okosság jámborsággal párosul, jó szívből és tiszta értelemről fakad. Ez az erény és az igazságos, becsületes érzés okossága. Tagadd meg önmagad, mások fölött ne ítélezzél elhamarkodva, csak akkor szólj, amikor és ami szükséges, fontold meg, mielőtt cselekszel s akkor okos vagy. Effajta okosság Istenhez közelebb visz, s megszerzi számodra embertársaid szeretetét és becsülését. Igyekezzél megszerezni ezt az okosságot!

A test()**

A lest a szellemnek mulandó burkolata, mely a halálban levettetik és elrothad, de a szellem tovább él. Azt mondja Pál: „Elvettetik a rothadó test és felöltetik a rothadatlan.” A szellem számára a test a vezeklés és haladás eszköze. A megtestesülés, az emberi szervezetbe való burkolás által a szellem veszít némileg szellemi erejéből, lényé, tulajdonságai és tehetségei emberiekké lesznek. Immár nem lebegsz, hanem jársz, látásod, hallásod és tapintásod határolt, szellemi állapotod helyett emberi életfeltételeket vettél fel. Ami lehetséges volt szellemkorodban, emberi mivoltodban lehetetlenné vált. ezért tekintik az előrehaladottabb szellemek büntetésnek az emberré levést; az anyagiasság szellemeknek azonban kellemes és gyönyörűsége, nekik a szellemi állapot a büntetés. A szellem részére tehát az emberré levés iskola, melyben jobbá kell válnia; semmi esetre sem szabad anyagiassá vagy érzékivé lennie. Az anyagban meg kell szellemesülnie, s mint ember jóvá és nemessé kell lennie az érzéki kísértések és akadályok dacára is. Mindenben a halhatatlan szellemnek kell keresztülvilágolnia a testen. Mily szörnyű tévedés mégis megtagadni a szellemet, a halhatatlan princípiumot, mely értelmet és észet ad! E földön az emberek nagyon egyenlőtlenekké

születnek, a szellemi és testi adományok nagyon különbözően oszlanak meg. Azonban mindennek oka a szellem előző életében rejlik. Vezeklés, büntetés és tanítás az élet. Egyik sok tapasztalatot hoz magával, másik tanulni jön; ez példaadás céljából tanít, az büntetésből éli le életét. Isten igazságos. Az állapotok, a szellemi és testi előnyök, a tehetségek különbözősége mind az előző életben leli okát. Minden igazságosan és bölcsen van beosztva, s a spiritista előtt megvilágosodik mind e dolog, míg az anyagi ember a sors igazságtalansága felett zúgolódik és zsémbelődik. Kedves testet öltött testvéreim, használjátok fel testöltésetek idejét, hogy a jóban haladjatok, hogy halálotok után tökéletesedésekre ne kelljen több emberi testet felölnetek!

Betegség()**

A betegség az embert szellemesítésre és javulásra serkenti. A betegség sok embert megtanított hinni és imádkozni; isteni vigasz ereszkedett a kórágyra, megtanult a beteg hálát adni Istennek, és sokan lettek általa jobb emberekké. Azért ne zúgolódjál, ha Isten betegséget küld reád; szellemednek javára fog válni, és haláloed után fogod csak valóban belátni, hogy Isten javadat szolgálta; dicsérni és dicsőíteni fogod őt érte. A betegség előkészít a halálra, az örök honra, de egy módja a vezeklésnek is. Betegség sokakat tartott már vissza a sivár élettől, azért legyetek türelmesek és alázatosak a szomorúság e napjaiban, szenvedjete nyugatommal, míg Isten hívó szózata megcsendül, akkor majd minden földi szenvedésedekért gyönyört és boldogságot fogtok érezni!

Megbántás()**

Ha megbántott barátod, nézd el neki, s értsd meg, hogy lelkiileg maga is szenved, másként nem bántana téged.

Ismételd ezt magadnak, ahányszor megbánt valaki. Ha valaki megbánt, sajnáld az illetőt magadnál is jobban, hisz te nem hibáztál, ő volt az igazságtalan. Hogyne sajnálnánk azt, aki meg tud bántani mást! Lelkiismerete előbb-utóbb szemére lobbantja ezt, mert minden rossz cselekedet megtermi büntetését. Sokkal jobb önmagadnak szenvednem, mint mások szenvedésének oka lenni. Ne bánts tehát

senkii és bocsásd meg, ha téged megbántanak. Ne keseredjél el, ha fájdalmat okoznak neked, s ne viszonzod rosszal a rosszat!

Kereszt()**

Példabeszéd lett e földön: „a keresztet viselni.” A Golgotára vitte Jézus a keresztjét, ezért mondják az emberek, ha bánatuk vagy fájdalmuk van: úgy kell viselni a keresztet, miként Jézus tette. Nem indít-e könnyekre, ha elmélkedtek afölött, hogyan viselte a Megváltó keresztjét? És ti panaszkodnátok? E földön mindenkinek megvan a maga keresztje. Némelyek nem akarják azt viselni, elvetik, de ezzel mitsem használnak, újra föl kell azt emelniük, és továbbviselniük. Hordozzátok hát kereszteteket jóakarattal. Legyen nektek a kereszt a megváltás, a feltámadás, a kiengesztelés jele; hálával, hittel és szeretettel tekintsetek fel a halál és bűn fölötti győzelem e jelképére; küzdjétek át vele további élteteket és ne engedjétek ezt magatoktól elragadni. Fogjátok körül szeretettel, mondván: Uram, Megváltóm, Veled akarok szenvedni, küzdeni és győzni!

Szeszély()**

A szeszély megkeseríti az életet, boldogtalanná lesz és melyen sajnálatraméltó az, akit ural, mert az mások életét is megkeseríti. Le kell küzdeni, el kell nyomni a szeszélyességet. Nagyot vét, aki szabad folyást enged szeszélyének. Eleinte csak türelmetlenséggel kezdődő kis szeszélyeket enged meg magának az ember, aztán hozzászegődik a harag, a rosszkedv. Szeszély a nagy hibák csirája. Mindenkinek azt tanácsoljuk, küzdjön ellene minden akaraterejével. Szeszély által kellemetlenné és teherré válsz embertársaidra nézve. Felelős vagy minden könnyért, melyet szeszélyed miatt mások ontanak, minden bánatért és minden sóhajtásért. A szeszély tulajdonképpen önokozta fájdalom, s gyöngye jellemből ered, mely nem is akar uralkodni önmagán.

Élet()**

Milyen fontos tartalmú szó ez: élet, és mily különbözően ül ki az emberek arcára! Némelyeknél a szenvedés mély redőiben. másoknál szelíden mosolyogva. Némelyek szemében öröm fénylik, másoké

könnyekben úszik. Az életet helyesen felfogni művészet. Csak az bölcs, aki a földi életet nem tekinti egyedüli és maradandó létnek. E földi élet utazás az örökkévalóság felé. Gondolj gyakrabban az örök, a szellemi életre, mint az anyagira, akkor helyesen fogsz élni.

Életuntság()**

Azt mondják, szeretnek élni az emberek. S mégis mennyi az életuntság lépten-nyomon! Mennyi öngyilkosság történik életuntságból. Alig van valaki, akinek egy életunt perce sem lett volna. Az élet-untság a bizalom és Isten iránt való alázat hiánya, a gyöngye lelkek kishitúsége. Mily hamar életuntak lesznek némelyek, nem tudják elviselni a legkisebb megpróbáltatást sem, s felelőssé teszik Istent fájdalmaikért és kellemellenségeikért Nem saját hibád-e ez? Jó kereszténynek s hozzá még spiritistának sohasem szabad életunttá lenni, ki kell tartania hitben és türelemben. A spiritista tudja, hogy életét önként vállalta minden megpróbáltatásával együtt, most tehát győznie kell, s nem elbuknia. „Bárcsak meghalhatnék!” Jajgatnak sokan. És azt hiszitek, hogy a halál megvált minden fájdalomtól, minden munkától és minden megpróbáltatástól? Azt hiszitek, a halál után ujjongani fogtok? Tévedtek, a halál szellemi ruhátokat változtatja meg csupán, de nem tesz szentekké, tehát nem is ment fel szenvedéseitektől. Ne mondjátok tehát: Uram, engedj meghalnom! Hanem ezt mondjátok: Uram, adj új erőt, hogy hűséges szolgáló lehessenek, és életfeladatokat jól teljesíthessem. Ne légy életunt, ne térj ki a fájdalom elől - győzzed le azt. Így majd boldogság és békeség vár reád a szellemvilágban.

Könnyelműség()**

A könnyelmű ember vétkes, mert megsemmisíti a jobbik életet, szíveket tör és léteket ás alá. A könnyelműség elszedíti férfit és nőt, és kiöl belőlük minden jobb érzést. Mámorukban eleinte cél és mérték nélkül élvezik a világot. Előbb megengedett, utóbb meg nem engedeti módokhoz folyamodnak, és végre gonosztevékké válnak, kik idejében fel nem hagynak ez életmóddal. Hány életvidám, virágzó leány végezte gyermekgyilkosságán, mások öngyilkosságán

vagy a vérpadon. Ember, óvakodjál a könnyelműségtől, mely kezdetben rózsaszínben oly ártatlannak tetszik előtted, de később apránkint a bűn és vétek mélységébe sodor. Az élet nem játék, rettenetesen komoly és fontos lépés az az örökkévalóság felé. Ezt soha ne feledjétek! Az örvény szélén imádkozzatok Istenhez, s ő minden őszinte imára elküld hozzátok egy angyalt, ki ő hozzá visszavezessen benneteket.

Szenvedély()**

Kicsiny és nagy szenvedélyek vannak. Küzd le előbb a kicsinyeket, hogy annál könnyebben úrrá légy a nagyok felett. A legborzasztóbb szenvedélyek egyike a játék. A játékos hasonlít a megszállthoz, nem tud menekülni szenvedélyétől, mely őt és hozzátartozóit nyomorba dönti. A játékasztal mágnesként vonja a játékost. Rettenetes, irtózatosszellemekek környezik a játékasztalokat, s népesítik be a játékbarlangokat! Démonoknak nevezhetném őket, kik az embereket azért ösztökélik a játékra, hogy megrontsák. Bár adná Isten, hogy a játékosok láthatnák az őket körülvevő borzadályos szellemi társaságot, s iszonyattal menekülnének előlük. Ugyanoly rettenetes és megrontó szenvedély az iszákosság, az ópiumszívás és a ti felvilágosodott századotokban a morfium. Igen, az emberben minden szenvedéllyé fokozódhat, ha nem fegyelmezi érzékeit. Ha van valami kedvenc foglalkozásod vagy kedvenc dolgod, vond meg azt magadtól egy időre - próbáld ki, szenvedélyednek ura vagy-e, vagy rabszolgája? A szenvedély ugyancsak hamar lesz úrrá az emberen anélkül, hogy maga is észrevenné. Kezdetben csak hajlam, majd szokás, később megerősödve pedig szenvedély alakjában nyilvánul. A szenvedélyek még a szellemvilágba is követnek titeket, és irtózatosszellemegek lesznek ott, ahol nem találnak kielégítést. Azért, óh kedves barátaim, fogadjátok meg tanácsunkat, küzdjétek le rossz szokásaitokat és szenvedélyeiteket, ne legyetek kívánságaitok szolgái, éljétek tartózkodóan; lobbanékony érzelmeiteket ne kövessétek, ne szóljatok, s ne írjatok soha a fellobbanás pillanatában, mert az ilyesmit nagyon sokszor követi keserű megbánás!

Szeretet()**

Olvassátok Pálnak a korintusiakhoz írt első levele 13. részét, s tegyétek azt, amit ott tanácsol. Megtudjátok belőle, milyennek kell lennie a szeretetnek. Aki szereti Istent, az szereti az emberiséget is; az jó, igazságos, benne nincs semmi rossz. Azért mindenekelőtt szorgalmatoskodjatok az Isten szeretésében, akit a legtöbben elfelejtenek az érzéki szeretet miatt. Az isteni szeretet után áll a duál iránti szeretet, vagyis a legmagasabb, a kötelező szeretet férj és nő között; azután következik a szülői és a gyermeki szeretet. A duálszeretet két lényt egyé tesz, ez a szeretet örökéletű. Az érzéki szeretet elhal, elmúlik, de a szellemi szeretet maradandó. A szellemi szeretetet az ember magával viszi a túlvilágra. Az érzéki szeretet állatias és romlott, nem is szeretet, hanem csak szenvedély, szebb kifejezéssel: szerelem. A szeretet a legnagyobb átváltoztató, megmentő, kiengesztelő, egyé tevő erő. A szeretet mindenkit egyenlővé tesz, nem ismer sem királyt, sem koldust, csak a szellemet tekinti. A szeretet nagysága éppen abban van, hogy minden emberit túlhalad. Aki igazán szeret e földön, annak hinnie kell a halhatatlanságban, mert azt akarja, hogy szeretete örökké éljen. Ti emberek azonban a nektek legkedvesebbnél is jobban szeressétek Istent, mert Istené a szeretet, ő adta azt nektek. Magdolnára ezt mondta Jézus: „Neki sok fog megbocsáttatni, mert sokat szeretett.” Magdolna, a szép, könnyelmű, hiú világi hölgy, kinek mindenki hódolt, mindezt feláldozta Isten iránti szeretetből; s mert vétkeit megbánta, minden megbocsáttatott neki. A szeretet eltörli a bűnt. Legyetek tehát ti is minden pillanatban készen Isten iránti szeretetből mindent feláldozni. Ha valóban szeretitek Istent, úgy duálszeretetek is igazságos és jó lesz. Akkor úgy fogtok majd szerelni, amint Isten előtt kedves lesz, nem érzékileg, hanem tisztán és szellemileg.

Szerelmi bánat()**

Azt mondják az emberek: a szerelemtől elválaszthatatlan a bánat. E mondás csak az érzéki szeretetre, a szerelemre illik. A szellemi szeretet minden bánaton felülemelkedik, elválaszthatatlansága és halhatatlansága tudatában. Örökkévalósága minden földi bánat fölé az égbe emeli a szellemi szeretetet. Ami földi, az bánattal teljes, de

ami mennyei, ami isteni, az nem ismer bánatot. A szerelmi bánat tehát emberi, sokszor bűnös szenvedély által előidézett dolog. Hagyjatok fel a földi szeretettel, és tartsátok meg a mennyeit. Az érzékiség bünné alacsonyítja a szeretetet, eltorzítja a mennyei képet és démonivá válik. A bírhatás érzéki vágya a legnagyobb sértés a szeretetre nézve. Valódi szeretet önmagát adja, még pedig a legnagyobb értéket, a szellemet adja neked, nem a mulandó, hanem a halhatatlan princípiumot. Sokan nem tekintik szentségnek a szeretetet, s gonosz és bűnös játékot üznek azzal; innen ered a szerelmi bánat, a földnek e mostoha virága. Minél szellemebben, minél tisztábban szerettek, annál boldogítóbb lesz reátok nézve a szeretet, annál hasonlóbbá lesz két bensőleg összefűzött szellem duálszeretetéhez.

Dicséret()**

Az öndicséret mindig hiúságból ered és azért elvetendő. Az a megelégedés, melyet valamely jó cselekedet fölött érzünk és az a nyugalom, melyet a jó lelkiismeret eredményez, minden öndicséretnél többet ér. Mert e két tulajdonság isteni kegyelem és irgalom hatása, míg az öndicséret csak magának az embernek tulajdonítja az érdemet. Mások dicséreténél két fajtát különböztetünk meg: a jámborok és Isten előtt kedvesek dicsérete és a gonoszak és hamisak, vagyis a világ dicsérete. Az első fajta dicséret örömet szerez, a jutalom egy neme ez; a második kísértés, mely hiúvá akar tenni. Gyöngé jellemek nagyon hozzáférhetők a dicséretre, a hízelgők beszéde befolyásolja őket, és megszűnik minden megbízhatóságuk. A valóban jámbor ember igyekezni fog Istennek tetszeni, az ember dicsérete hidegen hagyja őt; sohasem fog kapkodni a dicséret után, tudva, hogy ha helyesen cselekszik, csak kötelességét teljesíti. Ne törekedjetez tehát dicséret után; amit tesztek, az kötelesség, mely nem számít jutalomra.

Jutalom()**

Jutalomért tenni a jót nem helyes dolog; önzetlenül, mellékgondolat nélkül kell jót cselekedned. Nem fél, de egész áldozatot kell hozni; a jutalom a cselekedetben rejlik, az irgalom tettének örömeiben. Abban

a megelégedettségben, hogy másokon segítettünk, vagy hogy önmagunkat legyőztük. Ne várjatok jutalmat a földön, az itten fel nem lelhető; Istennél a jutalom, ki a szíveket és veséket vizsgálja.

Hazugság()**

A hazugság kétfüllánkú mérges kígyóhoz hasonlít; őrizkedjetez tőle, az ellentétből ered és hozzá tartozik! Óvakodjatok az apróbb hazugságoktól; a világ menti ugyan, de oly gyorsan megszokja őket az ember, s nyomukban jár azután a csalás, hamisság, becsületvesztés. Ne engedjétek meg magatoknak a mentegetőzést, a szépítgetést, ez mind hazugságra vezet. Legyetek nyíltak és igazak. A hazugság beszennyezi a lelket és hamissá teszi a szívet. Próbálkozzatok meg az igazmondással, meglássátok, mily gyönyörteljes a tiszta és hazugságtól mentes lelkiismeret.

Figyelmeztetés a spiritistákhoz()**

Kedves testvérek, példaképetek legyen mindenben Krisztus. Szegény, elhagyatott és megvetett volt e földön; az ő birodalma tisztán szellemi volt. Dolgozott, hogy megélhessen; ő, Istennek fia e földön, mint ácsmester fia öltött testet. Mindenkit szeretett és senkit sem taszított el a bűnösök közül. A felebaráti szeretetet ő a legteljesebb mértékben gyakorolta, mert ellenségeiért is imádkozott. Nem lázított a fennálló rend ellen. Buzdította a gazdagot, hogy segítsen a szegényen, de sohasem parancsolta. Boldognak nevezte azt, aki őt követi. A szegényeket vigasztalta és bátorította. Jézusban megtaláljátok a türelmes megadást, Ő sohasem szenvedélyes és nem felforgató. Tanítványainak megparancsolta, hogy szegények maradjanak, mert a gazdagság veszélyt hord magában. Megtiltotta, hogy szellemi adományokért pénzt fogadjanak el; fenntartásukért dolgozniuk kellett és ingyen kellett tanítaniuk és gyógyítaniuk.

Nektek spiritistáknak is így kell tennetek! Érjétek be a nektek rendelt élethivatással. Ne féljétek a szegénységtől és a világ megvetésétől. Dolgozzatok megélhetésetekért, de szellemi szolgálatért, tanításért sohase fogadjatok el jutalmat. Itt áll az, hogy szellemet szellemért kell adni. Isten kegyelemből, ingyen adja a szellemit, érdemeteken kívül; hasonlóképpen adjátok ti tovább. Sohase várjatok a magas

szellemektől aranyat vagy anyagi javatok gyarapítását; csak alantas szellemek bocsátkoznak effajta hiú ígéretekbe. Mi szellemi örömet és adományt osztunk ki nektek, amennyit elbírtok és megérdemeltek. Te szegény, elégedjél meg, ne essél kétségbe, munkálkodjál és bízzál; mennyei Atyád virraszt fölötted. Te gazdag segíts a szegényen! Javaidnak nem birtokosa, csak kezelője vagy, - ne veszítsd el lelkedet! Te bűnös, ismerd be vételkedet, fordulj vissza, míg van rá idő; az Isten irgalmas. A jónak azt mondjuk: légy jobbá! A betegnek: meggyógyulsz, ha Jézus erejében hiszel. Kiálts hozzá, s meggyógyulsz. Továbbá még arra kérünk titeket spiritistákat: távolítsátok el körötökből minden vakbuzgóságot, minden kényszert, formát és dogmát, minden farizeusi látszatot és titkolózást. Isten előtt legyetek nyíltok, Őszinték, derültek, legyen hitetek egyszerű, erős, tiszta és igaz! Spiritista körök gyakran esnek álszenteskedésbe, babonába, varázslatba és felekezetieskedésbe; ez a tisztátalan szellemek befolyása, kik akadályozni akarják a szellem felszárnyalását. Tekintsétek a szellemtant mély és komoly tanulmánynak, de ne csináljatok a spiritizmusból rajongó vallási felekezetet. A ti vallásotok Krisztus újtestamentuma, hozzátok ezzel összhangba a ti szellemtani tanulmányaitokat. Legyetek egyek a hitben. Higgyetek az Atyában, a Teremtőben, higgyetek Jézusban, Isten elsődjében, higgyetek a szellemek befolyásában, azaz abban, hogy reátok befolyást gyakorolhatnak. Ez a valódi hit alapja. Ezen kívül vannak elágazások, melyek tudományos tanulmányozásra alkalmasak, mint p.o. a szellemek megjelenésének tanulmányozása, a mindenségben való szerepük, a delejfluidikus erők és hatások megfigyelése a betegségekben, alvalátásnál és a médiumításokban. Ezek mind a komoly gondolkozásra mély és termékeny talajt nyújtanak. Ismerjétek el tehát Istent és Krisztust, higgyetek a szellemekben, kutassatok a szellemekkel való közlekedés terén, de óvakodjatok a tévutaktól: vallásotok legyen a Krisztus tanítása. Ne akarjatok világmegváltók, próféták, vagy mágusok lenni. Csak Jézusra tekintsetek, őt kövessétek, és ha hitetek van, Isten általatok is működni fog. Összejöveleteitek az erkölcsi és szellemi, nemesítő és a gyakorlatilag hasznos célt szolgálják. Az erkölcsi cél eléréséhez gyakorolnotok kell a hitet, a szeretetet és az alázatosságot. A

gyakorlati eredmény eléréséhez kutatásra, bizonyításra és mérlegelésre van szükségetek. Akkor azután következik a tudás. Minden jelenséget bíráljatok meg szigorúan, mérlegeljétek azokat, és csak a kétségtelen bizonyítékokat fogadjátok el. A világgal szemben legyetek tartózkodók és szerények; ne toljátok fel hiteteket az emberekre. A spiritista távolítson el a szívéből minden önhitséget, ne tartsa magát prófétának, mert nem egynek megszégyenülve kellett belátnia, hogy tévedett vagy megcsalatott, mikor azt hitte magáról, hogy birtokában van az igazság és fennen hirdette azt. Mindnyájatoknak tanulnotok kell, még sokáig nem hangzik el az utolsó szó! Tanulmányozni és szünet nélkül kutatni: ez legyen igyekvésetek. Azok az emberek és eszközök, akik hajhásszák a jelenségeket, bensejükben gyakran kétkedők, és épp úgy ártnak az ügynek, mint azok, akik a dogmáktól nem tudnak megszabadulni. Szabadnak és minden nyűgtől mentnek kell maradnod Istennel.

Férfi és nő()**

A mindenséget adó és elfogadó, hím- és nőnemű princípium lengi át férfi és nő e két princípium legpregnánsabb kifejezése. Szellemi tekintetben egyik sem jobb vagy emelkedettebb a másiknál, ők ketten egyenlők, de nem lehetnek meg egymás nélkül. Oly összetartozandóság létezik bennük, amelyet semmi sem függeszthet fel, mert arra vannak hivatva, hogy együtt működjenek a végleges egyesülésig. E helyütt tért engedünk egy nyilatkozatnak, melyet az 1867. évben W. L. Adelma unokafivére által irtunk, mely különösen a férfi és nő földi viszonyát tárgyalta:

„A nőbe mintegy finomabb, gyöngédebb érzelmek oltatnak; a férfinak kell anyagilag gondoskodnia róla, ezért simul gyöngéden hozzája. A nőnek más feladatai vannak, melyek nem kevésbé nagyok, mint a férfiéi, sőt tisztaságuk és méltóságuk révén sokszor magasztosabbak. Kötelessége a férfi tekintetét a magasba irányítani, őt megjavítani, s magával együtt megszellemesíteni. A legdurvább férfi kedélyére is mi sem tesz oly meggyőző benyomást, mint a szelíd, finoman érző nő. A háziasság iránti gyöngéd érzés által a házi tűzhelyhez bilincseli őt, a gond és fáradság napjai után, ő simítja el homlokának redőit, és ő önt belé új bátorságot és kitartást. A nő

ébreszti fel a férfi lelkesedését minden nemessel és finommal szemben, ő a nemzedékeknek nevelője, tőle függ a népek jó vagy bal sorsa. Valóban magasztos a nő rendeltetése. Ti nők, hagyjátok meg a férfiak jogait, ne lépjétek az ő pályáikra, ne vessétek le legszebb ékességeiteket, amelyekkel megjavíthatjátok és nemesíthetitek a világot: a valódi nőiességet. Tartsátok meg azt, benne rejlik bajotok és hatalmatok! A férfi, neveltetése révén magasabban iskolázott. Korán önállóvá lesz, rá van utalva, hogy magáról és másokról gondoskodjék. A férfi legyen feleségének védője, oltalmazója és támasza, az ő feladata a hitért, az erkölcsért és az erényért küzdeni. Neki kell jó példát nyújtania. Bár sohase lenne okozója egy nő szerencsétlenségének vagy bukásának! Nyomorult, gyáva férfi az, aki a nő gyöngeségét kihasználja. Az a szabadság, amelyet mint férfi élvez, sohase ösztönözze őt visszaélésre. Ha a férfi a nőnek nemeslelkűségben és nemes érzelemben példát mutat, úgy bizonyára nem fog hibázni. úgy kell élnie, hogy a nő hozzá feltekinthessen, nála erőt, vigaszt, segítséget találjon. Ha a férfiak az emberi társadalom erkölcsi támaszai, ha illedelmesek, erkölcsösek és lelkiismeretesek lennének, úgy nem volna vétek és nem lennének bűnökben tévelygő teremtések.

Mária, Jézus anyja ()**

Tekintsétek Máriát, a nőiesség és tisztaság összességét, mint a földön inkarnált szellemek egyik legmagasabbikát, mint isten angyalát, aki érdemesnek találtatott, hogy a Megváltó anyjává legyen. De ne istenítsétek őt, s ne tulajdonítsatok neki se isteni hatalmat, se isteni bölcsességet. Nézzétek életét: ő megmaradt egyszerű, alázatos asszonynak. Nyugodtan fogadta Jézus apró rendre utasításait, hiszen tudta róla, hogy nem fia, de ura és mestere. Lássátok milyen megható Máriának ez az alázata! Ne emeljétek az anyát a fiú fölé; ez nem lenne kedves Isten előtt. Akik Máriát isteni hatalommal ruházzák fel, az Isten iránti tiszteletet csorbítják meg. Mária legyen példaképetek az engedelmségben és alázatosságban; imátok azonban mindenkor kizárólag Istenhez emelkedjék, mert minden hatalom és erő egyedül nála van. A keresztfán való halálakor Jézus, kedvenc tanítványának, Jánosnak adta át Máriát. „Íme, anyád” monda, s ezzel befejeződött

Máriának Jézus melletti anyai tiszte. Adózzatok Máriának azzal a tisztelettel, szeretettel és csodálattal, mely őt megilleti; tiszteljétek őt mint a világ legtisztább, legnemesebb nőjét.

Vélemények()**

A véleménykülönbségek az emberek és szellemek szellemi és lelki különbözőségeiből erednek. Aminthogy nem létezik két teljesen egyforma falevél, azonképpen két egészen egyformán gondolkodó ember sem létezik. A vélemények nyugodt kicserélése eredményezi a művelődést, haladást, felvilágosodást; ha azonban ez szenvedélyesen történik, akkor békétlenség, civódás, harc keletkezik. Ha azt hiszed, hogy barátod véleménye téves, beszélj meg vele a dolgot komolyan, nyugodtan, és ha nem tudod meggyőzni őt, hallgass és bízd a jó Istenre. Senkire se tukmáld nézetedet, - tiszteld mások véleményét. A jó Isten sincs mindig a ti véleményeteken, de azért mégsem pusztít el senkit, ő jóságos és türelmes. Az idők örökké forgó kerekén végre mindenki meg fogja ismerni az igazságot.

Mélabú, búskomorság()**

A búskomorság a lélek betegsége, a szellem senyvedése; kishitűségből és az Isten iránti bizalom hiányából ered. Ki mélabús gondolatokkal foglalkozik, próbáljon meg egyszer bensőleg és melegen imádkozni Istenhez, s tapasztalni fogja, mennyire felüdíti ez szívét és lelkét. Ima a búskomorság legjobb gyógyszere. Az Istenbe vetett erős bizalom előtt eltűnnek a felhők és a borús gondolatok; Isten vigaszt küld a gondterhes szívbe, és az ember újra vidám lesz. Sohase tápláld panasszal és önsajnálattal a búskomorságot. Végre be kell majd látnod, hogy mesterségesen okozol fájdalmat magadnak és kínozod magad; küzd le, győzedelmeskedjél fölötte. Légy magad iránt szigorú és erős, akkor meg fogsz gyógyulni.

Az emberkerülő()**

Az emberek egymásért vannak teremtvé, egymásért kell élniük. Azért bünt követ el, aki gyűlöli az embereket és kerüli őket. De ha valaki a világias életet, a nagy társaságokat kerüli, azért még nem emberkerülő. Az emberkerülő sem keresi fel mindig a bölcselkedők

és gondolkodók csöndes visszavonultságát, sokszor embersokaság között él, de gyűlöli az embereket, mindenkiről rosszat hisz, fősvény, önző, bizalmatlan és pesszimista. Senkinek sem nyújt segédkezet, mindenkitől irigyel valami jót, az emberekről csak rosszat tételez fel, mindenkire haragszik és egyedül áll csupán önmagát szeretve. Szomorú, magányos élet, szeretet és szívbeli öröm nélkül. Az emberkerülő megpróbáltatás másokra nézve, a koldust üres kézzel bocsátja el, a gyermekek mosolya őt nem deríti fel, a fájdalom könnyei nem érintik, irgalmas cselekedetben nem vesz részt, és elvből ellenez mindent, ami az emberek nyomorát enyhítheti. Irigylő a gazdag vagyonát, a boldognak szerencsáját; ő nem szeret senkit. Szeretetlenül, részvét nélkül közeledik sírjához anélkül, hogy odaát barátokra lelne, mert aki nem vet szeretetet e földre, az a túlvilágon sem arathat azt. Szomorú lét, szomorú vég, szomorú jövő!

Az emberbarát()**

Gyönyörű az emberbarát élete, azé, ki az embereket azért szereti, mert testvérei! Az emberbarát többnyire optimista. Az emberektől mindig a jobbat várja, s ha csalódik is olykor, maga a jó reménysége is ért valamit. Az emberbarát szívesen ad, amennyit csak adhat. Habár gyakran visszaélnak vele, jobb mégis inkább többet, mint kevesebbet adni. Mennyi hálaíma száll érte Istenhez. Az emberbarát szereti a szegényt, a gazdagot, magas és alacsony sorsút; föllelhető a palotában és a szegények kunyhójában. A gyermekek szeretik őt, aki még az állatot sem bántja. Kit a gyermekek szeretnek, biztosan jó ember az. Az emberbarát melegszívű, átérzi mások fájdalmát és örömét egyaránt. Vigaszt ad és kap; nincsen egyedül és a túlvilágon egész sereg hálás szellem vár szeretetteljesen reá.

Az emberismeret()**

Az emberismeret olyan adomány, melyet születésével hoz magával a szellem. A jellemek és emberek iránti helyes érzék sokszor már a gyermekben megvan; némely gyermek helyes ítélete meglepi a felnőttet is! Azután kiváló emberismerők az érzékeny (sensitiv) természetek; ezek intuitíve megérik az emberek gondolatait és tulajdonságait, szellemi szemüknek megnyílik embertársuk lelke és

szíve, megtanulják megismerni az embereket hangjuk rezgéséből, egy tekintetükből, egy kézfogásukból. Ez sokszor éveken át tartó együttlétnél többet elárul. Felületes és önző természetek sohasem jó emberismerők, valamint azok sem, akik vaskalaposan ragaszkodnak formáikhoz és dogmaikhoz; ezeknek szellemi látása korlátolt, ami lehetetlenné teszi számukra, hogy felebarátjuk szívébe bepillantassanak. A mozgalmas, társas élet sem alkalmas az emberismeret kifejlődésére, mert senkit, sem lehet a külsőségek után helyesen megítélni. De csak akkor lesz áldássá az emberismeret, ha szeretettel és szelídséggel párosul.

Gyengédség()**

Szelídséggel sokkal tovább érsz, mint uralomvággal vagy szigorúsággal. A szelídség legyőzhetetlen erővel bír, mert az önfejűség és makacsság fölött is hatalma van. Jobb szelídséggel uralkodni, mint keménységgel. Sokszor eléri egy szelíd, jó szó, amit fenyegetéssel elérni nem sikerül. A szelídség a vigasz és irgalom anyyala; ő maga a szeretet. Ez letörli a szerencsétlenek könnyét, beismerést és megbánást csepegtet a bűnös szívébe, kibékíti a gonoszt: ő maga a béke. Emberek, ha hatalmasok akartok lenni, legyetek szelídek.

Rosszindulat, irigység()**

Gonosz két tulajdonság. Aki hitves társán vagy barátján tapasztalja, többet szenved, mint akire irányul, vagy akinek ártani akar. Irigység a szeretet megrontója, rosszindulatot, gyűlöletet és civakodást szül. Az irigy sohasem boldog, tele van keserőséggel és nem tudja élvezni életét; nem tud másokkal együtt örülni, felebarátja szerencséjét sanda szemmel nézve, elveszíti saját boldogságát. A rosszakaratú ember kapzsvá és elégedetlenné lesz. Ne engedd az irigységet, e szörnyeteget szívedbe költözni! Ha a legcsekélyebb hajlamod van reá, irtsd ki azt; csak akard erősen és sikerülni fog. Az embereknek velük született, bennük szunnyadó hibáit a kísértés szellemei mindig újra megkísérlik életre kelteni, ezeket erős akarattal kell leküzdeniük. Így a rosszakaratúnak fülébe cseng az irigy szellemek gonosz hangja, sőt érzi is, amint őt irigységre ösztökélik. Zavard el a kísértőt, ne

hallgasd meg őt, légy bátor és erős, ne engedd megrontani a szívedet;
- Isten segítségére lesz.

Kedvetlenség()**

Mint sok más hiba, a kedvetlenség is az Isten iránti bizalom hiányából ered; vannak emberek, kik semmiségek miatt is rosszkedvűekké lesznek. Ha nagyra neveled kedvetlenségedet, a kétségbeesésig növekedhetik és veszélyessé lehet. A rosszkedv örvények felé vezet. Légy bátor, ne csüggedj, zavard el borongó gondolataidat, s ne csüggedezzel. Ha nehéznek, sőt elviselhetetlennek érzed az életet, ha csapás csapásra ér, csak annál erősebb hittel tekints fel Istenhez! Kedvellenség nem könnyíti meg próbádat, míg a bizalom minden terhet megkönnyít. A kedvetlenség nehezzé teszi szívedet és harcképtelenné tesz. Mindennek dacára bármi ér is, őrizd meg vidáman a szívedet. Ne engedd magadtól elrabolni az Istenbe vetett bizalmadat. A rosszkedv gyöngeség és szégyen az istenfélőre nézve. Küzdj bátran és bízva bízzál!

Bizalmatlanság()**

Ellenség a bizalmatlanság, mely észrevétlenül sompolyog be szívedbe, rágódik rajta és megkeseríti életedet. Itt bizonyára szintén a láthatatlan csendháborítók dolgoznak, akik szerencsétlenné akarnak tenni téged. Amint vannak emberek, kik bizalmatlanságot akarnak kelteni bennetek, azonképpen vannak ugyanilyen szellemek is. Bizalmatlanság vajmi gyakran tört már meg szíveket és sok bajt okozott. A bizalmatlan ember a rosszindulatúhoz hasonlóan sohasem lehel boldog, mivel mindenütt hazugságot, csalást és ellenséget szimatol. Kinteljes élet az ilyen! De arra való az ész és az értelem, hogy kiirtson minden bizalmatlanságot. A jó szív semmisítse meg a rosszindulatot, az értelem pedig a bizalmatlanságot. Gondold meg és lásd be, hogy a bizalmatlanság nagyon haszontalan és gonosz valami, mely megfoszt a szeretettől és bizalomtól. Ha te másoknak nem hiszel, neked sem fognak hinni. Félni fognak tőled és kerülni fognak, míg azok, akik bizalmatlanságod alatt szenvednek, meg fognak átkozni. Nem lesz áldás életeden, mert minden hibád folytán ejtett könnyért felelős vagy. Nyomd el tehát magadban a

bizalmatlanságot,- melegítsd fel szívedet a szeretet és bizalom melegénél.

Tétlenség()**

„Tétlenség a bűn kezdete.” A tétlenség rossz szokásokat szül, melyek azután egész a vétekig fajulnak. A gazdagok tétlenségét az örökkévalóság meglopásának lehet nevezni. Idejüket semmittevéssel töltik el, unalmas fecsegéssel, piperéskedéssel, hivalkodással. A szegények tétlensége vesztük kezdete. Ha nincs szükséged arra, hogy kezdet a mindennapi kenyér megkeresésével foglalkoztasd, akkor dolgozzál értelmekkel, eszeddel vagy pedig szerezz munkát a szegénynek, segíts rajta, dolgozzál érte. E téren mindig elég tennivalód akad. Gondold meg óli ember, hogy halálod után minden napodról, minden óradról be kell számolnod. S ha akkor csak üres, semmitmondó napokat mutathatsz fel, ha időd eltékozoltad, akkor lesz csak munkád keserves a szellemvilágban! Használjátok fel tehát időtöket, dolgozzatok, míg napotok süt, hogy meg ne lepjen az éjszaka.

Az édesanya()**

Az élet legszebb emléke, a legmagasabb, mit ember önzetlen szeretetben kaphat, az édes anya csókja, kedveskedése, áldása. Isten szeme tetszéssel tekint rá. Az édes anya áldása hatalmas oltalom, imádsága a pokolból, a halálból is visszahoz. Nagy embereknek rendszerint jó édesanyjuk volt. A gyermek szelleme már a születése előtt is szoros rokonságban és szeretet-viszonyban állott édes anyjával - ezek még az élet előtti vonatkozások. A jó fiú férjnek is jó lesz, az engedelmes leányból derék feleség válik, oh, ne vessétek meg az anyai szeretet intő szavát, és figyelmeztetését, mert az igazat szól! Jobb lett volna sohasem születnie annak, aki oka az édes anyja fájdalomának, az ő könnyeinek. Az a férfi, aki édesanyját tiszteli, minden nőt tisztelni fog, mert a nemes és hű anya egész életére példaképe marad. Azért óh anyák, sohasem lehettek eléggé önfegyelmzők és lelkiismeretesek, hogy gyermekeitek példaképei lehessenek! Az édes anya szeretete legyen értelmes, ne pedig gyenge és hiú. A hiú szeretet már sok mindent elrontott. Légy szigorú, ha

gyermeked hibázott - az édesanya fenyítő vesszeje kiűzi gyermekeit a pokolból, és a gonosz csiráját ugyancsak korán kell elfojtani! Az elkényeztetett gyermek nem tiszteli édesanyját, pedig az igaz szeretet csakis tiszteleten épülhet fel. A gyermek, aki korán veszíti el édes anyját, mindig érezni fogja a szeretet hiányát, mert mi sem pótolhatja az édes anya szeretetét és gondosságát. Magasztos dolog a hűséges édes anyai szív! A gyermek és anya közötti összetartozandóság nem szűnik meg, örök kötelék ez, mely a másvilágon is érvényesül.

Megszólás()**

„Ne Ítéltetek, hogy ti is meg ne ítéltesselek.” Ha felebarátodról hátrányos dolgot tudsz, ne add tovább; megszólás és rágalom már sok civódást és szerencsétlenséget okozott. Felebarátodról csak jót beszélj, a rosszat tartsd magadnak és ne ítélezzél felette. Őh emberek, fegyelmezzétek beszédeteket és ne mondjatok rosszat testvéreitekről. Sajnos, némely ember kedves szórakozása, hogy embertársait megszólja. Nem vigyáztok elég szigorúan magatokra, oly hamar mondtok ki egy-egy rossz, igazságtalan szót, és okoztok bajt valakinek. Hallgatni arany! Boldog az, akinek egy szavát sem kell megbánnia.

Kímélet()**

Légy elnéző másokkal szemben, magaddal szemben pedig szigorú. Kímélettel barátokat szerzel, és szeretetet aratsz. Aki keményen ítélt embertársai felett, az épp oly irgalmatlanul ítéltetik meg. A kímélet felebaráti szeretetből ered. Nem tekinthetsz az emberek belsejébe, nem ismered a dolgokat és viszonylatokat, melyek lelküket irányítják, s nem tudod, hogyan cselekedtél volna te ilyen vagy olyan esetben, mert sokszor az ember hangulata, a pillanat határozza meg cselekedeteit. Légy tehát elnéző, mert az Isten is könyörületes irántatok.

Természet()**

Ha nagyon bánatos vagy s nem találsz vigaszt az embereknél, menekülj ki a szabad természetbe, hallgasd az erdő susogását, a tenger zúgását, a madarak énekét s vigasztaló mennyei hangokat

fogsz találni, melyek megtanítanak imádkozni. Nem egy találó, jó példát fogsz lelteni a természetben. Nem megszegényítő példa-e sokszor az emberre nézve az együgyű, hű és szerető állat? Az anyaállat mindaddig nem hagyja el fiait, amíg gondosságára rá vannak utalva, de közöltünk, emberek közötti vannak természetellenes anyák, akik gyermekeiket elhagyják, eladják, sőt megölik! A természetben nincs vétek, nincs bűn; ez csak embereknél található. Az úgynevezett civilizált emberek alattomos rosszasága a legrosszabb és legtermészetellenesebb. A természetben föllelhető az Isten! Teremthet-e az ember csak egy parányi is, mely a madarak énekéhez, a virág illatához és színpompájához, a természet erejéhez és titokzatosságához hasonló lenne? A természet elérhetetlenül fenséges és hasonlíthatatlanul szép marad. Aki a természetben nem látja Istent, az nem látja annak lelkét, szellemét életét, mert Isten nélkül minden halott. De aki Istent keresi a természetben, az meg fogja találni a Teremtőt és csodálva imádni fogja. Isten az ő szívébe is be fog vonulni és ott fog lakozni.

Természetesség()**

Az őszinte és igazságszerető kedély mindig természetes. A fiatalság legnagyobb bája a természetesség; minden mesterkéeltség nem szép, mert nem igaz. Semmi sem teszi oly nevetségessé az embert, mint a természetellenesség, fonákság és túlzottság. Ne akarj másnak és jobbnak látszani, mint amilyen vagy; maradj abban a körben, ahová sorsod helyezett és semmit se tégy erődön felül. A természetellenesség a hiúság és tetszésvágy kinövése. Mindenekelőtt igyekezzél Istennek tetszeni; itt azonban nem használ az alakoskodás, hiszen Ő szívedbe lát. Légy hamisság nélkül, miként a virág természetes ékességében; te se akarj többel bírni, mint amennyi neked adatott.

Szükség és nyomor()**

A szütséget és nyomort enyhítsék azok, akiknek kezébe Isten földi javakat adott. Vagyonotok csak kölcsönadott gazdagság, fordítsátok azt Isten dicsőségére. Keressétek fel a szegényeket és betegeket, vizsgáljátok őket és adjátok nekik enyhülést, Szükség és nyomor az

eltévelyedett szellemek kemény vezeklése, kik előző életükben eltévelyedtek javaikat anélkül, hogy megemlékeztek volna a szegényekről. Lássátok, most ők maguk kényszerülnek kérni, akik azelőtt nem hallgatták meg a kérelmet, s mert nem szerettek mást, mint önmagukat, azért most a nyomorban kell megtanulniuk imádkozni. Ha nem segítesz a szegényeken, hasonló vezeklés fog rád várni, mert egykor neked is hasonló mértékkel mérnek, mint amilyennel te mértél; ez a jó és rossz viszonzása. Örülhetsz-e az életnek, ha a szegények kenyérért esdekelnek? Szórakozhatsz-e, ha a szegények sírnak? Emlékezzél meg tehát a szenvedőkről, S csak azután gondold magadra. Sajnos, a legtöbben fontosabbnak tartják a világot, mint a szegények iránti kötelességeket. A nyomorultaknak pedig azt kiáltjuk: legyetek türelmesek, kitartók, s ne essetek kétségbe: az Isten jól tudja, miért próbál meg benneteket. Ne zúgolódjatok, el fog jönni az ideje annak, amidőn mind e szenvedésért hálát fogsz adni az Istennek. Alázattal ismételjétek: Uram, legyen meg a te akaratod, s jegyezzétek meg magatoknak: ahol legnagyobb a szükség, ott legközelebb a segítség!

Kötelesség()**

Ha mindenki tisztában lenne az Isten és az emberek iránti kötelességével, akkor a föld boldog lények lakóhelye lenne. Ezért kérdezze meg kiki önmagát: mi a kötelességeim, mit kell tennem vagy nem tennem? Ha kötelességed világosan áll előtted, teljesítsd azt lelkiismeretesen és híven. De sokan oly dolgokat vesznek magukra, melyekhez semmi közük, fontoskodnak vele, mialatt legszentebb kötelességeiket elhanyagolják. Különösen a kicsiny, hétköznapi kötelességeket mellőzik el szívesen, pedig aki a kicsiben hű, az a nagyban is hű lesz. Ezért kedves barátaim, viseljétek szíveteken apró, mindennapi kötelességeiteket, hogy majd nagy dolgokban is kötelességtudók és bátrak legyetek.

Bölcsélet()**

A bölcsélet ellensúlyozza az anyagiasságot; ő a tudomány szelleme, ennek kell tanúskodnia az Istenről, szellemről, halhatatlanságról és erkölcsről. A bölcsélet tehát tisztán szellemi, a lét és nemlét, kezdet

és vég problémájával foglalkozó tan. Az anyagiasság romboló elemei ellen kell örködni és dolgoznia. Mindig voltak bölcselők, annak jeléül, hogy az emberiség inkább törekszik a halhatatlanság, mint az örök halál felé. Az ősidők nagy filozófusainak tana ma is megvan, a bölcelet szellemi működése sohasem hal el, szavuk tovább él. Éles elme szükséges hozzá, hogy elvont dolgokkal behatóan foglalkozzék valaki, tiszta szellem és jó szív. A bölceletnek következtetésre kell támaszkodnia; a logikus filozófia a legbiztosabb bizonyítás; megdönthetetlen eredményeket szül. A bölcelet a ti legjobb barátotok és segítőtök, mert Istenért és a halhatatlanságért küzd.

Próféták()**

A proféta Isten küldötte, kinek világosságot és igazságot kell a földre hoznia. Valódi proféta kevés volt e földön, de sokan bitorolták ezt a nevet. A proféták példaképe Jézus; de ő minden profétánál több: ő Isten elsője. Nemes, alázatos, jóságos, Istenben bízó, emberszerető, szemérmes, erényes ember legyen a proféta. Akik magukat profétának vélik, azok gögösek, hiúk, a hízelgésnek hozzáférhetők, a világot jobban szeretik, mint Istent. A proféta legyen szegény, aki minden világi dolgról lemond; csupán Istenen és küldetésén csügg. Aki Isten nevét csak ajkán hordozza, imákat morzsol és ájtatosságot színlel, az nem proféta, mert nem lehet két urat szolgálni. Istent és a világot. Az igazi proféta Istenben él, és Isten él őbenne; szolgálja a szegényt, fölsegíti a bűnöst, egész élete odaadás, szeretet, ima; beszéde kinyilatkoztatás, igazság, világosság. Ilyen profétákat időről-időre küld Isten, boldog az, aki felismeri őket!

Piperéskedés()**

Kevélységből ered a hiúság, hiúságból a cicomázási kedv. Az öltözködési váagnak nagy áldozatokat hoznak; különösen hódol neki a női nem, feláldozza neki az egészségét, házi békéjét; a következménye pazarlás és gyakran teljes vagyoni romlás. Hány ezer éhezőt lehelne táplálni azzal a pénzzel, melyei haszontalanul piperére fordítanak! Új ruhára, divatos kalapra hamarosan van asszonyoknak pénzük, de nincs a szegények részére. Így van ez a világban: először az emberek előtt kell a látszatot megőrizni, s csak

azután ha jut a szegényeknek. Testetek e cicomázása Isten ítélőszéke előtt egykor még súlyosan fog terhelni benneteket! Majd akkor, mikor már a dédelgetett és oly gondosan cicomázott test porladni fog, lelketeket súlyosan fogják terhelni azoknak könnyei, akiken oly könnyen segíthettek volna! Korlátozzátok tehát piperéző kedveteket, és ha öltözködtek, gondoljatok egyszersmind a szegények ruházatára is, hogy öltözködésetek ne válják bűnötökké.

Bosszú()**

Csak a gyűlölködő fog bosszút állani; mindkét dolgot gonosz szellemek idézik elő, és valóságos démonok segítik fejleszteni. Ne engedd magadat fúriák által korbácsoltatni, akik ördögi tervedet sugalmaznak, melyek következménye átok, fájdalom és szerencsétlenség. Engedjétek át a büntetést Istennek: „Enyém a bosszú, én fogom megtorolni”, monda az Úr, s ő tudja miként büntessen leghatásosabban. De ti bocsászatok meg, mert a ti bosszúlok igazságtalan, mert mindig szenvedély irányítja

Rang()**

Hogy törik az emberek magukat a rangért! Sokszor csak a rangot becsülik, s nem az egyént. Ha a rangnélküli, egyszerű ember sokkal jobb is, mint a magas rangú, mégis alig veszik őt figyelembe, míg a másikat tisztelik. Ez emberi szokás. Magas állást, kitüntetést, címet szeretnek, tisztelnek és nagyra becsülnék az emberek, s így volt ez már évezredek előtt is. A rang nélküli erényes embert alig veszik észre, a magas állású vétkest megbecsülik. Ezért mondta már Jézus is erre való vonatkozással: az elsőből lesznek az utolsók és az utolsókból az elsők. Csak a tisztaszívű fog bemenni a szoros kapun. Óh emberek, igyekezzetek elsősorban az erény és jóság rangjára, arra a rangra, melynek a mennyben is van érvénye. Legyetek örömet utolsók a földön, hogy Istennél elsők lehessetek. Igazodjatok Jézus után, kinek sem rangja, sem méltósága nem volt e földön, megvetett és elhagyatott volt És ti jobb sorsot akarnátok? Kövessétek őt, a Megváltót, s bizonyára nem fogtok elveszni.

Beszéd()**

Hallgatni arany. A bőbeszédűség már sok vizsályt támasztolt, de az idejében kimondott jó szó áldást hoz. A sokat beszélő emberek szeretnek túlozni - nem maradnak meg az igazság mellett, képzeletük nem létező dolgokat láttat velük; helytelenül fecsegnek dolgokat, miket jobb lenne elhallgatniuk. Meggondolatlanságukkal sokszor veszély magvát hintik el. Mások ismét szűkszavúságukkal ártnak; itt is, ott is hiányzik felebarátjuk iránt a szeretet és barátság egy-egy szava. A beszédnek helyes mértékét eltalálni művészet. Krisztus azt mondta: beszédetek legyen igen-igen, nem-nem. Ezzel azt akarta mondani, hogy csak az igazat beszéljétek, se többet, se kevesebbet, mert az igazságot elhallgatni sokszor szintén jogtalanság. Mindenekelőtt csak jót és semmi haszontalant ne beszéljétek, örködjétek szigorúan beszédetek felett. Beszédetekkel tegyetek jót és kerüljétek a rosszat; senkinek ne ártsatok beszédetekkel, és ajkatokat ne hagyja el a harag és bosszúság egyetlen szava se.

Becsületesség()**

Aki kicsiben becsületes, az nagyban is az marad. A becsületes ember nem hízeleg, nem képmutató; szereti a nyíltságot és igazságot, lelkiismerete tiszta, nincs benne semmi gonosz. A becsületesség hű barátokat szerez, bizalmat és szeretetet kelt. A becsületes ember szíve vidám, rossz gondolatok nem gyötrik. Becsületesség a legszebb vigasz, a szegények legnagyobb dísze; ők ha ezt az erényt gyakorolják, igazán gazdagok. Légy becsületes gondolatban, szóban és tettben; csak azt mondd, amit igazán gondolsz, ne légy semmiben hamis. Akkor nem kell félned Isten világosságától, mely egykor mindent meg fog világítani és fel fog deríteni.

Gazdagság()**

Az emberek a legnagyobb földi szerencsének tartják a gazdagságot, pedig valóságban a gazdagság nem szerencse, hanem megpróbáltatás. Ne kívánjatok magatoknak gazdagságot. Le tudnátok-e győzni mindazokat a kísértéseket, amelyeket a pénz hoz magával: az Önzést, élvezetvágyat, szűkkeblűséget, fősvénységet, és nem felednétek-e el Istent a múltó javak miatt? Isten szándéka szerint

használni a pénzt oly művészet, melyet csak kevesen értenek. Krisztus mondá: „Könnyebb a tevének a tű fókán³ keresztül menni, mint a gazdagnak a mennyországba jutni.” Eszerint nem irigylésre méltók a gazdagok; mert ki tudja, hogy erre az élvezetes és kényelmes életre nem következik-e fájdalommal és nélkülözéssel teljes élet? Hány ember szíve van keserúséggel telve a gazdagok iránt, hányan irigylük a vagyonosokat! Mily balgák', hogy lehet irigyelni valakit próbatétele és megkísértése miatt, - irigyelni a kísértéseket? Csak önzetlen, nemes emberek kezében áldás a vagyon, kik szívükben viselik a vágyat Istennek tetszeni, a gonosz kezében azonban átok és romlás.

A vallás()**

A vallástalan ember, ki semmiben sem hisz, semmi törvényhez és formához nem tartja magát, szabadon érzéki vágyai szerint él, hasonlatos az állathoz, mely csupán ösztönét követi. A vallás nélküli ember ellenáll a fölötte álló értelemnek és elfordul Istenétől. Csak önmagát imádja és még önmagában sem hisz, mert tagadja a halhatatlanságot. Így van ez a vallás nélküli emberrel; szíve eltompul minden magasabb és szellemibb iránt. Ő csak élvezni kíván; minden más iránt egykedvű, s nem gondol a halál utáni életre. Mennyivel különb a vallásos ember! Az Istenbe és a halhatatlanságba vetett hitével szívében, nyugodtan és erősen áll meg az élet viharaiban; semmi sem tántoríthatja meg. Minden cselekedetében kifejezést nyer az a világos tudat, hogy Isten virraszt fölötte, s hogy a halál után is van élet. Lelkileg és szellemileg kifejleszti magát és értelmé megtanulja a legmagasabbat is felfogni; a látszólag megfoghatatlan érthető lesz előtte, s szívében béke, sőt boldogság fog lakozni. Nem fogja őt kínozni a kétség, sem a halállal való félelem, mert ő ismeri Istenét és Isten is ismeri őt.

Bűnbánat()**

A megbánás megmentés, megváltás, felszabadulás! Sokan számúzik magukból a megbánás érzetét, mert jellemgyöngeségnek hiszik azt;

³ Tű foka: a keleti nomádok sátrainak alacsony és szűk bejáratát nevezték így, sőt még ma is így nevezik.

haszontalannak és céltalannak; elfojtják magukban ez érzetei, amikor még lehetséges lenne a mentés. Üdv és áldás azokra, akik őszintén megbánják hibájukat; azok megtalálták a valódi megváltást. Ki mély bánatban hajtja meg büszke fejét, az nagy győzelmet vívott ki önmaga felett. A megbánás alázatossá, belátóvá és megismerésben gazdaggá tesz. Hát oly nehéz-e azt mondani, ha hibáztunk: rosszul tettem, bocsássatok meg?! Milyen sokat lehet jóvátenni ily szavakkal! Ezt megbocsátás és béke követi. Soknál a megbánás csak későn következik be, nem tudja már megelőzni a fájdalmat és szerencsétlenséget Csak a gőg és álszégyen tart vissza a megbánástól. Oh, kedves barátim, engedjétek szívetekbe bevonulni a megbánást csöndes barátnőként és vigasztalóként. Boruljatok térdre Uratok, Istenetek előtt, sírjatok, kérjétek bocsánatot, és akkor Isten, a mi szerető Atyánk, újra magához emel benneteket. A bűn, mint nagy kő, terheli lelkiismereteket, lesújt és kínoz. Óh engedjétek, hogy a megbánás angyala elhengerítse azt onnan, és szívetek örömben és boldogságban fog ujjongani.

Húsvét()**

Húsvét - a halhatatlanság, a megváltás ünnepe! Ennél nincs nagyobb ünnep e földön. Feltámadási ünnepe csak a keresztény vallásnak van. Érettetek halt meg Krisztus, és érettetek támadt fel. Az egész kereszténység alapja e mondáson nyugszik: „Az Úr feltámadott!” Miután ő feltámadott, mindnyájan fel fogunk támadni halottainkból: ez a halhatatlanság. Nagyon áhítatosan, jámboran éljétek át a nagyhetet, kísérjétek el Jézust kínszenvedésének útján, bensőleg éljétek magatokat bele ez időbe, szenvedjétek, Vele, sírjatok fájdalmai felett - s azután ujjongjatok Vele a feltámadásban. Minden kereszténynek története a nagyhétbe van belefoglalva: először munkás önfeláldozással és felebaráti szeretettel teljes élet, majd üldöztetés, szenvedés, halál - azután feltámadás, boldogság! Óh kereszténység örülj, az Úr feltámadott!

Tanács()**

Ha barátod jó tanácsot kér tőled, gondolkozzál, kérj világosságot Istentől, azután tanácsolj legjobb belátásod szerint; de ne állítsd,

hogy a te tanácsod a legjobb, a hibátlan. Nehéz másnak helyes tanácsot adni, mert nem tudjuk magunkat teljesen beleképzelni az ő helyébe. Ki tanácsot kíván, keresse azt mindenekelőtt Istennél. Szedd össze magadat, imádkozzál mély áhítattal és bensőleg, akkor Isten majd megadja a helyes gondolatot. Mindenesetre csak istenfélő és Istenben bízó embertől kérj tanácsot. Akinek hite van, az nem szorul az emberek tanácsára, mert ő Isten erejében bíz, aki mindenkit a helyes útra térít, ha bensőleg imádkozik Hozzá.

Dicsőség, hírnév()**

Dicsőségetek Isten előtt legyen, ne az emberek előtt. Aki a világi dicsőséget becsüli, az a gögnek útjain jár. Ti csak Istennek, a Legmagasabbnak igyekezzetek tetszeni. A jó ember csendes dicsősége kegyelmet lel, míg a világ zajos, hiú hírneve semmi Isten előtt. Keressétek azt a dicsőséget, mely szívesen rejtőzködik, mely önmagát nem is ismeri, csak csöndben dolgozik; Isten számára; a dicsőséget, melyet a hízelgők és udvaroncok megvetnek. Csak az Isten előtti dicsőségnek van értéke. Ember dolga szétomlik, míg Isten művei örökkévalók.

Szelídség()**

Szelídség által sokkal többet érsz el, mint indulatosság által. A jó, gyermeked szív szelíd és a harag elnémul a szelídség előtt, mert az lefegyverzi a gonoszt és legyőzi a leghajthatatlanabb szíveket is. Elsajátíthatod a szelídséget, sőt ezt meg is kell tenned. Uralkodjál a hevességeden és felfortyanó szenvedélyeden; légy nyugodt és szelíd, és ezzel magadat és másokat is sok szomorúságtól fogsz megkímélni. Szívedben őrizd meg a szeretetet, ez szelíddé tesz. A durva beszéd sértő, és sokat ront, míg a szelíd szó elsimítja a durvaságot és megszelídíti a makrancos lelket. Tekintsetek Krisztus szelídségére, minő dicső példa Ő! Lássátok, mikor gyalázták, gyötörték őt, mily nyugodtan viselt el mindent. Semmi kemény szó, semmi bosszúság, csak jóság volt a felelete. Még haldokolva is így szólt: „Atyám, bocsáss meg nekik, mert nem tudják, mit cselekednek.” Ekként védelmezte meg kínzóit is. Mily isteni magasság!

Ha türelmetek fonala elszakadni készül, gondolatok erre, s

bizonyára szívetekbe vonul a szelídség.

Sors()**

Mindent, mi az embert érinti, a sorsnak tulajdonít az ember. Mi a sors? Előzetes rendeltetés; de miután ezt nem ismered, rosszul teszed, ha fatalista vagy, s ölbe tett kézzel azt mondod: nyugodtan várom be sorsomat. Isten ezt nem így akarja. Ember, segíts magadon, hisz van Istened, hited és vezérfonalad: Jézus! Tégy jót, nemesítsd magadat, küzdj a gonosz ellen, s akkor sorsod javadra fog válni. Légy úr magad fölött, akkor uralod sorsodat is. Ne légy tehát saját magadnak és a bűnnek rabszolgája. Tőled függ, hogy boldoggá vagy boldogtalanná légy. Sohase engedd át magad valamely önkénynek; ne himbáltasd magadat emyedten a csalóka sors hullámain, hanem kormányozd erős kézzel élted hajóját. Viszont tönkremegy, aki vakmerően akar valamit kieroszakolni. Türelem a legbiztosabban vezet a célhoz. Maradj a törvény keretében, s akkor az betelik rajtad. Maradj Istennél, Ő vezérli útjaidat.

Álom()**

Az ember legjobb barátja az álom; bezárja a fájdalom kapuit, elnémítja a gondot és bánatot; Felüdíti a szellemet és testet. Sajátságos, hogy a halálhoz oly hasonlatos emez állapot az ember legjobb barátja. A szem lezárul, az ajak elnémul, s az ember mégis boldog. Idegei, agya elpihennek, nem gondolkodik, csak szelleme virraszt; szolgálata kis időre megszűnik, miközben azonban a szellemi szférákból szerezhet magának erőt s üdülést. Az álmok néha annak visszatükrözései, amit a szellem időközben látott. Óh, emberek, adjatok hálát Istennek az álom jótéteményéért; emlékeztessen ez titeket az örök életre, mert annak hasonmása; mert bár halott módjára feküdtök, de mégis éltek. Igen, az álom az emberi élet feltétele. Eszerint a halál is csak álom, az örökélet egyik feltétele; a halálból következik a szellemi életre való felébredés, hol minden világos, s amelyben nincs többé sem álom, sem halál.

Szépség()**

Felületes emberek dicsőítik azt, akinek szép külseje van. Igaz,

kellemes dolog tetszetős testtel bírni, mert a szépség rendszerint vonz. Szép emberek hibái iránt sokkal elnézőbb az ember, mint a ruták botlása iránt, mert a szépségnek oly bája, oly varázsa van, mely az ember szemére az elnézés fátyolát borítja. De vajon ezért szerencse-e a szépség? Nem, csak előny, gyakran azonban veszély és kísértés. A szépséget hízelgők kísérik, ami hiúságot, tetszsvágyat ébreszt. Ez már sok embernek romlását okozta. Akárhány asszony erényes maradt volna, ha nem lett volna szép. Milyen visszataszító és borzalmas a bűnös szépség! Csak az öntudatlanul felvirágozott szépség valódi, az, mely tiszta és erényes szívet rejt. A világ csak a külső szépséget nézi, ritkán az erényt. Lelketek legyen szép és tökéletes, mert a testi szépség mulandó, a sírgödör tulajdona. Törekedjete a végtelen felé, és ne kapaszkodjatok oly nagyon a mulandóba. Legyetek mindenkor készek letenni a szépséget és fiatalságot; igyekezzetek a szellem maradandó javait megszerezni.

Teremtés()**

Teremtés teremtő nélkül el nem gondolható, mert okozat ok nélkül nincs. Az egész teremtés a Teremtőre mutat. Ha az egésznek nagyságát, végtelenségét, megfoghatatlanságát tekintjük, végtelen, bölcs, hatalmas, jóságos okozóra kell következtetnünk. Csodálattal, megrendülve, imádvá állunk meg Előtte, így szólva: „Isten, mindenség ura, mily végtelen nagy és megfoghatatlan vagy Te!” A teremtés végtelenségéből következtes Isten végtelenségére; az összhang, összetartás és az egésznek rendjéből következtes Isten bölcsességére. Vannak emberek, kik zavart elmével kizárják a Teremtőt a teremtésből. Valóságos tévhit és örület ez! Az erő egymagában nem tud értelemmel teremteni; az erőnek sem bölcsessége, sem szeretete; egymagában nem ismeri sem, az összhangot, sem a rendet. Egy legmagasabb értelem vezeti az erőket; mindeneket megelőz a fenséges nagy gondolat; ez az, ami teremt. A logikusan gondolkodó embert át kell hatnia e tudatnak, és aki ezt felfogni képtelen, sohasem fogja helyesen megérteni a mindenség, a kozmosz fogalmát. Az süket és vak fog maradni a tudás fő tényezői iránt, minden téren megoldhatatlan rejtélyekre fog akadni, és ily módon hamisan és elferdítve fog magyarázni mindent. De a komoly

gondolkodó előtt, ki a Teremtőt teremtményében keresi, feltárul az igazság és bölcsesség, mély bepillantást fog tehetni a természeti erőkbe, és föl fognak tárulni előtte a teremtés lényegének titkai. A teremtés hármasság: szellem, lélek, test vagy anyag. Minden halhatatlan az átváltozásban, mi sem vész el. Halál nem létezik, mert minden csak elválás. Minden élet Istenben van; Belőle jön a halhatatlanság,

Őrszellem()**

A katolikus ember hisz az őrszellemben; a görögöknek is voltak őrző, házi szellemeik, hasonlóan az indusoknak, egyiptomiaknak és perzsáknak. A szellemtan ugyanezt mondja. Testet öltésénél mindenkit egy jó, tiszta, tökéletes szellem kíséri le a földre, az őrszellem, ki vezeti őt földi életében és kinek feladata pártfogoltját a jóra ösztönözni. E nélkül az Isten által mellé rendelt láthatatlan vezető nélkül az ember nem tudná elvégezni földi pályáját. Az őrszellem eggyel több kötelék, mely védencét Istenhez és az örök birodalomhoz köti. Az őrszellem védelmét és közbenjárását különösen gyermekeknél van alkalmunk csodálni, kik gyakran egész csodálatos módon menekülnek meg vagy kerülnek ki a veszélytől. A katolikus egyház tehát bevezette az őrangyal ünnepét, ami nyilvánvalóan egészen szellemi dolog, és a jó szellemeknek az emberi életbe való befolyásáról tanúskodik. Aki gyermekkorától kezdve figyel őrszellemre hangjára, az bizonyára nem vonja ki magát a jó befolyás alól, s engedelmessé válik annak, áldást fog aratni. Hányszor mondják: „egy belső hang intett, - ekkor támadt ez a gondolatom!” Mi lenne ez más, mint őrszellem hangja! De az ember tudatlanságában sok mindent önmagának tulajdonít, amit éppen Isten vezet eléje és juttat eszébe. Ilyen megmagyarázhatatlan erő a lélekjelenlét, a veszély vagy döntés pillanatában. Keressétek ebben is hűségesebb őrszellemeteket működését. Őrszellemünk Isten öre földi életünkben; aki elveti vagy elhárítja őt magától, az tévútra lép, míg aki figyel szeretetteljes, intő szavára, az jó úton halad.

Lélek()**

Az ember hármasság: szellem, lélek, test. A szellem Isten

halhatatlan szikrája. A lélek a burok. Az érzés, az életelv egy a lélekkel, a test pedig e kettőnek kifejezője. Minden ember, minden szellem e háromból áll; a mindenség minden lénye, minden állat, minden növény, atom e háromból áll: halhatatlanság, lélek, test. A szellemnek öntudata, intelligenciája és szabad akarata van. A lélek életprincípium, mely a szellemnek engedelmeskedik; a mindenség lélegzetvétele. A szellem bizonyos értelemben a nemző, a lélek az anya. A léleknek ösztöne, érzése, a szellemnek akarata, teremtőereje van. Lásd a „Szellem, erő, anyag” 6. és 16. fejezetét. A szellem az „én”, a lélek ennek lenyomata.

Vágyódás()**

Mindenki érez vágyódást; még a materialista sem vonhatja ki magát az előtte ismeretlennek lenyűgöző érzése alól, ő is vágyódik világosság és igazság után. A vágyódás szellemi dolog, lehet édes és keserű- A szellemek is vágyakoznak az elérhetetlen után. Vágy és szeretet: egy. Csak melegen érző szív vágyódik. A tiszta vágy Isten után és szellemi dolgok után áhítozik, a tökéletességre törekszik. Szívesen nélkülöz, önzetlen, és csak a jót és tisztát akarja. Másfajta vágyakozás, mely érzéki vágygá fajul és az emberi szívet szerencsétlenné teszi, széttépi. Bűnös, mert tisztátalan szenvedély a célja. A tiszta vágy égbe emel, a vétkes pokolra taszít. Ember, engedj szabad folyást az előbbinek, utóbbit pedig tépd ki a szívedből.

Önuralom()**

Szilárd akarat önuralmat ad; akarat nélkül nincs uralom. Az Önuralom a szellem legjobb tornája; megerősíti és megedzi őt. Az olyan ember, ki soha sem uralkodik magán, hasonlatos az állathoz, mert érzékei uralkodnak szellemén, s szenvedélyei és vágyai rabszolgájává teszik őt. Értelmem és intelligencia gyakorolják az önuralmat; tanítsátok meg tehát a gyermekeket arra, mily hasznos az, ha az ember gyermekkorától fogva megszokja az önuralmat. A te éned legyen az úr, nem pedig a tested. Érzékeiteket tartsátok pórázon, hogy szívesen engedelmeskedjenek a szellemnek. Gyakoroljátok az önuralmat csekélységekben is, hogy majd a nagyban is uralkodhassatok. És akkor, ha kísértések, baj, betegség és

veszély jön is rátok, melynél a gyöngye lélek kétségbeesik, ti minden vihar közepette erősek lesztek. Kétszeresen szenved, ki nem uralkodik Önmagán, mert ha átengeded magad a fájdalomnak, összeroskadsz alatta. Uralkodjál magadon mindig és mindenütt; örökjél érzékeid fölött, keresd fel énedet és engedd szellemedet úrrá lenni a test felett

Önismeret()**

Önismeret az első lépés az önuralomhoz, mert mihelyt megismered magadat és hibáidat, már uralkodhatsz is fölöttük. Úgy ítélj magad fölött, mint valami idegen fölött. Tedd mérlegre cselekedeteidet, légy szigorú önmagad iránt, ne gondold arra, hogy és mint tesznek mások, csak ismerd meg azt, hogy te miként cselekszel. Az önmegismerés elég tanulmányt és fejtörést igényel. Kérdezd önmagadat; miért teszem ezt vagy azt, miért mondom ezt, mit érzek, nincsen-e önzés benne, teljesen igaz vagyok-e? Ha naponta pontosan megvizsgálod magadat, akkor először megtanulod az alázatosságot, majd az önismeretet, mely az önuralomra fog vezetni.

Öngyilkosság()**

Az öngyilkosság egyike a legnagyobb eltévelyedéseknek. Aki az előbb említett erényeket bírja, az nem képes elkövetni ilyen erőszakosságot. Az öngyilkos nem vet véget annak a kinnak, mely alól magát ki akarta vonni, mert az érző lényt, a szellemet nem lehel megölni. Vele él tovább az emlékezés, a lelkiismeret. Az öngyilkosság a fájdalmat és a kint még csak növeli, mert lerombolja a jóvátételhez vezető hidat. Ilyenkor kétségbeesés és mély megbánás fogja el a szellemet. Jobb a földön szenvedni, mint a túlvilágon. A szellemek különféle nyilatkozatai az öngyilkosok szellemi állapotának megrázó képét adják. Az erőszakosan elért túlvilág nekik nem a megnyugvás helye. Az öngyilkos nem zárja le földi számadását, mert most következik az ítélet. Egyet-mást jóvátett, helyrehozott volna a földi élet kínja, melytől menekülni akart, s ez most lehetetlenné vált Minden erőszak fájdalmat okoz. Íme néhány példa: Egy leánynak meghalt a vőlegénye, megöli magát, s követi őt a túlvilágra. Fölleli-e vajon? Nem, mert kedvese oly szférában van,

melyet ő erőszakos tette miatt nem érhet el. Szelleme jajgatva bolyong s keresi őt! Ha a földön maradt volna, ha életét alázatban és türelemmel viselte volna el, holta után boldogan lelte volna fel őt. Egy ifjú ember eladósodott és menekülni akarván a reá váró földi büntetés szegényétől, agyonlövi magát. Nos és megmenekült-e a gyaláztatótól? Nem. Látnia kell, mint támadják őt a földön becsületében, s miként siratják szülei. Öngyilkossága nem moshatja le a foltot, tehát kétszeresen szenved, mert semmit sem tehet jóvá. Ha életben maradt volna, jóvátehetette volna hibáját szorgalom, megbánás és munka által, s akkor boldog élet várt volna reá a túlvilágon! Így van ez mindennel. Az egyik betegségtől akar szabadulni öngyilkossága által; de ezért odaát még többet szenved, sőt visszakívánja még a fizikai szenvedést is, mely az erkölcsi szenvedéshez viszonyítva, szinte édesnek tűnik. Az öngyilkosság soha sem hozza meg a szenvedésektől való megszabadulást. Vétkeitek következményeit el kell viselnetek, miután a szellem halhatatlan, s mert az emlékezet és a lelkiismeret tovább él és meg nem ölhető. TörődjeteK bele rendeltetésetekbe, s várjátok be alázattal, miként határozott fölöttetek Isten.

Érzékiség()**

A szellemek bukása hozta magával a bűnt, az érzékiséget, az emberré levést. Mialatt a szellemek eltértek az engedelmességtől és alázattól, gőgösek és önfejúek lettek, megteremtették az érzékiséget. Az emberiség a szellembukás következménye, ezért születik minden ember bűnben és érzékiségben. Az emberi testnek a javulásra és a szenvedélyek leküzdésére, nem pedig az érzékiség kielégítésére szolgáló eszköznek kell lennie. A szellem, melynek uralkodnia kellene a testen, gyenge és bűnös, azért igyekezzék a szellem javulni. Sokan a test gyöngeségével mentegetik magjukat, de ezt helytelenül teszik. A bűnöket és hibákat mindig szellemetekben keressétek. Nem kell aszkétává, sem remetévé lenni, nem kell a testet sanyargatni, ostorozni. TörekedjeteK szentekké, és jókká lenni ama viszonyok között, melyekben Isten titeket megszületni engedett. Nem az érzékek hibásak tévelyégeiteKben, keressétek mélyebben a vétkeK. Érzékek nélkül is van érzékiség; megtanulhatjátok azt azoknak a

mélyen bukott szellemeknek nyilatkozataiból, akik azért közelednek hozzátok, hogy kísértésbe ejtsenek titeket. A szentek élete, a médiumok tapasztalatai bizonyítják, hogy vannak érzéki szellemek, kik test nélkül sem tudnak letenni gonosz kívánságaikról. Ezért, kedves barátim, hatoljatok a dolog mélyére: Javítsátok meg szellemeteket, akkor a testetek sem fog bűnözni.

Bűn()**

A szabad akarattal megajándékozott lények, kiket szellemeknek nevezünk, nemzették a bűnt (lásd: Szellem. Erő, Anyag). A bűn az eltévelyedett ellentétes elsődök teremtménye, Isten törvénye megszegésének következménye. Az értelem értelmetlenséggé, a szeretet gyűlöletté, az angyal ördöggé lett, ez szülte a bűnt. Szabad akarat nélkül nincsen érdem. Isten a szellemeknek szabad akaratot adott tökéletesedésükre, ez a szellem tulajdona. Némelyek azonban visszaéltek vele. Az engedetlenség és gőg volt az első lépés a bűn felé. Csak emberek vagy szellemek bűnösök, mert csak nekik van énjük. Az állatok nem bűnöznek, mert nincsen szabad akaratuk. Küzdjetek a bűn ellen! A ferdének ismét egyenessé, az ellentétnek ismét törvényessé kell lennie. Minden gonosz, minden baj, halál és betegség e földön a bűn következménye; mindezt a kiegyenlítésnek kell kiirtania. Ez vált meg minden bajtól, Isten elsődje, a szeretet, jóság, szelídség és engedelmesség által. Mindenki dolgozzék az elsődöknek ezen a munkáján.

A szellemtan()**

Új kifejezés oly dologra, mely régi, mint a világ. A spiritizmus a szellemek tana. Napjainkban bölceletté fejlődött ki, melynek sok ezer ember híve. A spiritizmus a keresztény vallás által is tanított halhatatlanságnak, az emberek és szellemek közlekedésének hite, új bölcelet, lélekszellemi tanulmány, de korántsem vallás vagy hitfelekezet. A spiritizmus abban különbözik az angol-amerikai spiritualizmustól, hogy mintegy az egész tant szabatosan megállapította, rendezte, szabályozta. Túlnyomóan szellemi jelenségekkel foglalkozván, megállapította az újratestetöltés elméletét. Míg a spiritualizmus nem fogadja el a reinkarnációt, és

jobbára a fizikai, anyagi jelenségekkel foglalkozik. Sem a spiritista, sem a spiritualista nem állít fel dogmát; számára a hit Istenben, a halhatatlanságban és a szellemi közlekedésben a szabad kutatásnak tág teret nyit. E három dologra támaszkodik mind a két tan. A spiritizmus tehát a szellemek és a túlvilág tanulmányozása, a materializmus ellensúlyozója, megdöntője. A spiritizmus tehát nem az ördög műve, nem bűvészet, hanem az örökélet és a szellemek tiszta tana. A spiritista nem akar új vallást, az ő vallása a kereszténység. A szellemtannak szellemi, érzékfölötti (transzcendentális) tudománynak kell lennie; a halál utáni életbe kíván betekinteni, összeköti az emberiséget a szellemvilággal; egyengeti a kettő közötti ösvényt, azt mondván: nincsen halál, sem elválás, mert újra vizionáljuk egymást!

A spiritizmus hivatva van a világot átszellemesíteni, a kereszténységgel karöltve jobbá tenni az embereket. Békét, vigaszt, szeretetet árasztani, mindeneket egy hitben egyesíteni, megvalósítani az egy akol, egy pásztor eszméjét, az emberiséget viharon és küzdelmeken át a jobbhöz vezetni. Ahány ember, annyi felfogás, mindenki a maga módja szerint fogja tehát megérteni és magyarázni a spiritizmust is. Azonban mi azt tanácsoljuk mindenkinek: vegyétek példaképetekül Krisztust, ő legyen az alap és a ti támaszotok, el ne térjetez Tőle. Jézus életében oly sok szellemi jelenés található, annyi szellemi eset - hiszen minden szava szellemi - hogy ebből elég erőt, következtetést vonhattok további kutatásotokhoz. A keresztény spiritizmus az Istenhez vezető igaz út. Némely ember fennakad e kifejezésen: „spiritizmus”, mialatt magában hordja az egész tant.

A spiritista()**

Spiritistának nevezzük azt, aki hisz Istenben, a halhatatlanságban és a szellemi közlekedésben, eltekintve attól, hogy keresztény, zsidó vagy buddhista-e az illető. Ebben a tágabb értelemben spiritisták voltak úgy a görög bölcsészek, az egyiptomi papok és a buddhisták, valamint a hebreus atyák is mind. A mai spiritista a szellem után és az ember halál utáni állapota után kutat. Igyekszik a szellemi látomásokat megmagyarázni magneto-psychologiai tanulmányok segítségével. Az igazi spiritista nem állít fel sem hittételt, sem

vallásformát, ő csak tanul, megbecsüli mások véleményét, s őrizkedni fog a fanatizmustól és előítélettől. A spiritistának kötelessége elismerni az emberek egyenlőségét Isten előtt, mindenkit testvérének tekinteni, gyakorolni a felebaráti szeretetet. Mert fő dolog előtte, hogy nemesedjen és másnak is megmutassa a nemesbülésnek útját. A spiritista tekintetét az örök életre függeszti, mindent az örök üdvösségre és Isten dicsőségére igyekszik tenni. Bűvészet és varázslat semmiben sem azonos a spiritizmussal, mert ennek tana szellemi, világos, nyílt, őszinte - előtte a szellemvilág léte épp oly tény, mint az emberi világé. A spiritizmus ledönti a korlátokat, melyek embert és szellemet egymástól elválasztanak, előtte csak az örök élet áll. A spiritista nem fog zúgolódni vagy Isten ellen lázadozni, hanem bízva a magasabb vezetés irányításában, nyugodtan fog végigzarándokolni az életen. Számára nem létezik halál, csak átváltozás.

Spiritista médiumok()**

Médiumnak vagy eszköznek azt az egyént nevezzük, akinek megvan az az adománya, hogy a szellemvilággal közlekedhessek. Minden időkből voltak ilyen emberek. A látók; a próféták, az ókor papjai és papnői, az úgynevezett szentek közül sokan, azok, kiknek nagy szellemi adományaik vagy tehetségeik voltak és vannak, mind médiumok. Vannak nagy kegyelmet nyert, mérsékelt és gonosz médiumok is, akik azután hozzájuk hasonló szellemekkel közlekednek. A spiritisták író, beszélő, halló, látó és fizikai médiumokat különböztetnek meg. A spiritizmus dolga e médiumítások fajtáit és fokozatait tanulmányozni. A médiumítás olyan tehetség, mint bármely más tehetség. Vannak született médiumok, kik már ez adománnyal jönnek a világra; némely családban öröklődik ez adomány, másokban kifejlődhetik delejezés vagy ima által. E tulajdonság elérésére szükséges, hogy a vér delejes ódot, idegszellemi delejt tartalmazzon, s az agynak nagy foszfortartalma legyen. Minden médiumítás súlyos felelősséggel jár. Csak az erős hitű, szigorúan erkölcsös ember válik jó és megbízható médiummá, mert jó szellemek csakis tiszta médiumok útján közlekednek, miután törvénytelenekkel és rosszakkal nem tudnak

bensőleg asszimilálódni. Ellenben rosszindulatú, tisztátalan szellemek a nekik rokonszenves médiumokhoz kapcsolódnak. A médiumi tehetséggel bíró egyénekre nézve nagy veszély a gőg, az elbizakodottság, az önámítás. - Vizsgáljátok meg a szellemeket! Ne fogadjatok minden közleményt feltétlen igazságnak. Imádkozzatok, hogy Isten megvilágosítson benneteket, és megmutassa nektek a helyes utat. Órizkedjétek az öntetszelgéstől, adományotokat ne rejtsetek véka alá, közöljétek másokkal, engedjétek, hogy mások megfigyelhessenek benneteket, s ezúton maguknak ítéletet alkothassanak. Minden médium szenzitív, és az ód-magnetikus befolyásokat kellemesen vagy kellemetlenül érzi át. A lelki látás nem mindenkor kellemes; ilyenkor vérted fel magad szeretettel és elnézéssel. Oh, kedves médiumok, szenteljétek adományaitokat Istennek, ne kapkodjatok csodadolgok után, legyetek türelmesek, alázatosak, tiszták és jámborak. Imádkozzatok s akkor Isten bennetek fog lakozni.

Rokonszenv és ellenszenv()**

A rokonszenv és az ellenszenv az állítás és tagadás, a szeretet és gyűlölet megnyilatkozása a természetben. Aki az erényt gyakorolja, rokonszenvet kelt, mint minden jó és mindenki vonzódik feléje. A rossz ellenszenvet kelt. A rokonszenv mintegy delejesen vonzólag, míg az ellenszenv villamosan taszítólag működik. Előbbi gyógyít és kiegyenlít, utóbbi beteggé tesz és haragot szül. A szenzitív ember mindkét erőt különösen élénken érzi, s ezek őt boldoggá vagy boldogtalanná, vidámmá vagy szomorúvá, egészségessé vagy beteggé teszik. Szeretet és barátság, gyűlölet és ellenségeskedés e két erőn alapszik. De az okos ember sem az egyik, sem a másik erő által nem fogja magát elragadtatni; előbb vizsgálódnia és mérlegelni fog, mert létezik olyan rokonszenv is, mely rosszra csábít, sőt romlásba vezet. Valamint oly ellenszenv is létezik, mely igazságtalan, indokolatlanul belőled ered, s mindent hamis világításban tüntet fel. Amint mondtam, a rokonszenv és ellenszenv természeti törvény, a delejességen és villanyosságon alapul. Szereteted vagy ellenszenved bizonyos egyének iránt sokszor a vonzódás vagy taszítás törvényéből ered; mindkét esetben morális gondolkodású, megfontolt szellemnek

kell közbelépnie, hogy se az egyik, se a másik foglyul ne ejtsen. Mindenekelőtt Isten akaratát kövesd óh ember, és csak azután az emberekét, ha jót akarnak. Ne ragaddtasd el magad a rokon- vagy ellenszenv által, kutasd előbb, hogy mi a jó, igazságos, tiszta és világos, Ne járj a sötétség útjain, keresd a világosságot és meg fogod találni

Az ördög()**

A spiritista nem ismeri az ördög kifejezést, ezt a fogalmat, hanem a bukott, ellentét-szellemeket, vagy eltévelyedett szellemeket. Nem fogadja tehát el sem az örök pokol, sem az ördög fogalmát. Isten szeretete és irgalma végtelen, az ő hatalma előtt az ördög meg nem állhat. Vannak ugyan eltévelyedett, gonosszá lett szellemek, de a mindenségben nincsen birodalmuk, nincs rendfokozatuk, nincs valami nagy pokol, amely az ő birodalmuk lenne. Szerencsétlen szellemek ezek, vakok és süketek a jó iránt, s nem lépik át az anyagiasság, a bűn birodalmának határát. Mégis, nekik is világítani fog Isten világossága, nekik is prédikáltatott az igazság, melyet végre is el fognak fogadni. A spiritista ismeri a bukott szellemek és kísértők hatalmát és ravaszságát, ismeri a veszélyt és ki fogja azt kerülni. Egy tiszta ima minden rossz elemet eltávolít, mert a jónak a rossz felett feltétlen hatalma van. Ezért barátaim, ne féljete az ördögtől, ne higgyetek legyőzhetetlen hatalmában: ő annyira gyenge, hogy egy jámbor gyermek is legyőzheti. Munkálkodjatok a kiegyenlítésen, és a gonosztól való megváltáson. Szeretet, csupán a szeretet bír ezzel a hatalommal.

Halálfélelem()**

A spiritizmus, vagyis a túlvilági szeretteinkkel való közlekedés hite megment minden halálfélelemtől, és elveszi a halál fullánkját A spiritista örömmel várja átköltözését a szellemvilágba, mert tudja, hogy nincs végleges megválás. Már életében élénk közlekedésben áll a szellemvilággal, ismeri a szellemi megnyilatkozás módjait. Reá nézve a halál nem válás, csak átváltozás. Ez a közlekedés vigasz úgy az emberek, mint a szellemek számára. Angyalok tartják a szellembirodalomba vezető hidat, kik letörlik a visszamaradottak

könnyeit. A hívő keresztény ember is megnyugvással várja halálát, s hiszi Jézus vigasztaló igéjét: „még ma velem leszel a paradicsomban.” A szellemtan megerősíti a keresztények hitét, a túlvilágról való nézetét kitágítja, s előkészíti őt reá. A jó spiritista hitét elsősorban Jézus igéjére alapítja, s azután a nyert megnyilatkozásokra. El a haláltól való félelemmel és borzalommal, jó barátom ő, általa kezdem meg utazásom igazi hazámba. Ne beszéljeteek válásról, beszéljeteek a viszontlátásról!

Vigasz()**

Az egyetlen és legjobb vigaszt az Istenhez, a mindenség atyjához küldött ima nyújtja. Ne keressetek vigaszt az embereknél és a szórakozásokban, csupán a megadás e szavaiban: „Amint Te akarod Atyám!” Akkor Isten elküldi szívetekbe igaz vigasztát, lelketeket fel fogja üdíteni, és szellemeteket megerősíti. Annál keress vigaszt, ki bánatot és megpróbáltatást küldött reád. Senki sem kel fel vigasz nélkül, ha térden állva bensőleg imádkozott Istenhez; de ügyelj arra, hogy lélekben emelkedjél Hozzá. A világ vigasza hamis; a szórakozás csak szemfényvesztés, mely csak elbódítja a fájdalmat, míg a seb nyíltan marad, amíg Isten be nem gyógyítja azt. Azért fordulj ahhoz, ki minden sebet begyógyít, és minden fájdalmat megszüntet, t. i. Istenhez, a mindenség atyjához.

Erény()**

A világmegváltás művét az erénynek kell betetőznie, neki, az eggyé levés és harmónia erejének és hatalmának, a békének és örök szépségnek kell győztessé lennie. Nehéz dolog megszerezni az erényt, de kedves barátim, járjátok csak örömet e meredek ösvényt. Gyakoroljátok eleinte a mindennapi élet apró erényeit, szeressétek a szerény erényeket, melyek zajtalanul elrejtve virágoznak, melyeket csak Isten lát; ezek vezetnek a nagy erényekhez és a tökéletességhez.

Ingatagság()**

Oly gyöngeség, mely gátolja a jóban való haladást és sokszor hosszú és súlyos munkát elront. Ingatagság az akaraterő hiánya, küzdjétek le minden erőtökkel. Ha érett megfontolás után feltettetek magatokban

egy dolgot, tartsatok ki mellette, ne inogjatok, ne legyetek gyengék. Az ingatagság lidércfény, ki azt követi, ingoványba kerül. Az ingatagság elforgácsolja időtöket és erőtöket; valóságos tolvaj az, amely legértékesebb perceiteket rabolja el. Maradjatok szilárdak, hitben erősek, s akkor Isten veletek lesz.

Hálátlanság()**

Kedves barátom, te sokkal többet vagy hálátlan, mint gondolnád, még pedig Isten iránt. Sorscsapásaidat és kellemetlenségeidet sokszor szeretnéd Istenre, a sorsra, az emberekre tolni. ahelyett, hogy türelmesen viselnéd és megköszönnéd mennyei Atyádnak, hogy még súlyosabb megpróbáltatás nem ért. Hálátlanság az, ha nem köszönöd meg naponta Istennek mindazt, amid van, és amit élvezel. Köszönd meg gondolkodási képességedet, érzéseidet, azt, hogy létezel, mert hiszen mindez Isten kegyelméből ered. Mennyire hálátlan vagy, mikor azt kívánod, bár ne lennél, s előnyben részesítenéd az elmúlást! Hitetlenséged tett tégedet szerencsétlenné, nyomorúságodért magadra vess. Az emberek iránti hálátlanság is rút. Jaj annak, akiről elmondható, hogy kenyérért követ adott. Némelyek büszkeségből hálátlanok, attól tartanak, hogy a köszönet, a hálanyilvánítás lealacsonyítja őket. Szegények! Később majd koldulhatnak azokért a jótéteményekért, amelyekért hálátlansággal fizettek. Legyetek hálásak Isten és az emberek iránt, valóban nem mondhattok köszönetet elég bensőleg és melegen! Legyen éltetek hála és dicsének!

Hitetlenség()**

A hitetlenségben az ingatagság is bennfoglaltatik; mindkettő gátlóan lép a tökéletesedés útjába. Hitetlenség és bizalomhiány szerencsétlenné és gyengévé tesz, sőt sokszor a kétségbeesésbe hajt. Borzalmas szörny a hitetlenség; amint hatalmába keríti az ember szívét, elveszti nyugalját, békéjét, boldogságát! Mennyire küzdött Jézus az emberek hitetlensége ellen! Gőg és makacosság van a hitetlenségben. Minden magasabb, jobb érzés elhal benne, az Istenhez vezető út elvész, szárnyszegetten állsz a kétségbeesés sötét mélysége előtt, a világosság és megváltás minden kilátása nélkül. Óh

ember, mire való a hitetlenség!? Nézd, mennyire halálosan szerencsétlenné és életunttá tesz! Nem jobb-e tehát hinni, örvendem Istenben, gyermeki jámborsággal bízni? A hitetlenség nemcsak az embereket fogja át sötét hatalmával, hanem a szellemekre is ólomsúllyal, bénítólag nehezedik, és gátolja őket haladásukban. Azért tanácsoljuk nektek, vetkezzétek le már itt a földön a hitetlenséget, ne vigyétek át magatokkal a túlvilágba, ahol még e földi szenvedésnél is több szerencsétlenséget készít számotokra. Erős hit e földön előkészítője a túlvilági boldogságnak.

Halhatatlanság()**

Halhatatlanságunk oly tény és oly igazság, melyet anyagilag természetesen nem bizonyíthatunk, mert a szellemi és isteni dolgokhoz tartozik. Isten, halhatatlanság, érzélem, értelem, szeretet hit, lelkiismeret létező és elvitathatatlan dolgok, melyeket azonban megtapintani s anyagilag bizonyítani nem lehet, melyek hatásaikban nyilvánulnak meg az emberek előtt, máskülönben azonban láthatatlanok maradnak. A durva érzékek világában - minő a föld is - az ember nincsen ugyan megfosztva a szellemi látástól, t.i. attól a képességtől, hogy szellemileg lásson, mindazáltal ez meg van nehezítve. A sötétségből a világosságra kell törekednetek, felküzdenetek magatokat kedves emberek és tanulmányozás által az igazsághoz jutnotok. Az anyagias ember ugyan azt mondja, hogy a halhatatlanságot nem lehet bizonyítani, mindamellet nem tudja logikusan és megdönthetetlenül megmagyarázni, hogy ez nem létezik. Az emberben lévő szellemi dolgok hatásait - csupán az érzékek révén nem tudja kellően megmagyarázni; kell valaminek lenni mindenkifölött, ami számára megoldhatatlan rejtély. Isten mindenkor elküldi követeit, kik a halhatatlanságot hirdetik, ébresztőket, kik felkeltenek benneteket álmotokból. Lássátok, ilyen isteni küldött most a spiritizmus, összes médiumaival. Láthatatlan élet szövődik, zajlik az emberek körül; ha akarnak, letagadhatatlan bizonyítékokat nyerhetnek elhalt kedveseik létezéséről és személyazonosságukról, tehát arról, hogy halál nem létezik. Ha azután e bizonyítékokat és jelenségeket az úgynevezett „tudományos ember” csalásnak minősíti és letagadja, vagy ha mások az ördög

műveként megátkozzák, ezáltal csak önmaguk szegénységi bizonyítványát állítják ki, mert a későbbi kor csodálkozni fog a tudósok felfogási tehetetlenségén és makacosságán. A halhatatlanság tétele és a spiritizmus összes nyilatkozataival dicsőségesen fog haladni útján, mert Isten akarata ez. Hiszen a spiritizmus nem mai keletű, mert abból a szellemvilágból való nyilatkozatokat kutatja és vizsgálja, amely szellemvilág örökké volt, és minden tagadás dacára is örökké létezni fog. Szellemjelenségek mindig voltak, éppen úgy, mint ahogy a halhatatlanságban való kételkedés is örökké megvolt. De a művelt nemzetek hisznek Istenben és a halhatatlanságban, azaz náluk mélyebb a hit, de a kételkedés is, mint a műveletleneknél, mert nem létezik tanulmány kételkedés nélkül. A hit a legyőzött kétség. Krisztus beszélt Mózesrel és Illéssel a Tábor hegyén, tehát Jézus szellemekkel is közlekedett, és tanítványai is látták e megjelenéseket. Krisztus feltámadása a halhatatlanság legnagyobb bizonyítéka; emellett el kellene némulnia minden vitának, hiszen ez a feltétlen győzelem. Hasonlóképpen mindenütt, a legrégebbi könyvekben is találtok bizonyítékokat a halál utáni életről. Ámde a kételkedő olyan, mint Tamás, akinek mindez nem volt elég. Miután tehát tizenkét apostol között is lehetett kételkedő, nincs mit csodálkozni a világ tamáskodóin. Napjaink spiritizmusa nem más, mint az örök halhatatlanság tana, az a világosság, melynek számotokra világítania kell, az a hang, amely az alleluját énekli: „Dicsőség a magasban Istennek és a földön békesség a jóakarátú embereknek!”

Atya()**

Egy előző fejezetben arról a tiszteletről és szeretetről szóltunk, mellyel minden gyermek tartozik az édesanyjának. Ugyanazzal a tisztelettel és szeretettel tartozunk az édes atyának is. Az Isten titeket a földi atya fennhatósága alá helyezett, azért engedelmességgel tartoztok neki. A családi kötelékek nem a véletlenség művei, és így azok a földi élettel nem szakadnak meg. Kötelesség tehát, hogy atya és gyermek jó viszonyban legyen egymással; az atya kötelessége jó példával járni a gyermek előtt, a gyermeké pedig, hogy engedelmeskedjék neki, s kövesse őt. A gyermek szeretete csak

akkor tartós, ha tiszteleten alapul, ha az atyához fel kell tekintenie; egész életén át ez az ő legjobb vezércsillaga. Óh atyák, így vezessétek gyermekeiteket - és ti gyermekek, legyetek hűségesek és önfeláldozók! Az atya legyen szigorú gyermekeinek hibái iránt, mert életük felelős irányítója ő. De a gyermekek hunyjanak szemet szeretettel szüleik gyengeségével szemben. Isten a gyermeket atyjának alárendelte; maradjon hát vele szemben gyermek agg koráig. Sohase felejtse el a gyermek az atya előtti tiszteletet, akkor Isten áldása lesz rajta. Semminek sem szabad fájni, ha az atyától jó. Kinek valamit el kell viselnie, viselje azt türelemmel, de a gyermeki kötelék az atyához maradjon szent.

Érdem()**

Oly sokat tulajdonít az ember érdemül, nem gondolva meg, hogy Isten szeretete és irgalma nélkül semmire sem lenne képes. Óh, mily tehetetlen és nyomorult lennél Isten irgalma nélkül! Nagyon nehéz meghatározni mi a te érdemed, mert a körülményekben és viszonyokban rejlő isteni segítségen kívül itt vannak még a jó szellemek is Isten szolgálóiként, akik előnyödre alakítják a dolgokat. Mivel tehát oly igen csekély a saját érdemed, ne légy büszke és képzelődő. Ne dicsekedjél, de ismételd magadnak naponta: mi lenne belőlem, szegény, gyöngé, bűnös emberből Isten kegyelme nélkül?! Semmit sem tulajdoníthatok saját érdememül, Isten működik bennem. Csak arra ügyelj, mily messzire vagy még az erény útjától! Mikor Isten parancsolatait teljesíted, csak kötelességedet végzed. Érdem csak az lenne, amit a neked kiosztott feladaton fölül cselekednél. Légy alázatos, teljesítsd kötelességed; semmit se számíts be magadnak; csak így járhat az helyes úton.

Múlt()**

A múlt nem tűnt el, a múlt él! A múltnak hosszú, és tartós utóhatása van, szálait tovább fonja a jelenen keresztül a jövőbe. Múlt, jelen és jövő egymással szorosan összefüggenek, s együttesen képezik az időt és az öröklétet. A múlt a megtörténtnek halhatatlan szelleme, az egykor létezettnek hű képe, utóhangja, emléke. A szellemi látás bizonyítja, mint tapad mindenhez a múltnak élete, lelke, milyen

híven tükröződik vissza, mint maradnak meg e képek, s ha már minden elmúlt - amivel addig érintkezésben voltak, a dolgok lelke tovább él. Eszerint a múlt nem hal meg, de tovább él; folytonosan tovább szól az elmúlt dolgok szelleme! Emberek, gondolataitok, érzéseitek és cselekedeteitek halhatatlanok! Teremtsetek magatok körül szép és szent halhatatlanságot!

Bocsánat()**

„Uram, bocsásd meg a mi vétkeinket!” És tedd hozzá azonnal: „miként én is megbocsátok, az ellenem vétőnek.” Ki bocsánatért esedezik, annak magának is tudnia kell megbocsátani. Krisztus, a Messiás még a keresztfán is azokért imádkozott, kik őt a fájdalmas halálba vitték, anélkül, hogy azok kértek volna bocsánatot, sőt még hozzáfűzte: „mert nem tudják, hogy mit cselekednek; ez által mutatva nekünk példát a megbocsátásban. Igyekezzél Krisztushoz hasonlóan gondolkodni! Bocsáss meg, mielőtt erre kérnek, szívedben ne tarts haragot. Ha eltávolodtál Istentől, megbánás és bocsánatkérés nélkül nem térhetsz vissza Hozzá; de Isten megbocsát a bűnbánó vétkesnek. De az evangéliumi tékozló fiúhoz hasonló bűnbánattal és alázattal kell Hozzá visszatérned. Te magad pedig légy jó és elnéző azokkal szemben, kik tégedet megbántottak, előzd meg őket féltőn, nyújtó nekik nyájasan kezet, és fejezd ki a bocsánat szót, még mielőtt erre kérnek.

Értelem()**

Egyedül Isten a legteljesebb és legmagasabb értelem, ő, ki a szellemeket saját hasonmására teremtette, adott nekik értelmet és szabad akaratot. Istenen kívül csak gyermekei, azaz a szellemek és az emberek bírnak értelemmel és szabad akarral; e két tulajdonságnak kell a szellemi kiképzés és haladás eszközének lennie. Az értelem követi Isten akaratát és törvényét, csak az értelmetlenség engedetlen; ezért az ellentét értelmetlenség (chaos), zűrzavar, nyomorúság, bűn. Az értelemnek ezt kell kiengesztelnie, az ellentétet ismét törvényvé, a gonoszt jóvá kell tennie. Minden kellemetlenség értelmetlenségből ered. Az értelemnek kell vezetnie benneteket, hogy belátásra bírjon, és a jó útra térítsen titeket. Legyetek jók, akkor értelmesek is

vagytok.

Ész(**)

Szabad akarattal és értelemmel felruházott teremtések ésszel bírnak. A tudósok az észet csak anyagi módon akarják magyarázni; azt állítják, hogy föltétele az agyvelő több vagy kevesebb foszfortartalma. Ha az ész tisztára fizikai dolog lenne, amely kizárólag a szervezettől függ, akkor haláluk után az összes embereknek el kellene veszíteniük eszüket, és mint szellemeknek, valóságos együgyűekké tenniük! De ez nincs így; ki tudná ezt jobban, mint a spiritista, aki a szellemek sokszoros megnyilatkozásai révén bizonyosságot szerzett róla, hogy a túlvilágon az ész ugyanoly végtelen variációban él tovább, mint a földi életben. Az ész szellemi ajándék, nem testi. Művész, költő, lángész, tehetség már ilyennek születik; e bennük lakó adományokat magukkal hozzák a földre, épp úgy a feltalálók is magukkal hozzák találmányaikat és feladatukká válik azoknak ismertté tétele a földön. Mindez nem függ az agy szerkezetétől vagy foszfortartalmától, ezek az adományok a szellem szerzett tulajdonai. A szellem elhelyezkedik az emberi testben, tehetségeket és gondolatokat vés beléje. Ezek szerint nem az embereknél található fel a legmagasabb ész, hanem Istennél és az ő tökéletes szellemeinél. Ezek bírnak a legmagasabb rendű ésszel, mert nem nyűgözi le őket a test vagy más emberi kötelék. Az emberi test nyomást gyakorol az észre, ködössé, földivé, anyagivá teszi, amely hatáson csak magasabb szellemek dolgozzák magukat jól keresztül. Annak oka, hogy gyermekeknél az ész és tehetség oly különböző fokát figyelhetjük meg, nem az agyban, hanem a szellemek különbözőségében rejlik. A szellem rányomja tehetségei bélyegét a szervezetre. Sokszor a legnagyobb lángész a nép köréből, tudatlan szülőktől születik, és a legmagasabb körökben is akad ostoba ember, a leggondosabb nevelés dacára. Az ész tehát, úgy, mint az értelem is, a szellem, a halhatatlan lényeg tulajdona. Ennek ellentéte az esztelenség; a legmagasabb ész tehát uralja az ellentétet, és minden rosszat, mely az esztelenség és értelmetlenség rabszolgája marad.

Kísértő()**

Nem látjátok a kísértőket, mégis itt vannak s körülvesznek titeket. Jézus gyakran beszél róla. mondván, hogy mini az ordító oroszlán, jár-kelel és keresi, hogy kit nyeljen el. Ez így is van. A bukott és földhöz kötött szellemek e kísértők, akik romlásba akarnak taszítani, bűnre csábítani benneteket, az ő hangjuk szól hozzátok. A spiritista ismeri e szellemeket, ő tudja, hogy ezek nem ördögök, de eltévelyedett, szerencsétlen szellemek, mert hiszen a gonosz és vétkes szerencsétlen is egyszersmind. Szelíden és imával bánjatok az ilyen szellemekkel. Az ima a legbiztosabb szer a gonosz szellemeknek távoltartására; sokszor egy bensőségteljes ima meg is téríti őket Ily módon a kísértő sohasem fog hatalmat nyerni felettetek s le, fogjátok őt győzni. Vétketek a kísértőt még boldogtalanabbá tenné, míg erényetek megválthatja őt. Váltátok meg magatokat és másokat kedves barátaim s akkor a kísértők tehetetlenekké lesznek!

Örület()**

Az orvosok az örületet az agy megbetegedésével magyarázzák, és semmiféle szellemi befolyást nem engednek meg. E magyarázat egyoldalú. Nem mindig a test, sokszor a szellem beteg, mert a szellemvilágban is létezik örület, és ez a szellemi örület kényszerült testöltés által gyakorta plántálódik az emberi szervezetbe. Kérditek ugyebár, miként lehetséges, hogy szervezet nélküli szellem örült legyen? S mégis így van; az örület megzavart összhang, rögeszme, gyakran gög. értelmetlenség, szellemi tévelygés; a szellemek közt az örületnek ez a faja található. Nem nagyzási hóbort és örület-e az egész szellemi bukás, mint a gög és értelmetlenség legmagasabb foka? Az a rögeszme, hogy Istennel egyenrangúak akartak lenni, idézte elő a szellemek bukását, vagyis az összhangtalanságot és belőle folyólag minden rosszat. A szellemvilágban sokan vannak rögeszmékkel terhelvek. Ha már most egy ilyen szellem kierőszakolja emberi testöltését, úgy az örület csirája már a gyermekben megvan, kifejeződik a szervezetben s utóbb örült emberré válik. Ez a veleszületett, magával hozott örület. Másfajta örület keletkezik a bukott szellemek megszállása által: ha az ember nem fejt ki elég akaraterőt, ha nem tud imádkozni, akkor a bukott szellem annyira

elhatalmasodik az ember felett, hogy beleőrülhet. Megszállottság esetei előfordulnak az újtestamentumban is. A megszálló szellem kiűzése vagy megtérítése gyógyulást hoz az emberre. Az ilyen őrültségi eseteket a spiritista képes meggyógyítani, delejezők és médiumok már sokan megcselekedték ezt. Az őrültség harmadik faja a szervezeti, betegség által keletkezett őrület; ez legnehezebben gyógyítható. A veleszületett őrület a testet öltött szellem megtérítése által, a második fajta őrület az idegen szellemnek médium által való megtérítése útján gyógyítható; a harmadik fajta őrület pedig olyan betegség, mint bármilyen más. Képzeltetek el magatoknak egy gyógyintézetet őrültek számára, melyben tiszta, jó médiumok gyógyítanának és térítenének, ez valóban hathatós dolog lenne! De így az orvosok számtalanszor a sötétben tapogatóznak, és kínozzák betegeiket anélkül, hogy gyógyítani tudnák. A baj forrását kizárólag a testben kutatják, mikor az többnyire a szellemben rejlik, s így kizárólag szellemi módon gyógyítható.

Bizalom()**

Az Istenbe vetett bizalom a legnagyobb kincs! Bizalom a megbánás és megbocsátás felé tett első lépés. Csak bízzál, Isten meghallgat tégedet. De a bizalom őszinte és hűséges szívből fakadjon, hamisság és számítás nélkül. Csak a teljes bizalom nyújt segítséget. Bizalom bizalmat szül; a nyílt és őszinte kedély, melytől távot áll a hamisság, hűséges barátokat is fog szerezni. Minden szeretet és barátság alapja a bizalom. A nagylelkű bizik, fennköltlen gondolkodik, és felfogja az erényt; csak az alacsony lelkületű ingadozik, és gondolkodik kicsinyesen másokról is.

Igazság()**

Értelem és ész hozza meg az igazság felismerését. Istennél van az egyetlen igazság. Ő maga az igazság; ki Tőle eltávolodik, az az igazságtól is mind messzebb kerül. Oh, barátaim, legyetek igazak úgy a nagyban, mint a kicsinyben; soha, még tréfából se mondjatok igaztalanságot, ne engedjétek meg magatoknak apró hazugságokat, inkább hallgassatok. Az igazság egyszerű, nem szaporítja a szót, ebben van nagysága. Kérjétek Istentől az igazság megismerését, mert

az Tőle származik.

Bölcsesség()**

Ki bölcs? Az, aki Istenben és a halhatatlanságban hisz, aki minden nap úgy él e földön, mintha az nap szólíttatnék el Istenhez, jámbor, erényes életet él és értelmét Isten dicsőítésére használja. Bölcs tehát a jámbor, de nem mindenkor a tudós, aki sok könyvet áttanulmányozott, de amellet kételkedik Istenben. A bölcs alázatos, nem beszél sokat, de tettei igazságosak; a valódi ész csak e bölcsességgel karöltve nagy és tökéletes. A bölcs nem fecsegő, de amit mond, az igaz, nem tudós, mégis mindent tud, ami kell, mert alázatos, szeretetteljes, hisz és bízik Istenben; mind oly adományok, melyek Isten előtt értékesek.

Reinkarnáció()**

A buddhizmus és spiritizmus által tanított újratestöltés elmélete az egyház és a materialisták részéről heves támadások tárgya lett. Sajátságos, hogy a megnyilatkozó szellemek is vitatkoznak ez elmélet felett, néhányan bizonyítják az újraszületést, míg mások tagadják. Ne ütközzetek meg ezen. A szellemek, miként az emberek is, nincsenek egy hiten, egy nézetten, mert tudásuk korlátolt. Azok a szellemek, akik hallani sem akarnak az újraszületésről, oly emberek előtt nyilatkoznak meg, akik szintén tagadják ezt. E helyütt nagy igazságként megerősítjük az újratestöltést, mint a haladás törvényét, mint Isten kegyelmének megnyilatkozását, amelyet hosszú időn keresztül magunkon tapasztaltunk. Az újratestöltés vezeklés, büntetés, jutalmazás, küldetés; utasításra vagy szabad akaratból, gyakran makacsságból következik be. Vezeklés és büntetés azok számára, kiknek e földön valamit jóvá kell tenniük; jutalom ama szellemeknek, kik még földies gondolkodásúak, kik még szeretik a földet és rajta keresik boldogulásukat; küldetés a magas szellemek számára, kik Isten parancsának engedelmeskedve, Isten dicsőítésére a földön nagy feladatot teljesítenek. Parancs a bukott szellemek részére, kiknek a földön jóvátennivalójuk van; szabad akaratból történik a missziónál, önkényes akaratból pedig a makacs és megátalkodott szellemeknél. A bukott, érzéki szellem, kinek szellemi

szeretetről fogalma sincs, aki csak az anyagiakon csüng, az újratestöltés által javul, mintegy hatványozódik. A szellemi ember, ki ismeri a szellemi szeretetet és erényt, már nem szorul a testöltésre; reá nézve az életek utazáshoz hasonlítanak, melyeken tanul és barátságot köt, szerettei körét tágítja.

Hogy lesz-e szükséged az újra testöltésre, az egészen tőled függ, erényeidtől, szellemi haladásodtól. Sok talány, p.o. a földi javaknak, az emberek helyzeteinek egyenlőtlensége megvilágosítást, megoldást nyer a vezeklés és büntetés által, melyet az újratestöltés hoz magával. Ez igazság, az Isten szeretetének és irgalmának megnyilvánulása.

Viszontlátás()**

A spiritizmus a halál utáni viszontlátás igazi tana. Ne esetek kétségbe kedveseitek koporsójánál; hagyjátok a földnek, ami az övé, a jobbik rész a szellemi, a tiétek marad. Ami válásnak tetszik, csak búcsú; megboldogultjaitok előre mennek, ti; pedig követitek őket. Ez nem képzelődés, hanem igazság. Millió szellem hirdeti ezt és mondja: nem létezik halál, mi itt vagyunk, élünk s újra találkozunk! A spiritizmus dicső vigasza ez. Engedjétek emberek, hogy ez isteni vigasz szívetekbe vonuljon, szárítsátok fel könnyeiteket és tekintsetek Jézusra. Ő is visszatért halála után, Ő is megmutatta magát tanítványainak és közlekedett velük. Hígytetek, miként az apostolok, akkor tiétek lesz az isteni vigasz.

Isten akarata()**

Aki kikutatja és megismeri Isten akaratát, az élni is fog vele. Aki Isten akaratában él, az a helyes úton halad, és az ellentét akarata nem nyerhet hatalmat fölötte. Hasztalan lázadozol Isten akarata ellen, még is meg kell hajolnod előtte. Tudományosság által nem fogod megismerni, de igenis ima és elmélkedés által. Ha közeledni akarsz Istenhez, ha Vele közlekedni akarsz, imádkozzál és szólj hozzá. Sohase zúgolódjál! Tekints mindent Isten akarataként. Semmi bölcsességben se bízzál meg óh ember, hanem tanuld meg erős hittel mondani: Uram, legyen meg a te akaratod!

Akaraterő()**

Szigorúan gyakorold akaraterődöt, azzal mindent elérhetsz, amire ember csak képes. - főként magadat javíthatod meg. Hiszen Isten akarattal ruházott fel, tehát gyakorold azt az isteni törvény értelmében. Minden az emberek különböző akaratán fordul meg. A jó akarat szentté, tökéletessé, boldoggá, naggyá, ellenben a rosszakarat nyomorulttá és szerencsétlenné tesz. Az akaratnélküli ember hasonlatos az állathoz, saját vesztébe rohan, éppen úgy, mint a makacs, a konok ember. Az akaraterőnek a szellemben kell székelnie: a jót és nemeset kell akarnia. Istenben kell nyugodnia. Ez az az akarat, melyre minden embernek törekednie kell, az akarat, mely egyé tesz Istennel, és mely mindent legyőz és ural, éppen mivel Istenből ered. Ez nem a test ereje, hanem a szellemé. Önuralom az első lépés az akaraterő felé: uralkodnod kell tested, érzékeid és szenvedélyeid feleli, csak így lesz erős akaratod. Ha emberi burkod követni fogja szellemedet, akkor az emberek is követni fognak; ha önmagadon uralkodni tudsz, uralkodni fogsz mások felett is. Azonban mindenekelőtt engedelmeskedjél Isten akaratának.

Tudomány()**

Ha a tudomány az Istenben való hittel karöltve jár, akkor az emberiség nevelője és jótévője, de ha tagadja Istent és a halhatatlanságot, akkor nyugtalanságot és civódást szerez. Hiányos az a tudomány, amely semmit sem akar tudni Istenről és a Teremtőt ignorálja. Mit használ az embernek a haladás a tudományban, a művészetben, az iparban, ha mellette elfeledi Istent és a saját lelkét és szellemi tudásban, erkölcsben és erényben hátra marad? Ebből valóságos Bábel, szétzüllés, romlás keletkezik. Így bomlanak szét a legszebb dolgok, mert hit, erkölcs és erény tartja fenn a mindenséget. Hiszen erről a történelem tanúskodik. Látunk népeket alámerülni összes művészetükkel és tudományukkal, s vajon miért? Mert erkölcstelenségbe, hitetlenségbe süllyedtek, homokra építettek. Emberi mű elmúlik, legyen bár még oly szép és virágkorában még oly tökéletesnek látszó, míg Isten művei túlélnek minden időt és minden pusztulást. A szellemi és a jó minden pusztuláson túl

fönntartja magát. Azért a legjobb tudomány Istenben hinni, és jót cselekedni. Undorral tekintünk a tudományra, mely a hit, az Isten és a halhatatlanság ellen tanít, benne csak visszaesés és erkölcstelenség van. Megrontja az erkölcsöket és megakadályozza a szellemi felemelkedést. Es mennyire ingadozók a tudósok feltevései! Amit ma az egyik állít, azt elveti holnap a másik. Vallja be alázatosan a tudós, hogy soha sem érhet a végére a tudásnak. Ne vitatkozzék dolgok fölött, melyeket nem ismer vagy nem ért, mert tudományellenes dolog tagadni azt, amit nem ismerünk, csak azért, mert hihetetlennek tünik fel. Az ilyen tudományosság a gonosztól jó. Ennél bölcsebb az együgyü gyermek, aki jámboran imádkozik Istenhez, s Benne bízik.

Vágyak()**

Vannak emberek, akik soha sem szűnnek meg vágyakozni, mert alig érték el egyik vágyukat, már más dolog után epednek. Ennél fogva kielégíthetetlenek és boldogtalanok, mert lennének bár a világ legszerencsésebb teremtmény is, sohasem szűnnének meg valami után vágyódni. Oktalan és nem bölcs dolog olyasmi után törekedni, amit el nem érhet az ember.

Elérhetetlen dolgok utáni szenvedélyes vágy bűnössé és gonosszá tehet, azért űzz ki szívedből minden földi vágyódást, azon az egy vágyon kívül: Istennek tetszeni, egyedül Neki szolgálni.

Idő()**

Az idő Istennél van; idő és örökkévalóság egy. Az idő örök, soha meg nem szűnik, de azért az élet minden perce értékes. Ha valakit szívből szeretsz, nemde sajnálsz minden percet, amit tőle távol kell eltöltened? Lásd, így kellene lenned Istennel: minden percei sajnálnod kellene, mely Tőle távol tart. Szegény bűnös, ne késlekedjél, térj vissza Istenhez, siess! Miért tékozolod el a javulásra való időt?! A javulást meg a tökéletességet nem érjük el oly gyorsan. Önmagad építed fel magadnak jó és rossz sorsodat aszerint, amint követed vagy nem követed Isten parancsait „Az idő pénz”, „az idő érték”, nem üres szólas. Hidd el ezt gyermekem és használd ki idődet.

Harag()**

A haragos kedélyű embernek gyakorolnia kell magát az önuralomban és akaraterőben, csakis ezáltal tud úrrá, lenni e hibája felett. Fegyelmezd magad, bármily nehezedre esik is, ha belül ingerült vagy is. Ne szólj, és semmit se tégy haragodban; később esetleg mélyen megbánhatnád. Ne hallgass a gonosz szellemekre, akik téged haragra ingerelnek, ne légy eszközük. A felindulás pillanataiban fohászkodjál: Uram segíts! És meglásd, Isten segítségével jön.

Jövő()**

Isten kezébe tedd le jövődet; ne számíts aranyhegyekre. Ki vágyait Istenbe helyezi, azt sohasem fogja lesújtani a jövője miatti gond, azonban aki nagyon megfeszíti várakozásait, az megcsalatozik, míg aki keveset vár, az mindennek örülni fog. Élj úgy, hogy múltad emléke jó legyen, jeleneddal légy megelégedve, és a jövő iránti gondot hagyd Istenre: ez a bölcsek útja.

Kétség()**

A kétség olyan ellenség, amely észrevétlenül lopózik be. Minden gondolkodót megtámad a kétség, éppen ezért kell lépésről-lépésre kiküzdeni a szellemi haladást. Az állat nem gondolkodik, azért nincs is kétsége. A keveset gondolkodó is közömbösen, kétség nélkül él, de szilárd hit nélkül is. Ahol azonban szív, értelem, ész együtt működik, ott felüti fejét a kétség is, mint rossz szellem, amely szeretné aláaknázni Isten igéit. Állítsd a kétség ellenében hitedet és bizalmadat Isten iránt, s meglátod, engedni lesz kénytelen. Ne engedd meggyökeresedni szívedben, állj bátran eléje s tied lesz a győzelem Isten békéjével szívedben.

Emlékezzetek meg a halottakról()**

Emlékezzetek meg a halottakról, azokról, akik megelőztek titeket a túlvilágon. Imádkozzatok értük, s ne feledjétek el őket. Emlékezés, ima, veletek való közlekedés jót tesz nekik. Ne vessétek meg a közlekedés eszközeit és módját. Ha már az élőknek segítségül vagytok, segítsetek a holtaknak is. A mindszentek ünnepe bizonyára sok elköltözöttnek ünnep, akiket elfeledtek, és kikről ilyenkor

megemlékeznek a földön. Lássátok, oly sokan halnak meg, akik még a röghöz vannak kötve, és hány szellem marad még a földhöz tapadva! Ilyen szellemeknek tehát különösen jól esik az emberek emlékezése és imája. Ezért kérünk titeket, ne csupán az emberekkel törődjete, ne csak nekik nyújtsatok alamizsnát, hanem emlékezzetek meg a szellemekről is, és imádkozzatok értük.

Újév()**

Az emberek ó- és újévet különböztetnek meg, pedig Isten előtt és az örökkévalóságban semmi sem új, sem nem régi, minden egyforma. Nekünk azonban szükségünk van időszakokra, ezért hangol komollyá mindenkit az év vége és kezdete. A szellemien gondolkodó előtt az időnek örökkévalóságnak kell lennie, előtte eltűnik a gyermekkor, az ifjúkor és öregség, előtte mindezek csupán az örökélethez vezető fokok és szakok, melyeknek öt helyes hasznosítás és áldásos cselekedetek által szellemi előrejutásában tökéletessé kell tenniük. Ne búsuljatok tehát fiatalság és múlt felett, csak a haszontalanul és rosszul eltöltött idő felett szomorkodjatok. A fájdalomban és bánatban töltött idő nem haszon nélkül való, mert hiszen a megpróbáltatások által tanultok. Eltűnő évről szólunk, pedig nem tűnik el az idő, amelyei ti múltnak neveztek, tovább él tetteitekben, mert az is örökkévalóság. Tanuljátok meg ebből, hogy semmi sem hal meg, semmi sem múlik el - ez az óra sem -, hogy minden Istenben és az örökkévalóságban él.

Végszó. ()**

S most Isten veletek, kedves emberek, fogadjátok szeretettel szavainkat. Szeretettel adtuk ezeket nektek tudásunk és tapasztalatunk szerint. Maradjunk egyek, legyünk barátok! A földön úgy, mint a szellemvilágban Istenért és a mi szeretetünkért küzdjete!

Adelma vezetői

BETŰSOROS TÁRGYMUTATÓ

	Oldal		Oldal
Akaraterő	109	Élet:	6
			6
Alázatosság	20	Életuntság	67
Álom	88	Ellenségek	32
Atya	102	Ellenzenv	97
Barátság	34	Ellentét	42
Becsület	23	Élvezetvág	47
Becsületesség	84	Emberbarát	76
Becsvág	24	Emberismeret	76
Béke	34	Emberkerülő	75
Beszéd	84	Emlékezés	29
Betegség	65	Emlékezzetek meg	
Bizalmatlanság	78	a halottakról	112
Bizalom	107	Engedelmesség	38
Bizalom	53	Érdem	103
Istenben			
Bocsánat	104	Eredendő bűn	41
Boldogság	50	Erény	99
Bosszú	83	Értelem	104
Bölcsélet	82	Érzékenykedés	30
Bölcsesség	107	Érzékiség	93
Buddhizmus	17	Érzés	38
Búskomorság	75	Eskü	45
Bűn	94	Ész	104
Bűnbánat	86	Féltékenység	25
Civakodás	54	Férfi	73
Dicséret	70	Figyelmeztetés	
Dicsőség	87	a spiritistákhoz	71
Édesanya	79	Fogadalom	45

Együgyűség	25	Föltámadás	15
	Oldal		Oldal
Fösvénység	43	Igazságosság	47
Függés	4	Imádkozzunk	10
Gazdagság	85	Ingatagság	99
Gondolat	36	Irgalmasság	8
Gög	61	Irigység	77
Gyengédség	76	Isten akarata	109
Gyermekek	62	Isten és istenek	51
Gyűlölség	55	Istenszeretet	52
Hála	20	Javulás	9
Halálbüntetés	60	Jókedv	36
Halálfélelem	98	Jövő	11
Hálátlanság	100	Jutalom	70
Halhatatlanság	101	Kapzsiság	53
Halottakról	112	Karácsony	6
Hamisság	31	Kedvetlenség	77
Harag	111	Kegyelem	50
Haza	57	Keményység	54
Házasság	21	Képmutatás	58
Háziasság	56	Kereszt	66
Hazugság	70	Kereszténység	17
Hírnév	87	Kereszténység	
Hit	49	és a buddhizmus	17
Hitetlenség	100	Kétség	112
Hiúság	27	Kevésigényűség	46
Húsvét	86	Kímélet	80
Idő	111	Kísértő	105
Ifjúság	62	Kor	4
Igazság	107	Könnyelműség	67

	Oldal		Oldal
Kötelesség	82	Örökkévalóság	30
Krisztus	16	Öröm	36
Léhaság	34	Őrszellem	90
Lélek	91	Őrület	106
Lelki táplálók	13	Őszinteség	8
Lelkiismeret	48	Panasz	63
Magány	26	Pénz	43
Mária	Jézus	Perpatvar	54
anyja			
Médiumok	96	Piperéskedés	83
Megadás	29	Pokol	59
Megbántás	65	Próféták	82
Megszólás	79	Pünkösd	24
Mélabú	75	Rang	84
Menny	59	Reinkarnáció	108
Múlt	103	Remény	62
Munka	5	Rendeltetés	8
Nélkülözés	28	Ridegség	54
Nő	73	Rokonszenv	97
Nyomor	81	Rossz	12
Okosság	64	Rosszindulat	77
Otthon	56	Sors	88
Önfeláldozás	7	Spiritista	95
Öngyilkosság	92	Szabadság	33
Önismeret	92	Szegénység	5
Önmegtartóztatás	28	Szelídség	87
Önuralom	91	Szellemek	39
	21	Szellemi közlekedés	40
Önzés		Szellemtan	94
Ördög	98		

	Oldal		Oldal
Szenvedély	68	Testvériség	14
Szépség	89	Tétlenség	78
Szerelmi bánat	69	Tisztaszívűség	58
Szerénység	9	Törvény	42
Szeretet	68	Tudomány	110
Szeszély	66	Tudományosság	55
Szilárdság	32	Türelem	37
Szív	57	Újév	112
Szorgalom	33	Vágyak	110
Szükség	81	Vágyódás	91
Szülők	27	Vallás	85
Tanács	87	Végszó	113
Társaság	48	Vélemények	74
Teremtés	89	Vezeklés	16
Természet	80	Vigasz	99
Természetesség	81	Világosság	63
Test	64	Viszontlátás	109
Testi táplálék	13		